ERZURUM YAZILARI

Vahdet Nafiz Aksu

Vahdet Nafiz Aksu - Erzurum Yazıları

Ekonomik, Sosyal, Toplumsal Sorunlar; Çareler...

ISBN: 975-95530-2-3

ERZURUM YAZILARI

VAHDET NAFİZ AKSU

Erzurum yazıları

"VAHDET NAFİZ AKSU'NUN
PALANDÖKEN GAZETESİ
VE
EGRUPLARDA
YAYINLANAN
ERZURUM YAZILARI"

DADAŞA
merhaba
yayınları, şehir-1

VAHDET NAFİZ AKSU

İletişim bilgileri
Palandöken Gazetesi
Ziyabey Cad. 21/21 Balgat / ANKARA
vahdet_nafiz_aksu@yahoo.com
+90.533.320.77.73

Kitap isteme adresi
REKLAMCI MLE Organizasyon
Sanayi ve Ticaret
Limited Şirketi

Yıldırımlar Sanayi Sitesi
91. Sokak No:15
Batıkent / ANKARA
+90.312. 278.12.89
+90.312.278.46.79
+90.312.335.82.93

bilgi@reklamci.com.tr
www.reklamci.com.tr

Basım yeri
REKLAMCI MLE
(ANKARA, OCAK 2006)

Tasarım
REKLAMCI MLE
(Yusuf Soyipek)

ISBN
975-95530-2-3

TEŞEKKÜR

Bu kitabın basımı ve dağıtımı aşamalarında teşvik ve yardımını gördüğüm Palandöken Belediye Başkanı değerli dostum Sayın **Cenap Köksal BİRDAL** ’a kalbi teşekkürlerimi sunuyorum.

VNA

ÖNSÖZ

Erzurum ’u konuşmak konuşmaların en güzeli, Erzurum’u yazmak şiirin ta kendisi. Şehir aydınının yöneticilere yol gösterici nitelikteki yazılarına gerçekten ihtiyaç var. Yazarak, tartışarak, eleştirerek doğruyu bulacağız, elbette… Tefekkür ve bilimin aydınlık yolunda ilerleyeceğiz. Hizmetlerimiz böylelikle daha da anlam kazanacak, başarılarımız daha da taçlanacak bu surette…

Palandöken Belediyesi olarak birinci önceliğimiz kendi işimizi iyi yapmak. Belde halkına en çağdaş, süratli ve kaliteli hizmeti sunmak için gecemizi gündüzümüze katmaktan adeta bir ibadet zevki alıyoruz. Halk hizmetinde, hakka hizmet tadı ve neşesi buluyoruz.

Kendi hizmetlerimizin yanı sıra, hangi hemşerimizi şehri için bir çaba içinde görsek ona gönülden bağlanıyoruz, yürekten şükran hisleriyle doluyoruz. Çağdaş belediyecililiğin bir yönü de kültürel

hizmet boyutunu ihmal etmemek. Bu yolda da mesai sarf etmeyi görev sayıyoruz.

Erzurum için çarpan yüreklere, düşünen beyinlere, sarf edilen emeklere en azından yüreğimizi yoldaş etmeye çabalıyoruz. Omuz vermeyi, güç vermeyi, mümkünse destek vermeyi vazife sayıyoruz. Nerede şehrimiz için bir gayret görsek, oraya el uzatmak, omuz vermek şaşmaz hedefimiz bizim. Başarının böyle yakalanacağına inancımız tam çünkü.

Hele de fikri ve entelektüel çabalara özel bir muhabbet besliyoruz. O tür çabalara karınca kararınca el atmakla mükellef sayıyoruz kendimizi.

Önemli bir gazetecilik deneyimi ve bürokratik tecrübeye sahip bulunan Vahdet Nafiz Aksu'nun "ERZURUM YAZILARINI" bir kitapçık halinde yayınlamasını bu yaklaşım içinde olumlu ve yararlı bir fikri şehir hizmeti olarak gördük. Kitap, yazarın Palandöken Gazetesi ve Erzurum Gruplarında yayınlanan yazılarından oluşuyor. Yayınlanması aşamasında teşvik ve yardımımız olan kitapta Erzurum meseleleri başarılı bir şekilde analiz edilmekte ve çareler önerilmekte. Böyle bir kitapla Erzurum'un günlük sıkıntı ve sorunlarının derli toplu bir halde okuyucunun dikkatine sunulmasını,çözüm arayışları bakımından da yararlı gördüğümü belirtmek isterim.

Vahdet Nafiz AKSU'YU bu güzel çalışmasından ötürü kutluyor, başarılarının devamını diliyorum.

Cenap Köksal BİRDAL
PALANDÖKEN BELEDİYE BAŞKANI

Vahdet Nafiz Aksu 1959 yılında Erzurum'da doğdu. Atatürk Üniversitesi Fen ve Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünü bitirdi. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesindeki öğrenimini yarım bıraktı. Erzurum'da muhtelif gazete ve ajanslarda, yazı işleri müdürü, yazar olarak çalıştı. Erzurum Belediyesi Basın Müşavirliği ile kamu hizmetine başladı, daha sonra Petrol Ofisi A.Ş Basın Müşaviri olarak görev yaptı.POAŞ' TA GENEL SEKRETER, Tetkik Kurulu Üyesi, Genel Müdürlük Uzmanı, Genel Müdürlük Müşaviri olarak çalıştı. Petrol Ofisi'nin özelleştirilmesi üzerine DHMİ Genel Müdürlüğü'ne BAŞUZMAN olarak tayin edildi. Halen bu görevi yürütüyor. Ortağı bulunduğu Erzurum PALANDÖKEN gazetesinde özellikle şehir sorunlarını irdeleyen yazıları yayınlanıyor. Başta Erzurum egurupları olmak üzere, belli başlı internet guruplarında da şehir meseleleri ile ilgili yazılar neşrediyor. Haşa Huzurdan, Ahir Zaman Koşmaları ve Üçüncü kitap adlı yayınlanmış şiir kitapları mevcut.

Sunuş

Uzun bir süre Erzurum gruplarımızı bir okuyucu olarak takip ettim. Birçok hemşerimizin değerli fikirlerinden yararlandım… Çok sayıda yazıyı beğenerek arşivime ekledim. Burada yayına koyulan yazıları, yazarlarına bakarak değerlendirmedim. Yazana değil, yazılana baktım. Kendimce dersler çıkardım. Ufkumu genişlettim, birikimimi artırdım.

Erzurum gruplarımızı ve yerel gazetelerimizi önceleri sadece okumakla yetinirken, biraz da dostların teşvikiyle gruplara yazı göndermeye başladım. Gruplarda çıkan yazıların bir kaçını, PALANDÖKEN gazetesinin Genel Yayın Yönetmeni değerli dostum Mehmet ŞENER bey de okumuş… Bir gün telefon etti bana. Hal hatırdan sonra şöyle dedi: “ Vahdet bey, gruplardaki yazılarını ilgiyle okuyorum, hiç değilse haftada bir kere gazetemize de yazmaz mısın?“ İşin doğrusu, hiç beklemediğim bir teklifti. Mehmet Bey, uzun süredir tanıdığım, gazetecilikteki başarılarını takdirle izlediğim bir arkadaşımdı. Şimdiye kadar benden hiç bir isteği, talebi olmamıştı. Şimdiki talebi de, kişisel değil, gazetesiyle ilgiliydi. Tereddüt ettim, ama kıramadım.

Palandöken Gazetesinde “köşe sahibi” oluşumuzun öyküsü işte böyle… O gün bu gündür, fırsat buldukça gazetede de yazıp çiziyoruz. Kısmete bakınız ki, PALANDÖKEN gazetesiyle bu şekilde başlayan yazarlık ilişkimiz, gün geldi sevgili ŞENER’LE gazete ortaklığına kadar götürdü bizi.

Hoş bizim yazmamızdan ne çıkar?

Kamu hizmetine başlamadan önce hatırı sayılır bir süre yaptığımız gazetecilikten kalma alışkanlıkla, fıkra-haber-yorum karışımı yazıları sabırlı ve kusurları örtücü hemşerilerimle paylaşıyorum işte.

Bir nevi sesli düşünüyorum. Bunun da iyi bir şey olduğunu sanıyorum. Dostlar da büyük bir müsamaha ile yazılarımızı

okuyorlar, zaman zaman biraz da dostluk gayretiyle takdirlerini iletiyorlar.

Bazen düşünüyorum.

Gerçekte bizim gruplara ve yerel bir gazeteye üç beş gün arayla bir şeyler yazarak yapmak istediğimiz ne? Belli yaşlara gelmiş, belli konumlara ulaşmış insanların bu tür çabalarla elde edebilecekleri bir ikbal, yürüyecekleri bir istikbal olmasa gerek… Kimse de böyle bir beklentide değil… Demek ki yapılmaya çalışılan dostane bir paylaşımdan ibaret… En azından benim için öyle… Şehre ve şehirliye yararlı olma çabası… Ne kadar yüce bir niyet, büyük bir amaç… Asli mesleği gazetecilik olmadığı halde, özellikle e-gruplarda fikirlerini beyan eden değerli hemşerilerimin bu tür entelektüel çabalarını çok önemli buluyorum.

En üzücü ve tehlikeli suskunluk, aydın suskunluğudur. Aydın susarsa cahil şamatasının uğrağı olur olur kulağımız. Aydının en güzel konuşma şekli, kalemini konuşturması değil midir? Bunu bilir bunu söylerim. En düşük tirajlı gazetede veya dergide bile bir hemşerimin yazısını görsem gözlerim ışıldıyor, gönlüme ferahlık geliyor. Nobel almış bir eser kıymetiyle okur, hıfzederim böyle yazıları. Bilirim ki, şehrin de, hemşerinin de kurtuluş reçetesi bu satırlarda gizlidir.

“Yahu ağzı olan konuşuyor, kalemi olan yazıp çiziyor “ serzenişlerine hiç kulak asmam,itibar etmem. Birinci dünya savaşı yıllarında Arabistan’da İngilizler yerli halktan çok sayıda “casus” istihdam ediyor ve kucak dolusu paralar harcıyorlarmış. Bir aklı başında zat bunların bağlı olduğu müdüre şöyle diyor: “bu adamların yüzde doksanı işe yaramaz adamlar, paralarınıza yazık olmuyor mu?.Yetkilinin cevabı müthiştir. “ Bunu biz de biliyoruz, ama içlerinden sadece birisi işe yarar bir haber getirse, bütün emeklerimize değer.”

Bizim Palandöken Gazetesi ve e-gruplarda yayınlanan, sonra da şu kitapçık kılığında elinize ulaşan değersiz yazılarımıza işte bu gözle bakınız lütfen… Ola ki, yüzlerce lüzumsuz malumat içinden bir

harf, azı çoğa çevirmeyi becerebilen cins zihinlerde bir şimşek çakmasına vesile olur… Bir öneri, bir tespit yetkili ve etkili bir dimağa gıda teşkil eder… Genç dadaşların verimli zihinlerinde fikri kahvaltı hükmünde bir etki yaratır. Yahut , “ madem bu adam bu kadarını yapmış, ben daha iyisi yaparım, daha güzel şeyler yazarım” şeklinde hoş kılavuzluklar ve teşvikler ifa ederiz, kim bilir?

Bu kitapçığa yüklediğimiz görev bunlardan başka bir şey değil, beklentimiz de kalbi teşekkürlerden, hayır dualarından ibaret. Hem insanın şehri için, hemşerileri için harbice, hasbice bir şeyler yapmanın verdiği vicdan huzurundan büyük ödül olur mu hiç?

Kusurlarımızı bağışlayacağınızdan çok eminiz. Çünkü biliyoruz ki Erzurumlu “ kusurları örtücü” yüce bir ruha sahiptir…

Vahdet Nafiz AKSU

İÇİNDEKİLER

Erzurum'un Kalkınma Davası ve Hemşerilik Enerjisi 1
''Bu Şehirde Yaşanmaz'' mı? 4
Erzurum'un Kalkınma Davasında Kaynak Sorunu 8
Erzurum'un Sürdürülebilir ve Uygulanabilir Kalkınması 12
Tarım ve Hayvancılıkta Erzurum ''Pilot İl'' İlan Edilmeli 18
''Hemşeri Sermaye'' Neden Nazlanıyor 21
Hedef Belirsizliği 24
''Küçük Şehir'' Psikolojisi 26
Yerel Kalkınmada Şehir Elitinin Rolü 31
Erzurumun'un ''Hafif Yer Üstü Raylı Sistem'' İhtiyacı 33
Şehrin Kalkınma Sürecinde Erzurum Basını 37
Sivas Nasıl Başarmış 41
İstikbal Dağda İse 45
Erzurum'a ''Sarıkamış Şehitleri ve Allahu Ekber Şehitleri''
Anıt ve Müzesi 48
''Sağlık Şehri'' olmak Hayal Değil… 50
Palandöken'in Yeni Dönemi 54
''Kentsel Dönüşüm'' ve ''Köysel Dönüşüm'' Açısından
Erzurum 58
Erzurum AB Katılım Öncesi Mali Yardımlara Ne Kadar
Hazır? 60
Kalkınma Seferberliğinde Yerel İnsiyatifin Devreye Girme
İşaretleri 63
Hizmet Yolunda Belediyelerimizin Durumu 65
Hemşerimiz Nurettin Topçu 68
Hayvancılığa Aktarılan Kaynak, Erzurum İçin Yeterli Mi? 70
Erzurum'da Kurban Coşkusu ve Bazı Eksiklikler 73
Ermeni Konferansı ve Atatürk Üniversitesi'ne Düşen Görev 76
''Düğün'' Ev Yapmak Mı, Yıkmak Mı? 80
Doğu Belediyelerine Kar Tazminatı,Ama Nasıl? 84
Ermeni İftiralarına Dadaş Tokadı… 87
Atatürk Üniversitesi'nin Yarını 92
Ankara'da Erzurum Rüzgarı 97
Hemşeri İş Adamlarına Açık Mektup! 100
Erzurum'a Özel Üniversite… 102
Özel Üniversite Konusunda Gelinen Nokta… 106
Erzurum Muhtemel Bir Depreme Hazır Mı? 111
Erzurum Kırsal Kalkınmanın Neresinde? 117
Palandöken Belediyesi'nin Önemli Başarısı 121
Şehrin Atılım Potansiyeli 123
23 Temmuz Ekonomi Kongresi Teklifi 126

Erzurum'un Kalkınma Süreci ve 9. Kalkınma Planı 128
Erzurum Ormancılık Projesi 132
Erzurum Yine Destan Yazdı 135
Erzurum'un Önündeki Fırsatlar 137
Ümitvar Olmak Gerek! 139
Kalkınma Yolundaki Erzurum'dan Bir Kaç Kesit 142
Şehrin Kalkınmasında Orta Vadeli Politika ve Hedefler 151
Dadaşlık Etnik Kimlik Midir? 155
Püsküllü Pamuk Olayı, Yahut Erzurum Kürdistan mı? 158

Erzurum'un Kalkınma Davası ve Hemşerilik Enerjisi

Erzurum'un kalkınma hamlesinde amacına ulaşabilmesi için ekonomik, sosyal ve stratejik anlamını yeniden idrak etmesi, yeni perspektifleri tasarlaması, "hemşerilik enerjisini" iyi tespit edilmiş hedeflere yoğunlaştırması gerekiyor.

Erzurum'un yüksek eğitim ve terbiye görmüş, alanında uzmanlaşmış; beceri ve zekâ düzeyiyle kendini kanıtlamış nice evlatları var. Demek ki kalkınma davasının yetişmiş insan unsurunda eksiğimiz yok.

Şehrin kalkınma, yoksulluğu yenme çabası artık yediden yetmişe herkesin ortak davası haline gelmiş bulunuyor. Demek ki, ortaya sağlam bir kalkınma iradesi koymak hususunda bir arıza mevcut değil.

Siyasi, bürokratik ve bilimsel birikimleriyle bir birinden güzel kalkınma projeleri hazırlayan birçok hemşerimizi bir çırpıda sayabiliriz. Demek ki bir proje sıkıntısından da bahsetmek mümkün değil. İyi de bu kadar olumlu bir tablo niçin sonuca götürmüyor bizi?

Bu temel soruya birçok kişinin verebileceği değişik cevaplar olabilir. …

Benim kanaatime göre, bütün iyi niyetli çabalara rağmen kalkınma davasının ağır aksak yürüyor olmasının üç temel nedeni var:

1. Kalkınma Stratejisi konusunda kafalar hala karışık. Öncelikleri tayinde tereddüt içindeyiz…
2. Kaynak Sorununu halledemiyoruz
3. Hemşerilik enerjimizi belli amaçlara teksif edemiyoruz.

Erzurum'un kalkınma davası üzerinde fikir yürüten kişi ve

kuruluşlara bir soralım bakalım. Şehrin temel kalkınma stratejisi ve sektörel öncelikleri nelerdir? Emin olun, zaman ve zemine göre çok değişik cevaplar almamız mümkün.… Kimi kuruluşlar: Erzurum'u turizm merkezi, kimileri sağlık merkezi, kimileri de eğitim merkezi yapmaktan bahsedeceklerdir.…

Bir çırpıda bir birinden güzel fikirler dile getireceklerdir.. Peki, ''ya kaynak?'' sorusunun cevabını hiç kimse net olarak veremeyecektir, ama… Devlet Planlama Teşkilatımız da, Ulusal Kalkınma Planı'nda Erzurum'un dışsal kaynak transferi olmadan kendi imkânları ile kalkınamayacağını açıkça belirtiyor... Hepiniz bilirsiniz. Savaşı kaybeden komutana soruşturma açılmış.Neden kaybettik bu muhabereyi diye sorulmuş…Paşa, "mağlubiyetin on nedeni var'' demiş.…"Birincisi yeterli barutumuz yoktu" diye nedenleri saymaya başlayınca, müfettiş : "diğerlerini hiç saymana gerek yok'' deyip dosyayı kapatıvermiş…

Erzurum'un kalkınma davası da burada kilitleniveriyor… Kaynak temini bütün önemli teşebbüslerin önünü kesiveriyor. Nasıl halledeceğiz peki bu derin meseleyi… DPT'nin de isabetle tespit ettiği dışsal kaynak arayışı nasıl olacak?

Bunun da üç yolu var:

Birincisi önemli bazı projelere hazine garantili yurt dışı finansman temini. Kayseri Belediyesinin raylı sistem, Ankara Belediyesinin alt ve üst geçit projeleri için bulduğu kaynaklar gibi. Bu seçeneğe, AB müzakere öncesi kaynakların teminini de ekleyebiliriz.

İkinci yol, Devletin ilk aşamada doğrudan yatırım desteğini sağlamak. Önemli bazı sektörlerle ilgili projelerde Erzurum'un pilot il olarak benimsenmesi. Mesela hayvancılık gibi... Hükümetin teşvik uygulamasına Erzurum'u dahil etmesi önemli ve gerekli bir uygulama…Ancak uygulama şunu göstermiştir: Tek başına teşvik yatırımcıyı çekmeye yeterli olmuyor.…

Yatırımcı, bölgenin gelişmişlik düzeyini, ulaşım ve pazarlama imkânlarını teşviklerden daha önemli buluyor. Başka bir ilin

yatırımcısı sırf teşvik var diye başka bir ile asla yatırım yapmıyor… Teşvik uygulamasında başarılı sonuçlar alan illere bakıyoruz. Gelen yatırımcıların yüzde doksanı hemşeri yatırımcı.

Öyleyse Erzurum'un teşvikten yararlanmasını sağlamak istiyorsak, hemşeri işadamlarını ne yapıp edip şehre yatırıma sevk edebilmeliyiz. Okuyucularımız bu konudaki yazılarımızı, Evyap, Çankaya Üniversitesi ve İstanbul'daki hemşerilere yaptığımız çağrıları hatırlayacaklardır…

Erzurum kökenli işadamlarının birikim ve kaynaklarının şehre kazandırılması için sivil inisiyatif ve yerel yönetimlerin devreye girmesi hayati bir önem taşıyor...Dış kaynak için içerde birlik ve bütünlük…Kendi potansiyelimizin ortaya çıkarılması.Yani, yeni bir Devletin doğmasını, bir büyük Milli Mücadelenin ana rahmine düşmesini sağlayan dadaşlık ruhu.…Bu şehrin en önemli manevi sosyolojik dinamiği...

Zor günlerde hep ayağa kalkmamızı sağlayan, toplumu güçlü ve kudretli kılan o ruh zindeliği. Ben buna **Hemşerilik Enerjisi** diyorum... Bu enerjinin açığa çıkarılması, isabetli bir şekilde belirlenmiş amaç ve hedeflere kanalize edilmesi kalkınma davasında atılması gereken ilk adımdır.

‘‘Bu Şehirde Yaşanmaz” mı?

Geçen gün bir dost sordu:

-Erzurum'un en çok eleştirildiği, Erzurumlular hakkında olumsuz kanaatlerin en çok dillendirildiği yer neresidir, biliyor musun?

Baktım, yüzünde hüzünle karışık ciddi bir ifade vardı. Az kalsın latife ettiğini sanıp "Kars" diyecektim! Benden bir cevap çıkmayınca kendi sorusunu kendisi cevapladı:

-Erzurum!

Şaşırtıcı gelmedi bu cevap. Ben de kaç gündür nereye uğrasam şehrini, şehrinin değerlerini eleştiren, acımasızca sorgulayan dostlarla karşılaşıyordum. Şehirde yaygın bir toplumsal stres, hatta kopkoyu bir depresyon hali mevcuttu. Konunun açıldığı iyi olmuştu. Mevzu üzerinde söyleşmenin tam zamanıydı.

"Değerli dostum, biraz zaman ayırsanız, lütfedip kafama takılan birkaç meseleye ışık tutsanız, minnettar kalırım" dedim.

"İyi ama bizim söyleyeceklerimiz ancak bu konudaki gözlemlerimizi içerir. Bir bilimsel araştırma yada tespit niteliği taşımaz. Böyle bir merak içindeysen daha yetkin biriyle konuşman gerekmez mi?" diye takıldı bana.

Maksadın muhabbet olduğuna işaret edip sormaya başladım. Ben sual etim, o cevapladı, efendim bakalım nasıl cevapladı:

-Şehrin ekonomik ve sosyal göstergeleri ciddi sorunlara işaret ediyor. Böyle bir toplumsal yapıda elbette şehir aydını, esnafı tüccarı, eliti eleştirel bir bakış hakkına sahip. Aksaklıklar söylenecek, sorunları sürekli dile getirilecek ki çözüm yolları bulunabilsin. Öğle değil mi?

-Haklı eleştirilere, çare öneren tenkitlere kim ne diyebilir ki?
Analitik tahliller ve objektif eleştiriler yönetici kesimin oksijeni, kanı, gıdasıdır. Siyasi ve bürokratik yöneticilerin her iş ve icraatına kabul temennaları çakılan, eyyam ve dalkavukluğun yaygın hale geldiği bir

memlekettin vay haline. Ancak bizim sohbetimize konu olan durum bu değil. Erzurum'da şöyle bir toplumsal ruh halinin emareleri iyice belirgin hale gelmiş bulunuyor. Şehir seçkininden, ahaliye kadar yaygın bir söyleme sarılmış kitleler:

"Bu şehir bana ne verdi ki" Şükür hazinesi tarumar olmayan, insafı felç haline gelmeyen bir ferdin bu soruyu dilinin ucuna bile getirmesi mümkün müdür? Hele de bir toplum bu sloganı koro halinde söylüyorsa, toplumsal arızanın boyutları genel ve köklü bir bakımı gerektirecek hale gelmiş demektir. "Bu şehir bana ne verdi ki" sorusuyla başlayan toplumsal ruhi çöküş, bir adım sonra şu kahredici hüküm cümlesiyle karşımıza çıkıyor: "Bu şehirde yaşanmaz…"

-Sözünüzü balla keseceğim, ama tekrar sormadan edemiyorum, bu serzeniş ve eleştirilerin hiç mi haklı bir yanı yok, hepten mi temelsiz, dayanaksız bu hükümler?

-Bir kere peşinen şunu söylemeliyim: Bu şehrin işsizi, bu şehir bana iş vermedi dese haklıdır. Aşsızı aşım niye kaynamıyor dese mazurdur. Ancak dikkatimi çeken şu ki, koro halinde ağlaşanların büyük kısmı az çok işleri yolunda olan kesimler. Yani, bu şehir bana ne verdi ki diyenler aslında " Ben bu şehre ne verebilirim " sualini her akşam başını yastığa koyarken sorması gerekenler arasından çıkıyor. Ve bir tespitim var:

Cemil Meriç'i rahmetle anıp onun bir sözünü duruma uyarlayarak şöyle söyleyeceğim:

Bu şehirde yaşanmaz diyenler "Bu şehri yaşanmaz hale getirenlerdir"…

Bakıyorum yüzünde memnuniyetsizlik ifadeleri dolaşıyor. Ama bu öfkemi hoş görmelisin. Erzurum denilince yüreğinin en ücra köşesi havalanan, gönlü kanatlanan, ruhuna nurlar üşüşen dadaş ruhlara ne oluyor böyle? Mücadele yerine teslimiyet, çare arama iradesi yerine koro haline ağlaşmalar bu toprağın çelik iradeli insanlarının harcı mıdır?

-Ama şunu da unutmamak gerekiyor. Ekonomik ve sosyal göstergeler itibarıyla geri kalmış bir ilde yaşıyoruz. İşsizlik gün geçtikçe büyüyor,

dallanıp budaklanıyor. Esnafın durumu sıkıntılı.
Çiftçinin sorunları var. Bütün çabalara, teşvik tedbirlerine rağmen sanayi ve ticaret alanında beklenen sıçramayı bir türlü sağlayamıyoruz. Böyle bir tablo içinde sıkışmış bulunan kitlelerde doğal olarak karamsarlık emareleri ortaya çıkıyor, toplumsal depresyon hali yaşanıyor.

-Evet, bütün bunları birlikte yaşıyoruz… Çerçevesini çizdiğin şablona, ülkemizin on ili dışındaki bütün şehirlerin durumu uyar. Bu sıkıntılar büyük ekonomik krizlerden çıkmış, milyarlarca dolar dış borcu bulunan bir ülkenin genel sorunları… Kuşkusuz şehrimizin de daha büyük ve kendine özgü sorunları mevcut… Ama bu sorunlar " Erzurum'u yaşanmaz şehir " ilan etmemizin gerekçesi olamaz. Aksine, bu sorunları yenme irademizle bu şehri yaşanır hale getirmek boynumuzun borcu olmalıdır. Bu şehir bana ne verdi ki iftirasından, bu bilincin duru ve berrak iklimine geçmeden hiçbir şeyi başaramayız.

-Şehrin moral bozukluğundan bahsettiniz. Bu sadece ekonomik geri kalmışlıkla izah edilebilecek bir durum mudur, yoksa daha derin nedenleri var mıdır?

-Erzurum aydınının uzun vadeli hedefi, kimlik bunalımını telafi olmalıdır. Bunun için kültürel bir seferberliğe ihtiyaç var. Kültürel kimlik kaybı sadece ekonomik nedenlerle izah edilebilecek bir durum değil. Şehrin ilim ve irfan erbabı **"hedefsiz değişimlere"** uğramasına rağmen gelişemeyen şehrin bu durumunu. "Nitelikli göçe" bağlıyor. Bence yeterli bir izah değil.

Şehrin kültürel köklerinden beslenip, bir Erzurumluluk kimliğine sahip olan dadaşlar; birçok nedenle başka illere göçüp gitmişler. Sadece başka illere değil, beka âlemine göçenler de **"Erzurumluluk değerleri"** dediğimiz özellikleri demek ki alıp götürmüşler. Yada kültürel mirasın yeni nesillere aktarılmasında bazı kopukluklar oldu.

Yoksa zaten devredilmeye müstahak değerler yok muydu aslında, Erzurumluluk ruhu dediğimiz şey bir hayalden mi ibaretti. Veyahut bıraktıkları değerler yeni koşullara göre işlenip, tezyin edilmediği için modernitenin güçlü ve hoyrat fırtınaları karşısında dağılıp gitmiş mi?
Doğrusunu isterseniz bu hususta benim kafam epeyce karışık. Ama kesin bildiğim bir şey var ki, ecdadımızda var olan birçok insani vasfı

bu gün mumla arıyoruz. O mumla aradığımız vasıfları bu günlere salimen taşıyıp, ardına çağdaş değerleri de takabilseydik, şehrin bu günkü sorunlarını daha kolay aşabilirdik. Aradaki kopmalara rağmen bu hala çok uzak bir hayal değil. Yeter ki "bu şehri yaşanmaz bulan" şehir eliti elini vicdanına koysun ve kendini ruh ve beyin olarak bu şehre layık hale getirsin.

-Sohbet iyi gidiyor gitmesin de, bu kadar uzun yazıyı bakalım sayfa sekreteri dostlarımız sığdırabilecekler mi bize ayrılan bölüme… Devamı yarına derlerse biliyorsun bütünlük kaybolur. İyisi mi burada keselim kalem gevezeliğimizi. Ama bir şey daha sormam lazım, geçen gün birlikte şehrin demografik yapısını konuşurken bana **"giderek çevre merkeze hâkim oluyor"** demiştin. Bu konuyu iki cümleyle açıklayıp eyvallah diyelim okuyucuya…

-O mevzu iki cümleye sığmaz. Köyden kente göç, küçük kentten büyük şehre göç kaçınılmaz bir sosyolojik olgu. Bunun önüne geçemeyiz ve geçmeye çalışmakta hata olur. İşin tabi seyri de budur. Şehirleşme önüne geçilmeye çalışılmaması gereken bir olgu. Ancak doğru olan, çevreden merkeze gelen unsurların, merkezin kültürel yapısına intibakıdır. Bu intibak esnasında, çevreden gelenlerin taşıdıkları kültürel ve sosyal farklılıklar merkez değerlerine karışır, onlara ayrı bir çeşni ve lezzet katar. Erzurum'un merkez değerleri maalesef tahrif ve tahriple karşı karşıyadır. Çevre merkezi kuşatmıştır. Çevre merkeze galip gelmeye başlamıştır. Bu bir kültürel istila olayıdır.
Eğer Erzurum'un merkez unsurları, bu şehirde yaşanmaz demeye devam ederlerse, bu şehir çevre unsurlarının " bu şehirde ne güzel yaşanır " diyecekleri bir şehir haline gelecektir.

Erzurum’un Kalkınma Davasında Kaynak Sorunu

Doğu Anadolu Kalkınma Programının ana hedefleri ve bölgesel kalkınma konusunda yetersiz kalışıyla ilgili görüşlerimi birkaç yazıda okuyucuyla paylaşmıştım. Büyük umutlar bağlanmasına rağmen amaçlarına ulaştığını söyleyemeyeceğimiz DAKAP, yine de bölgenin ilk kalkınma programı olması bakımından önem taşıyor.

Söz konusu programın ana hedef ve amacı şu şekilde belirtiliyor : "Bu program, istihdamı artırmaya, gelir yaratıcı eğitim ve becerileri geliştirmeye, yerel kalkınma kapasitelerini artırmaya, başta kadınlar ve çocuklar olmak üzere kırsal nüfusun temel sosyal hizmetlere ulaşmasını sağlamaya yönelik teknik işbirliği faaliyetlerini desteklemek ve teşvik etmek suretiyle, Doğu Anadolu Bölgesindeki genel sosyal ve ekonomik kalkınmanın gerçekleşmesini ve kalkınma eşitsizliğinin azaltılmasını amaçlamaktadır. (www.dakap.org.tr) DAKAP'ın öngördüğü bölgesel hedefler, tek tek bölge illeri ve Erzurum için de geçerlidir. Erzurum’un il olarak hedefi de hiç kuşkusuz "genel sosyal ve ekonomik kalkınmanın gerçekleşmesi ve kalkınma eşitsizliğinin azaltılmasından " başka bir şey değildir.

DEKAP'ın dışında, 8.Beş Yıllık Kalkınma planı da, bölge de kişi başına düşen GSYİH’nın uzun vadede ülke ortalamasına ulaştırılması ana hedef olarak belirleniyor. Bunun için temel bir şart var: DAP bölgesinde kişi başına düşen GSYİH'nın plan dönemi sonunda, Türkiye ortalamasına yaklaşabilmesi için, bölge büyüme hızının ülkenin büyüme hızından yüksek olması gerekiyor. (www.dpt.gov.tr) DPT’nin bölge için öngördüğü bu tespiti, Erzurum için de rahatlıkla söyleyebiliyoruz. Erzurum'un, plan dönemi sonunda gelişmiş illere GSYİH ve kalkınma düzeyi olarak yetişebilmesi için (yani 70 ili geçebilmesi için), **ortalama yüzde 7 civarında büyümesi gerekiyor.**

Erzurum'un, gelişmişlik düzeyi bakımından diğer illerin çok gerisinde kalışını belirleyen temel faktörler nelerdir peki ?

Türkiye'de bölgeler ve iller arası eşitsizliğin durumunu ortaya çıkarmayı hedefleyen analizlerde kullanılan göstergeleri bir hatırlayalım :

- Kişi başına banka mevduat oranları,
- Öğrenci öğretmen oranları,
- Ortaöğretimde okullaşma oranları,
- Hekim başına düşen nüfus miktarları,
- Kişi başına elektrik tüketimi,
- Kırsal yerleşimlerde asfalt karayolu oranları,
- Kişi başına düşen katma değer miktarları,
- İnsani gelişmişlik endeksi,
- Kişi başına düşen gayri safi milli hasıla miktarları,
- Tarım, sanayi ve hizmet sektörlerindeki istihdam oranları.

Demek ki, eğer Erzurum'un kalkınma davasından bahsedeceksek, öncelikle yukarıdaki ana noktalarda Türkiye ortalamasının üzerinde bir gelişme sağlamamız gerekiyor. Bu da hızlı, sürdürülebilir, kaynak ve finansmanı sağlanmış projelerin süratle devreye sokulması demek.

Başta DPT olmak üzere, HAZİNE, KOSGEB, KALKINMA BANKASI ve diğer önemli kurum ve kuruluşlar, geri kalmış bölgeler ve illere yönelik bir çok kalkınma projesi üzerinde çalışıyorlar.

Devletin rafları, çekmeceleri, arşivleri projelerle dolu. Erzurum için, hep söylüyoruz, yapılması gereken mevcut projeleri bir öncelik sırasına koymak. Temel kalkınma stratejisini ve öncelikleri tespit etmek.

Bu alanda mevcut kafa karışıklığının süratle bertaraf edilmesi gerektiğinin altını tekrar çizmek istiyorum. El yordamıyla

arayışları, karanlıkta yitik iğne bulmaya çalışmayı bir kenara bırakmamız lazım. İlk önceliğimiz kalkınma stratejimizi, önceliklerimizi tespit olmalı…

Ve asıl hayati noktaya geliyoruz. Kaynak temini.

Bununla ilgili olarak DPT çok önemli bir analizde bulunuyor :
Erzurum gibi geri ekonomik ve sosyal göstergeler bakımından geri kalmış illerde "Etkin kamu politikaları ve dışsal müdahale olmadan, bu illerin kendi dinamikleriyle mevcut kısır döngüyü kırmaları mümkün gözükmüyor. "

İşte bütün mesele etkin kamu politikalarını oluşturmak ve dış imkanları şehre çekecek ortamı hazırlamak.

Her iki alanda da sorunlarla karşılaştığımız bir gerçek. Hükümetin gerçekten çok iyi niyetle uygulamaya soktuğu TEŞVİK yasası beklenen sonucu vermedi. Bu, şehre yönlendirilen birinci önemli dışsal kaynağın yeterince değerlendirilemediğinin bir göstergesi. Nedenlerin analizi başka bir yazı konusu.

Bir diğer dışsal kaynakta, Bölgesel Kalkınma Projeleri için AB'nin öngördüğü kaynak transferiydi. Yeni aday üyelere verilmesi beklenen toplam fondan Erzurum'un azami ölçüde yararlanması kaynak sıkıntısı için bir çıkar yol olabilir miydi? AB yardımları birer hibe biliyorsunuz. Hibe, evet ama bu hibelerden yararlanmanın yolu, en az %25 yerel katkıda bulunmaktan geçiyor.

Erzurum müteşebbisi hem uygun proje hazırlamak, hem bu payı sağlamak konusunda bu güne kadar yeterli desteği görebilmiş değil… Dolayısıyla AB kaynaklı fonlar konusunda da bir hayal kırıklığı yaşadığımız söylenebilir. Şehrin mali yapısı, ön görülen projelerin şehir gerçekleriyle tam örtüşmemesi, AB normlarına uygun projelerin hazırlanamayışı gibi genel nedenlerden ötürü, Erzurum'da yerel yönetimler, KOBİLER ve küçük yatırımcıların AB fonlarından istenen ölçüde yararlanması şimdilik çok zor görülüyor.

Yerel yöneticilerin, mahalli siyaset erbabının, sivil toplum

kuruluşlarının, kent aydınlarının birinci vazifesi "kaynak temini" noktasında üzerlerine düşeni yapmaktır. Kaynakların iyi ve etkin idaresi en önde gelen yönetim maharetidir. Ancak bir şeyin yönetilebilmesi için mevcut olması lazımdır. Erzurum yöneticilerinin yüz yüze olduğu zorluk budur işte: olmayan parayı harcamak, bulunmayan kaynağı idare mecburiyeti… O yüzden bir numaralı seferberlik konumuz, kaynak teminidir.

Her fırsatta, "neden kalkınmıyor şehir, neden yatırım yok" diye sıgaya çektiğimiz her yöneticinin haklı bir mazereti var : "kaynak yok"

Ve de haklılar, ancak unutulmamalı ki, hiçbir mazeret başarının yerini tutamaz. Üstelik kaynak bulmaya uğraşmakta, kaynak yok diyenlerin görevi değil mi?

Erzurum’un Sürdürülebilir ve Uygulanabilir Kalkınması

“Bu çalışmanın amacı; Ekonomik, toplumsal, kültürel ve siyasi yönleriyle bir bütün oluşturan sürdürülebilir kalkınmanın ülke genelinde dengeli sağlanması için Doğu Anadolu Bölgesi'nin kalkınmasını hızlandıracak kapsamlı faaliyetlerin belirlenmesidir.'

Devlet Planlama Teşkilatı koordinatörlüğünde, Atatürk Üniversitesi, Fırat Üniversitesi, İnönü Üniversitesi, Kafkas Üniversitesi ve Yüzüncü Yıl Üniversitesinden oluşan ortak girişim grubunun 2000 yılında tamamladığı Doğu Anadolu Projesi ana planı, yukarıya aldığım paragrafla başlıyor.

Erzurum'un 'sosyal ve ekonomik göstergeler' bakımından en geri kalmış illerimiz arasında yer almasının temel nedenlerinden biri 'bölgesel şartlara uygun kalkınma planlarından yoksun oluşu' idi. Bu nedenle, bölgesel bir kalkınma planına birçok hemşerimiz gibi biz de umut bağlamıştık.

Her Devlet kurulusunun yıllık yatırım programına aldığı rutin hizmetlerle, özel sermayenin iltifat etmediği bir şehri kalkındıramayacağı gerçeği nihayet anlaşıldı ve bölgesel bir kalkınma planı gündeme getirildi. Bu geç kalmış girişim 1998 yılında başladı, 2000 yılında Doğu Anadolu Projesi Ana Planı tamamlandı.

Şehirde, 'kişi basına düsen gelirin oldukça düşük oluşu, sosyoekonomik gelişmişlik bakımdan iller sıralamasında en son sıralarda yer alması, büyüme hızının sürekli olarak %5 in altında seyretmesi, temel ekonomik faaliyet olan hayvancılık ve tarımın kan kaybedişi; buna karşılık sanayi ve hizmet sektörü ile imalat sanayicinde bir ilerleme sağlanamaması' gibi ağır sorunlara, Doğu Anadolu Projesi Ana Planı’nda çözümler bulunmaya çalışıldı.

Yüzlerce akademisyen ve planlama uzmanının üzerinde çalıştığı bu plan, birçok eksik ve gediğine rağmen 'Erzurum'un kalkınması

konuşulduğunda' göz ardı edilmemesi gereken bir metin olarak göze çarpıyor. Bu nedenle, raflarda dinlenmeye terk edilmiş bu metin üzerinde biraz konusalım ve 'Erzurum sorunları üzerinde' kafa yoran bilim adamlarımızın hakkını teslim edelim. Büyük umutlar bağlanmasına rağmen bu gün ' gündemden düşmüş ' hale gelen planın revize edilerek uygulanması mümkün müdür? Bu temel çerçeve içinde, daha mütevazı ve Erzurum'a münhasır önceliklerin tayini cihetine gidilebilir mi?

TAM ANLAMIYLA BİR BİLİM VE BÜROKRASİ ORDUSU GÖREV YAPMIŞ...

DOĞU ANADOLU PROJESİ mevcut durum ve analiz raporlarının hazırlanmasında görev alan elemanların sektörsel dağılımını aşağıda veriyorum:

Bitkisel Üretim Komisyonu 14 Akademik Personel, Çevre 5 Akademik Personel, Eğitim 11 Akademik Personel, El Sanatları 14 Akademik Personel, Enerji 4, Hayvancılık 39 Akademik Personel, İmalat ve Kofi (Komisyonda Profesör Yok) 8 Akademik Personel, Kadın ve Ailenin Güçlendirilmesi 11 Akademik Personel, Kültür ve Turizm 14 Akademik Personel, Madencilik 11 Akademik Personel, Mali Yapı ve Bankacılık 12 Akademik Personel, Nüfus Yapısı ve İstihdam 12 Akademik Personel, Ormancılık 5 Akademik Personel, Sağlık 19 Akademik Personel, Su Ürünleri 24 Akademik Personel, Ticaret ve İnşaat 12 Akademik Personel, Toprak ve Su Kaynakları 14 Akademik Personel, Ulaştırma ve Haberleşme 11 Akademik Personel, Yerleşme, Şehirleşme 13 Akademik Personel...

EEE SONRA NE OLMUS?

Ortaya çok ayrıntılı bir rapor konulmuş, sonra bu rapor planlama süzgecinden geçirilerek Ana Plan haline getirilmiş. Plan ne kadar gerçekçi, sürdürülebilir bir kalkınmaya ne kadar el verişli? Devlet Planlama Teşkilatınca açıklandıktan sonra bu plan üzerinde bir tartışma yapılmış mıdır?

Planda zikredilen öncelikler ve öngörülen kalkınma senaryoları konusunda;

- Ticaret ve Sanayi Odasının,
- Ticaret Borsasının,
- Ziraat Odasının,
- Siyasi Partilerin yerel teşkilatlarının,
- Belediyelerin,
- Diğer sivil toplum kuruluşlarının
- Basın Yayın organlarının

Her hangi bir eleştirisi, mukabil önerileri olmuş mudur? Bu makamlar plan hedeflerini gerçekçi ve uygulanabilir bulmuşlar mıdır?

Bütün bunları bilmiyoruz... Bütün bunları bilmeden de, el yordamıyla şehir meselelerini konuşmayı doğrusu sağlıklı bulmuyoruz...

PLANA GÖRE KALKINMA SENARYOLARI...

Planda üç kalkınma senaryosu yer alıyor... Bunlardan en mütevazisi olan senaryo 1'de; 2001–2005 arası yüzde 5,3, 2006–2010 arası yüzde 6,6, 2011–2020 arası yüzde dokuzluk bir büyüme gerekli görülüyor.

İstihdam yapısının radikal bir şekilde değişmesi, istihdamda tarımın payının giderek azalması, su anda tarımda istihdam edilen nüfusun 2020 de yüzde 38 lebe çekilmesi de senaryo 1'de öngörülen hedeflerden...

Kalkınmanın gerçekleşmesi için kamunun önemli miktarda yatırım yapması gerekiyor. **2001 ile 2020** arasında bölgeye yapılması gereken toplam kamu yatırımı en az **15,9** milyar dolar olarak hesaplanıyor. Senaryolarda öngörülen gelir hedeflerinin uygulanabilmesi ve büyüme hızlarının gerçekleştirilebilmesi için çok yüksek miktarda yatırım gerekiyor.

Kalkınma senaryolarında öngörülen kamu yatırımlarının gerçekleştirilebilmesi, bölgesel gayri safi hâsılanın yüzde dördünün bu alana harcanmasına bağlı. Konuyu, bölgeden şehir ölçeğine indirgersek, bu hesaba göre, kişi basına gayri safi milli hâsılası 1000 dolar civarında olan Erzurum'da, öngörülen yatırımların gerçekleşmesi için, gelirinin yüzde yirmisi ile otuzunun yatırıma ayrılması gerekiyor... Bölgenin kendi tasarruflarıyla, gayri safi hâsılanın yüzere 20–30 una tekabül eden oranda yatırımı finanse etmesi ne kadar gerçekçi bir hedef sizce?

Planda, 2001 – 2020 yılları arasında, bölgede kamunun yapması gereken asgari yatırım 19,9 milyar dolar olarak ön görülmüş... Bu yüksek rakama ulaşabilmesi için kamunun yıllık yatırım programlarındaki projelere daha fazla ödenek koyması gerekmektedir.

2004 yılına kadar ayrılabilen ödeneklerle böyle bir hedefe varabilmek içir birkaç asır beklemek gerekecektir. Görüldüğü gibi, 2001–2020 öngörülerinin en azından 2004 yılına kadar olan bölümü mümkün olamamıştır. Bundan sonra da olabileceğine dair bir emare göstermek güçtür.

UMUT AB FONLARINDA

Raporda, kaynak ve finansman konusundaki sorunların çözümü için AB üyeliğini çıkar yol olarak belirtiliyor ve 2010 yılına kadar AB üyeliği gerçekleşirse bölgesel kalkınma ve altyapıya ilişkin fonlardan önemli miktarda kaynak temininin isleri kolanlaştıracağına vurgu yapılıyor.

BİRKAÇ GERÇEKÇİ ÖNERİ

Raporda yer alan gelecekle ilgili senaryolarda dile getirilen, yatırımcıya hazine garantili krediler temini konusu ile özel sektörü kredilendiren, **Türkiye Kalkınma Bankasının** yeniden yapılandırılması ve **Bölgesel Kalkınma Bankası kurulması** önerileri üzerinde durulmaya değer.

Bölgedeki mevduatın gayri safi hâsılaya oranının ülke ortalamasının yarısının altında olduğu hatırlanacak olursa, bu düşük oranın krediye dönüşmesi ihtimalinin de ne kadar zayıf olduğu kendiliğinden ortaya çıkar. Bu nedenle, kamu ve özel sektör yatırımlarının ön görülen şekilde yapılabilmesi ancak Uluslararası kaynakların yönlendirilmesi ile mümkün olabilecektir.

BAZI BEKLENTİLERİN GERÇEKLEŞMEYECEĞİ GÖRÜLÜYOR...

Planda, gümrük birliği nedeniyle artan rekabet karsısında batıdaki sanayicilerin doğuyu tercih edeceğine ilişkin beklentiler mevcut... Bu güne kadar buna ilişkin belirtiler gözlenmedi. Bu yönde ciddi bir devlet politikası da görülmüyor. Bundan sonraki süreçte de kamu öncülüğü olmadan şehrin ve bölgenin cazibe merkezi haline gelmesi mümkün değil.

Ucuz emek yoğun teknoloji kullanılaraktan bölgenin ve şehrin bir çekim merkezi haline getirilmesine ilişkin beklenti de, ilave teşviklere rağmen gerçekleşemedi. Bu konuda da geleceği ilişkin umutlar fazla değil.

Planda Sağlanacak düşük girdili malların Trabzon limanına oradan kara yolu ile Erzurum'a nakli ile Erzurum'da sanayinin geliştirilmesinden bahsediliyor. Bu konuda da üç yıl içinde bir gelişme gözlenmedi ve geleceğe yönelik umut beslemek için hiçbir belirti yok.

Plan, GAP bölgesinde yetiştirilecek pamuk gibi sanayi girdilerinin bölgedeki sanayiye kazandıracağı düşük maliyet avantajından ve bölgedeki üretimin hayvan yemi açığını gidereceği yolundaki beklentilerden de bahsediyor. Ancak bu konuların da köklü sorunların çözümü için **'hafif çareler'** olduğu dikkatten kaçmıyor, zaten bu yolda da gelişme gözlenmiyor.

Azerbaycan, Kazakistan, Türkistan 'da kişi basına düsen gelirin artığından bahsedilen planda, bunun bölgeye kanalize edilmesi halinde, bölgenin kalkınmasına yarar getireceği de vurgulanıyor...

Ne yazık ki, Erzurum'un 'Avrasya'ya' açılan bir kapı olma özelliğinden de bu güne kadar yararlanılmış değil ve o yolda da atılmış somut adım yok şimdilik.

İnceleyebildiğimiz kadarıyla, Doğu Anadolu Projesinin birçok bakımdan eksikleri ve uygulama zorlukları var. Mevcut durumu ortaya koymakta başaralı olan raporlar, gelecekle ilgili senaryolarda uygulanabilir projeler üretmek konusunda ne kadar başarılı, tartışılır...

Tarım ve Hayvancılıkta Erzurum "Pilot İl" İlan Edilmeli

Erzurum'u içinde bulunduğu "ekonomik sefaletten'' kurtarmak için "Makro Kalkınma Stratejilerinin Tespitine'' büyük önem verdiğimizi daha önce ifade etmiştik. Böyle bir öncelik sıralamasında Tarım ve Hayvancılığın ilk akla gelecek sektör olduğuna hiç şüphe yok. Bu sektörlere bağlı küçük sanayinin süratle geliştirilmesi, üretim ve pazarlama alanında mevcut yada yeni kurulacak KOBİ'lerin desteklenmesi, kalkınma hamlemizin temelini teşkil edecektir.

Erzurum tarım ve hayvancılığının AB 'ye hazırlık sürecinde uluslararası gelişmeleri dikkate alan, iyi teşkilatlanmış, diğer illerle ve uluslar arası pazarlarda rekabet gücü yüksek bir sektör haline getirilmesi öncelikli hedefimiz olmalıdır.

DEĞİŞİMDEN NE KADAR HABERDARIZ

Türkiye tarım politikalarını,''Dünya Ticaret Örgütü yükümlülükleri ile AB'ye tam üyelik sürecinde AT Ortak Tarım Politikası (OTP) ve uluslararası ticaretteki gelişmeler çerçevesinde'' yeniden belirliyor.

Yüksek Planlama Kurulunca karar altına alınan ÖN ULUSAL KALKINMA PLANINDA "Tarım alanında başlatılan reformlar ve ekonomik istikrarın sağlanması ile birlikte, OTP'ye uyumu mümkün kılacak diğer tarımsal programlar belirlenerek uygulanacaktır.'' ifadesi yer alıyor.

Tarım alanında ODP 'ye uyumu mümkün kılacak yeni projeler şu an ne aşamadadır ve Erzurum için bu konuda ne gibi çalışmalar yapılmaktadır, doğrusu merak ediyoruz.

ERZURUM HAYVANCILIĞINI AYAĞA KALDIRACAK PROJELERE ÖNEM VERMELİYİZ

Türkiye, hayvan ve hayvan ürünleri ihracatında rekorlara imza atarken, Erzurum bu pastadan önemli pay alan bir ilimizdi. Erzurum hayvancılığına gerekli önem verilmiş olsaydı bu gün geri kalkmışlıktan, işsizlikten yoksulluktan bahsediyor olmayacaktık. Hayvancılık ve bağlı sanayilerin geliştirilmemiş oluşu, telafisi mümkün olamayan büyük bir ihmal, gaflet ve vebaldir. **1990–2000** yılları Erzurum hayvancılığı için kayıp yıllar olmuştur.
Bu dönem içerisinde;

- Hayvan ıslahı çalışmalarına devam edilememiş, yetersiz çalışmalar ırk dönüşümünü sağlayamamıştır
- Kaliteli yem ve yem bitkileri üretimi artırılamamıştır.
- Hayvan hastalık ve zararlarına karşı etkili bir mücadele verilememiştir.
- İlimizde hayvan sayısı sürekli olarak azalmış ve üreticin ucuz kredi ve teşviklerle desteklenememiştir.
- Özel kombinalar kapanmış, EBK çiftçi için sorun haline gelmiştir.
- Çağdaş şartlara uygun hayvancılık projeleri Tarım ve Köy işleri Bakanlığı tarafından uygulamaya sokulamamıştır.
- Şehirde bulunan Ziraat ve Gıda Fakültelerinden yeterince yararlanılamamış, sayısız tarım kuruluşu birer tabela kurumu olmaktan öteye gidememiştir.

Erzurum'daki işsizliğin dayanılmaz boyutlara ulaşmasında bu ana sektörlerin ihmal edilişi büyük rol oynadı. Sanayi ve hizmet sektöründe bir kişiyi iş sahibi yapmanın bedeli milyarlarca liralık yatırım gerektiriyor. Eğer tarım ve Havyacılık potansiyeli süratle değerlendirilmezse, şehirdeki işsizlik oranını düşürmek imkân

dâhilinde gözükmüyor.

ERZURUM PİLOT BÖLGE İLAN EDİLMELİ

Türkiye çapında Hayvancılığın Desteklenmesi için Hükümetimizin ciddi çaba gösterdiğini biliyoruz. Bu alanda uygulamaya konacak bütün projelerde, en büyük ve eski hayvancılık merkezi olan Erzurum'un PİLOT BÖLGE olarak ilan edilmesi şehrimizin ekonomik kurtuluşu için bir umut kapısı olabilir.

Erzurum Hayvancılıkta pilot bölge ilan edilir edilmez hemen uygulamaya konulacak projeler şu başlıklar halinde toplanabilir:

- Yem bitkileri üretiminin artırılmasını sağlayacak projeler,
- Damızlık sığırcılığın geliştirilmesine ilişkin projeler,
- Suni tohumlamanın yaygınlaştırılması ve hayvan hastalıklarından arî bölge oluşturulmasına ilişkin proje (Bu konuda hükümetçe 2003 yılında Genel Bütçeden yaklaşık 100 milyon Euro tutarında ödenek ayrılmıştı. Nereye harcandığını bilmiyorum. Eğer o fonda para varsa derhal Erzurum'a aktarılmalıdır.)
- Hayvan sağlığı alanında AB müktesebatına uyumun sağlanabilmesi için, 13,3 milyon erosu AB katkısı ve 3,7 milyon erosu Türkiye katkısı olmak üzere toplam 17,04 milyon Euro tutarındaki Hayvan Sağlığı Bilgi Sisteminin ve Sınır Kontrol Noktalarının Oluşturulması Projesi uygulamaya konulmuştur. 2003 yılından itibaren üç yıl içerisinde kullandırılması öngörülen bu kaynağın PİLOT İL olarak Erzurum'a aktarılmasını öneriyoruz.
- Özel teşebbüsün ET ENTEGRE tesisleri kurmaya yetecek finansmanı bulunmamaktadır. Bu nedenle, Devletçe YAPDEVRET modeliyle, küçük ama işlevsel modern et bütünleşmiş tesisleri kurulmalıdır. Pilot bölge olarak yıl içinde en az iki üç tesisin temeli atılmalıdır.Irak ve İran'a yapılacak et ve et ürünleri ihracatı için Erzurum merkez il olarak kabul edilmeli ve bu konuda birlik ve kooperatifler kurulmasına Devletçe öncülük edilmelidir.

“Hemşeri Sermaye” Neden Nazlanıyor?

Çorum, Sivas, Malatya, Denizli gibi illerin kalkınma atağında, daha önce şehir dışına göçen sermayenin belli yatırımların finansmanı için kente dönmesinin payı ne ölçüdedir? Bundan hemen sonra sorulması çok gerekli soru da şudur: Belli bir kalkınma trendi yakalayan illerde, yerel girişimcilerin rolü ne kadar belirleyicidir?

Erzurum, diğer birçok il gibi yılardır beyin ve nitelikli insan göçü veriyor. Sermaye göçü ile var olan sermaye stokları hızlı bir şekilde şehir dışına transfer oluyor. Halk içinde "Erzurum'da kazanıp İstanbul'da harcamak" şeklinde ifade bulan bu gelişmenin önüne geçmek mümkün değil.

Beyin göçünün de, kaliteli insan göçünün de, sermaye göçünün de mantığı aynı… Yetişmiş beyinler kendilerini daha iyi ifade edebilecekleri, bilgi ve becerilerini değerlendirebilecekleri ortamı arıyorlar. Bundan daha doğal ne olabilir. Aynı şekilde bilgi, birikim ve tecrübe olarak şehirlerarası yada uluslar arası kıvama gelen kişilerin ikbal ve istikballerini doğup büyüdükleri kentin dışında aramalarına da diyecek sözümüz olmaz. Keza, şehir dışında uygun gelişme imkânı bulan hemşeri sermayenin göçü de bir iktisadi zarurettir.

Eğer göç göç olup yola düzülen hemşeri beyinler, hemşeri insan gücü ve hemşeri sermaye bir daha dönüp arkasına bakmıyorsa, kötü olan budur. Yoksa gidenlerin yürekleri topraklarında, beyinleri şehirlerinde, gönülleri yurtlarında ise ne ala! Böyle bir tablo sorun değil, aksine büyük nimettir…

Düşünebiliyor musunuz, sürekli olarak fiziki ve beşeri sermaye göçü veren Erzurum'dan büyük merkezlere akan sermaye daha da büyüyüp palazlandıktan sonra yatırım olarak şehrine dönüyor…Finansman zorluğu içindeki yerel girişimciler ve üretime yönelik faaliyette bulunan işletmelere gerekli olan kaynakların bu yolla temini pek ala mümkündür. Zaten yazının

girişinde örnek verdiğimiz iller ekonomik atılımlarını, vaktiyle göç zorunda kalmış hemşeri sermayesinin şehre döndürülmesiyle yapabilmişlerdir. Erzurum'da girişimciliğin bir türlü gelişme gösteremeyişinin ana nedeni kaynak yetersizliği değil mi? Yine yatırımların istikrarsız bir seyir takip etmesinin temel sebebini finansman sorunu teşkil etmiyor mu? Bu temel problemlere kamu eliyle doğrudan kaynak aktaramayacağımıza göre, şehre dönmekte çok nazlı davranan hemşeri sermayesi üzerinde daha çok kafa yormamız gerekiyor.

Erzurum'da sıfırdan yatırım yapmak yada mevcut işletmelerini büyütmek isteyen birikimli, çok sayıda becerikli girişimcilerimizin bulunduğunu biliyoruz. Girişimci dadaşların belini büküp iflahını söken en önemli problem söylediğimiz gibi sermaye birikimlerinin yeterli olmayışı. Hâlbuki şehir dışına göçüp orada dal budak salan hemşeri sermaye potansiyeli, birkaç Erzurum'u yeniden inşa edecek düzeydedir.

Bütün mesele, şehrimizi hemşeri sermayenin dönüşüne hazır hale getirmek… Dün göçmüş olan, bu gün de göç hazırlığındaki girişimcileri ve sermayeye **" aman gitme, dur! "** diyebilir miyiz?

Herhangi bir ilden daha büyük bir merkeze sermaye göçü varsa, göç edilen yerde **"daha yüksek getiri elde etme"** beklentisi ve imkânı var demektir. Böyle makul bir beklenti için de kimseyi eleştiremeyiz. **Ama gerekli şartları sağladığımız halde, şehre yatırım yapmayan hemşeri girişimciyi sonuna kadar eleştirme hakkına sahibiz.**

Bu gün Allah'a şükür, şehrimizin fiziksel altyapısı, demiryolu, havayolu, karayolu ulaşım imkânları, iletişim olanakları; insan altyapısı hemşeri sermayesini yüzünün akıyla ağırlamaya müsait hale gelmiş bulunuyor. Köklü bir Üniversitemizin bulunuşu büyük avantaj, insan kaynakları ve entelektüel altyapı olarak ta fevkalade yeterliyiz.

Geçen gün, Erzurum vakfının iftarında güzel bir konuşma yapan Çankaya Üniversitesi Mütevelli Heyeti Başkanı hemşerimiz Sıtkı

ALP, Erzurumlu işadamlarını şehirlerine yatırım yapmaya çağırdı. Kendisinin, YÖK izin verirse Erzurum'a güzel bir Vakıf Üniversitesi kuracağını söyledi. Sıtkı beyin bu çağrısını en çok gurbetteki iş adamlarımızın coşkuyla alkışladığını müşahede ettim. Bu durum gönlüme ferahlıklar verdi, umutlarıma kanatlar taktı.

Samimi kanaatim, kanaatimden öte izlenim şu ki, bu güne kadar şehrine pek nazlı ve cimri davranan hemşeri sermaye; şu an Erzurum'a akmak için irade ve işaret bekliyor… Devletin öncülüğüne, yol göstermesine gözünü dikmiş… Erzurum'un şartlarına göre hazırlanacak bir özel teşvik paketi… Bir ilk adım, bir örnek gelişme çok önemli sonuçlar doğuracak, biliyorum…

Şehir yöneticileri ve şehir elitine sesleniyorum. İstanbul, Ankara, Bursa gibi illerde karargâh kursunlar; bu illerde " birer ikna odası " ihdas etsinler, hatırı sayılır eşraftan birer de ikna heyetleri oluştursunlar… Kendilerini bir ekonomik kurtuluş seferine çıkmış kabul edip, sonuç alıncaya kadar sıcak yataklarına dönmesinler. Çok iyi sonuç alacaklarından hiç şüphe duymuyorum. İş kıvama ermiştir!

Hedef Belirsizliği

Kalkınma yolunda çaba gösteren illerin karşılaştığı temel zorluklardan biri de hedef belirsizliğidir.

Görünürde, merkezi yada yerel planlama mekanizmalarının ortaya koyduğu kısa ve orta vadeli planlar vardır. Şehrin siyasi, ilmî yada bürokratik eliti bazen bu planlarla çelişmeyen, bazen de bu ana plan çerçevesini hiç gözetmeyen projeler üretir. Çok iyi niyetle de bunları hayata geçirmek için çaba gösterir. Üretilen bazı projelerin yapılabilir ve yürütülebilir olmadığı zaman içinde ortaya çıkar.

Özellikle büyüme ve gelişmesini kıt kaynaklarla sürdürmek zorunda bulunan Erzurum gibi geri kalmış illerde **"hedef belirsizliği"** ciddi kafa karışıklıklarına yol açıyor. Burada kastettiğimiz hedefler, bir genel amacı ifade eden niyetler değil. "Hedefimiz şehrimizi gelişmiş iller düzeyine çıkarmak", "Amacımız Erzurum doğunun parlayan yıldızı yapmak", "Gayemiz şehrin makûs talihini yenmek" gibi söylemleri biz planlanmış ve fizibilitesi kanıtlanmış hedefler olarak kabul edemiyoruz. Bizim için bu tür sloganik muhtevayı aşmış ama finansal zorluklar nedeniyle yürütülebilir olmayan projeler de hedef sapması kategorisine giriyor.

Öyleyse önümüzde acilen halledilmesi gereken bir sorun var. Süratle kafa karışıklığımızı yenip, yerel hizmet planlaması mekanizmalarını işler hale getirmeliyiz. Yürürlükteki ekonomik ve mali sistem özel sektörün hizmet planlamasını da kamuya bağımlı kılıyor. Destek ve teşvik sistemleri kamu planlama elemanlarını belirleyici aktör haline getirdiğine göre, hedef belirsizliğinin yan tesirlerinden öncelikle kamu elemanlarını kurtarmanın önemi daha da artıyor.

Başlığa aldığımız "hedef belirsizliği" kavramı genel ve ana hedefleri ifade ediyor. Kamu yada özel sektördeki gündelik hizmet planlamalarından daha belirleyici ve derin bir konu bu. Ancak, ana çerçevesine birazcık dokunduğumuz bu kavramın şehrin kalkınma davasına güncel yansımalarına da biraz değinmeliyiz.

Şehrin kamu kurum ve kuruluşlarında yerel ihtiyaç önceliklerini belirleyen şubeler mevcuttur. Planlama müdürlükleri yada benzer birimler kendi kuruluşlarının yerel hizmet önceliklerini tespitle görevlidirler.

Merkezi planlama teşkilatının yerel etütlerine de yol gösterici olan bu birimlerin düzgün çalışması büyük önem taşıyor. Bu birimlerin, kendi hizmet alanlarındaki şehir ihtiyaçlarını ve önceliklerini bilen kaliteli teknik elemanlarca takviyesini çok önemli buluyorum. Vilayet ve Belediyelerdeki planlama ve proje üretme birimleri de bu açıdan bakıldığında özen gösterilmesi gereken birimler olarak karşımıza çıkıyor. Siyasi karar mekanizmalarının önüne teknik öneriler sunacak heyetlerin kalite ve kapasitesi kadar mühim ne olabilir? Hele de kamunun yeni yerel teşkilatlanmasıyla önem kazanan İl Genel Sekreterliğinin hizmet planlaması, hizmet öncelikleri ve icrası, hedeflerin doğru tayini konusundaki rolü çok belirgin olacaktır.

Şehrin sosyal ve ekonomik kalkınma davası, bu temel esaslar göz ardı edilerek yürütülemez. Bu konudaki diğer bir temel ihtiyaçta moralle ilgilidir. Kamu yöneticilerinin kalkınma davasına halkın daha çok iştirakini sağlamak gibi bir misyonları da mevcut. Halkı önemli projelerde daha çok işin içine çekmek, mevcut sorunları ve çıkış yollarını kamuoyuyla her fırsat ve zeminde paylaşmak gerekiyor.

Erzurum kamuoyunda giderek belirgin hale gelen moral bozukluğunun süratle umut ve iyimserliğe dönüştürülmesi, kalkınma davasında maddi unsurlar kadar önem taşıyan bir husus. Sürekli olumsuzluklara vurgu yaparak, Erzurum halkının toplumsal depresyon tablosuna daha fazla ağırlaştırmak bu şehre yapılacak en büyük kötülüklerden biri olacaktır.

Toplumsal ve ekonomik analizlerle durum tespiti yaparak, aksaklıkları tespit ederek karar mekanizmalarını etkilemeye çalışmak aydınımızın görevi. Ancak, koro halinde ağlaşarak hem-şerilik enerjisini karamsarlık kablolarıyla toprağa vermemek lazım. Erzurumluluk ruhunu ayağa kaldırarak varamayacağımız hiçbir hedef yoktur.Yeter ki hedef belirsizliği hastalığından kurtulalım…

“Küçük Şehir” Psikolojisi

Erzurum’dan bir iş dolayısıyla Ankara’da bulunan dostumla koyu bir şehir muhabbetine dalıverdik. Hoşbeşten sonra lafı evirip çevirmedin sordu:

-Bir şehir için en tehlikeli durum nedir?

Hiç düşünmeden cevap verdim:

-Küçük şehir psikolojisine duçar olmak!

Biraz düşündü, hıma diyerek başını salladı. Belli ki konuyu biraz açmak istiyordu.

-Vaktin varsa bu konuda biraz konuşmak isterim dedi.

Ama bu söyleşiyi bir tartışma şeklinde yapmayalım, ben kafama takılanları tek sorayım sen cevapla, olur mu? “ diye sürdürdü sözünü. Ben de “ neden olmasın “ dedim.

O sordu, ben cevapladım. Bakalım o ne sormuş, ben ne cevap vermişim:

-Şu “küçük şehir psikolojisini’’ tam olarak anlamış değilim…

Öyle bir psikolojidir ki o, tarife sığması oldukça zor. Bir çöküntü hali. Bir bozgun vaziyeti. Aslında bahse konu şehir geçmişiyle, adıyla namıyla büyük bir şehirdir. Önemli bir yerleşim merkezidir. Ancak zamanla geri kalmış, ekonomik ve sosyal kayıplara uğramıştır. Önemli sorunlarla karşı karşıyadır. Ve sorunları gittikçe kronikleşmektedir. Şehir halkı kendisini sürekli gerileyen, fakirleşen, küçülen bir şehrin insanı olarak algılamaya başlamıştır... Büyük bir şehirde yaşarken, küçük şehir insanlarının, hatta kasaba halkının psikolojisine bürünmeye başlamıştır. Şehrini iri bir köy olarak algılama eğilimindedir. Şehrin aydını, tüccarı, yöneticisi adeta bir kısır döngüye düşmüştür. Ekonomik, siyasi,

kültürel gerileme hem fertlerde ve hem de toplumda bir bezginlik hali meydana getirmiştir. Bezginlik, bizden adam olmaz, bu şehirde yaşanmaz; aman bir yolunu bulsam da göçüp gitsem havası yayıldıkça yayılmıştır. Çare aramak durumundaki aydın kesim de bu haleti ruhiye içine sürüklenmiştir. Şehir ağır hastadır artık. Hastalığın adı ‘‘küçük şehir psikolojidir.’’

-Adeta yumurta mı tavuktan, tavuk mu yumurtadan durumu… Peki, şehir neden bu duruma gelir, kötü yönetilmekten mi, ilgisizlikten mi, sahipsizlikten mi? Küçük şehir psikolojisi illetine Erzurum’da yakalanmış mıdır, özelde bunu da konuşsak.

-Buna bir tek cevap verilemez. İç içe, yumak yumağa sorunlar zinciriyle karşı karşıyayız… Sözün ucu elbette buraya gelecekti. Zaten Erzurum’u konuşmak için bir söz peşrevi yapmıyor muyduk? Evet, Erzurum’da bu illetin pençesinde yıllardır. Ama hikâye uzun zamanın hikâyesi, bu günün değil…

Bir şehrin halkını top yekûn “ küçük şehir psikolojisine” düşüren nedenlerden birisi hiç şüphesiz yönetimle ilgilidir. Bir şehrin meseleleri ne kadar büyükse; yöneticileri de yetenek, çap ve geniş görüşlülük bakımından o ölçüde büyük olmalıdır. Sorunlar büyük, yönetici kadro çap ve geniş görüşlülük olarak küçükse sonuç çözümsüzlüktür.

Yönetimle ilgili sorunlar zaten varılan ekonomik sorunları tetikler, işsizlik artar, şehir mesleksizler diyarı haline gelir, sermaye göçü başlar. Sermaye göçünün bir sonraki evresi hızlı nüfus göçüdür. Sermaye göçü öyle bir beladır ki, yatırımlar durur, şehir dışı sermaye şehre iltifat etmez, ekonomik politikalar nedeniyle kamusal yatırımlar da mümkün olmaz. Al sana geri kalmışlık tablosuna taze renkler ve yeni desenler…

-Nüfus göçü ne bela şeydir, bilirim… Ekonomik gerileme yetmiyormuş gibi bir de demografik yapı bozuklukları, kontrolsüz sosyolojik bir dönüşüm ve şehrin kültürel kimlik bunalımı…

Hem de ne bunalım… Büyükşehirlere nitelikli insan göçü her yıl

artıyor, onların yerine daha küçük merkezlerden şehrin kültür ve irfan dokusuna çok yabancı insanlar geliyor. Erzurum asırlardır Türk İslam kültürünü kendince harmanlamış ve "nevi şahsına münhasır bir kültür " üretmiş şehir… Kültürü patentlidir Erzurum'un… Bu patentin yazılı bir senedi yoktur. Dadaşın günlük hayatına hâkim, davranışlarına yansıyan bir yaşam biçimi… Bir yaşayış hali… Bir özge tavır… İşte bu tavır, bu eda kaybolup gidiyor. Nitelikli göçün boşalttığı coğrafi ve kültürel alanı, niteliksiz bir nüfus yapısı dolduruveriyor. Şehrin hâkim kültürü yeterince canlı olsa ve kültürel değerlerin kuşaklar arası geçişgenliğinde tıkanmalar olmasa, gelen unsurlar belki kadim kültürü özümseyecekler. Ama tam tersi tecelli ediyor…

-Yani, kuşaklar arası kültürel aktarımda bir sorun mu var?

Hem de nasıl "Erzurum'un küçük şehir psikolojisi'' illetine müptela oluşunun bence baş nedenlerinden biri de bu… Evet, maddi sıkıntılar, yılların birikimi olan yoksullaşma, işsizlik sorunu… Bunlar büyük ve önemli nedenler. Ancak ruh kökümüzde meydana gelen arızalar daha yakıcı, daha tahripkâr… Düşünün bir kere, bu gün Erzurum kültürü dediğiniz şey nedir… Sözgelimi, Arap atlarının etlenmesinden, koyun kuzudan, samanlıktan, handan, nalbanttan bahseden güzel türkülerimiz var… Çok seviyoruz onları… Ama içinde bu çağın, bu kültür ortamının renklerini taşıyan, o kavramları havi edebi kaç eser sayabiliriz. Bakın halk kültürü bir yerlerde kalmış. Yakın geçmişi, bu günü aksettiren, anlatan çağdaş eserler nerede? Varsa ben mi bilmiyorum? Ben şahsen hançer barına da bayılırım… Nefi dediniz mi heyecanlanırım, Sümmani'den, Efeden derin tasavvufi zevkler tadarım, İbrahim Hakkıyla tefekkür vadilerinde dolaşırım. Son devir aydınlarımızdan da istifade etmişimdir. Ama içimde bir ukdedir, son elli yılda bilimsel ve kültürel üretimde sınıfta kalmış gibiyiz. Edebiyatta da biraz öyle… Şehrin entelektüel birikimi yeterli mi, tartışılır… Arızayı gördün mü şimdi… Hem eski kültürel birikimimizi yeni nesillere aktarmakta ciddi zorluklarla karşı karşıyayız, hem de yeni kültürel ve edebi mahsullerden bir hayli ırağız. Kültürel üretimimiz ciddi bir şekilde kesintiye uğramıştır.

-Bakıyorum sen de karamsar bir tablo çiziyorsun, eleştirdiğin küçük şehir psikolojisi sana da hâkim gibi...

- Hayır, benim yapmaya çalıştığım sadece bir durum tespiti. Arızayı bulmaya uğraşıyorum. Ve sesli düşünüyorum. Koro halinde ağlaşmalar tavrıma uygun değil. Ben asla bir hayalperest değilim, ama ümit varım… Koro halinde ağlaşarak, ağlanacak hallerden kurtulmak mümkün olsaydı, şimdiye kadar Erzurum'un başı çoktan arşı alaya değmişti. Ben, " hemşerilik enerjisi" Nil doğru zaman ve doğru yerde harekete geçirilerek birçok sorunun üstesinden gelineceğine inanıyorum. Bu da ciddi, harbi ve hasbi kadroların kollarını sıvamasına bağlı. Nefsaniyetlerini yenmiş, kıskançlık illetinden beri, diğerkâm Erzurum evlatları o kadar çok ki, yürekten bir besmele çekseler, sorunlar palandöken dağları kadar yüce olsa vallahi yine de dayanmaz… Bu bir kadro hareketi dediğim gibi… Bir genel seferberlik… Erzurum, öz evlatlarının entelektüel birikiminden yararlanma kapılarını sonuna kadar açmalı… Erzurum'un ekonomik sorunları evvel ahir halledilecektir evvel Allah… Ama geriye dönüp baktığımızda Erzurum'un yerinde yeller esmemeli… Onun kültürel dokusunu, irfan hamurunu hormonlu karışımlarla kirletmeyelim yeter ki…

- Yerine konulamayacak değerleri, yerinden oynatmayalım yani… Erzurum'un öz evlatlarının entelektüel birikiminden bahsettiniz…

- Evet, özellikle bahsettim. Belki sınırlı ama var böyle bir birikim. Biraz önce sözünü ettiğim kültürel ve entelektüel üretim bahsinden ayrı tutalım bu konuyu. O noktadaki yetersizliği vurguladım. Ama mevcut kültürel düzeyin elverdiği ölçüde kendini yetiştirmiş, özel çabalar göstererek kadim kültürüyle iç dünyasını tezyin etmiş, çağdas bilimi yutmuş, dünyayı tanımış, dil bilen çok sayıda Erzurum evladı var, biliyorum. İşte bize aydınlık gelecekler müjdeleyen babayiğitler bunlardır. Şehirlerin ekonomik, sosyal ve kültürel gelişmelerinde insan kaynakları temel unsurdur. Değişen dünya şartları içinde insan kaynakları bugüne kadar olduğundan daha stratejik bir rol oynuyor. **Yetenek savaşlarının** yaşandığı dünyamızda, insan sermayesi bir şehrin sahip olduğu en önemli değer haline geldi. Her türlü gelişime ve kalkınma projesini işte bu

değer üzerine bina etmek zorundayız… Yetişmiş kadrolarımızın en iyilerini, en önemli noktalara getirmek işin besmelesidir…

-Çekti mi Erzurum besmeleyi…

Euzuyü çekti… Sıra besmelede inşallah… Ben bu konuda da müjde emareleri görüyorum… Pırıl pırıl hemşeriler bürokraside, siyasette, ticarette görev alıyorlar… Birçok hemşerimizin parlak başarı öyküleriyle göğsümüz kabarıyor. Geçenlerde Erzurum sivil toplum örgütlerinin başkanlarıyla YÖK başkanını ziyarete gitmiştik. Şöyle bir baktım başkanlarıma… Vizyon, sektörsel sorunlarına hâkimiyet, meramını ifade edebilme bakımından o kadar ileri bir noktada idiler ki, vallahi gururlandım. Muammer CİNDİLLİ Bey üç beş dakikalık bir sunuş konuşması yaptı, YOK başkanının ne kadar etkilendiğine heyetteki arkadaşlarla birlikte tanık olduk. Diğer bütün arkadaşlar da öyle, o kadar temsile layık ve kendi konularına hâkim… Geçen gün Erzurum evinde arkadaşlara anlattım, hangi Erzurumlu Büyükşehirlerde bir işin kulpunu tutsa, kısa sürede bir numara oluveriyor.**Bürokraside, siyasette daha nice cevherler. Siyasi kadrolarımızı, Milletvekillerimizi, Belediye Başkanlarımızı da de bu kadirşinaslık tablosunun dışında tutmayalım.** Performansları konusunda bir değerlendirme yapmanın yeri değil burası, ama bir hakkı teslim etmek adına söyleyelim ki, **şahsiyet ve kariyer bakımından onlar da 550 arasında ilk elliye girecek vasıftadır.** Esasen şehrin sorunlarını şahıslar ve makamların üzerinde tutarak tartışmak daha doğru bir yöntem. Sorun şahısları aşan bir derinlikte çünkü.

Yerel Kalkınmada Şehir Elitinin Rolü

Erzurum'un sosyal, ekonomik ve kültürel sorunlarını sürekli olarak irdeleyen, kendince çözüm önerileri sunan çok sayıda "şehir aydını" var. Yerel gazeteler, mahalli dergiler ve Internet gruplarında fikir üreten değerli şehir aydınları, siyasi elit'in eylem ufkunu açmaya yönelik yayınlar yapıyorlar. Bu çok gerekli ve güzel bir şey.

Yerel sorunların çözümü büyük ölçüde mahalli insan kaynaklarının iyi değerlendirilmesine bağlı. Biz yetişmiş insan gücümüzün yeterli olduğu peşin kabulü ile böyle bir tespite yelteniyoruz. Eğer bu konuda bir yetersizlik varsa, tabii ki mahalli insan kaynaklarının iyi yetiştirilmesi konusu birinci önceliği alacaktır. Artık söylemeye bile gerek duyulmayacak temel bir gerçek var. Geleceğin dünyasında başarı, "yetenek savaşlarını " kazananların olacak. Gelişme ve büyüme atılımında ipi göğüsleyen şehirler de, yerel yetenekleri üstünlük gösteren kentler olacak.

İşte bu noktada, yerel politik elit'e fikri servis yapan mekanizmanın kalitesi önemli hale geliyor. Çünkü politik elit'in beslendiği fikri kaynaklar, onun eylem planına doğrudan etki yapıyor.Yerel fikir ve kanaat önderlerinin kültürel üretimdeki kısırlığı ile politik elit'in başarı oranı arasında bir bağ olmadığını söyleyebilir miyiz ?

Yerel politik elit'in fikri hamurunu yoğurmakla mükellef fikir ve düşünce adamlarımızla, yazar çizer takımımızın çap ve fikri derinlikleri böyle bir misyona ne kadar elverişli, doğrusu irdelenmeye değer bir konu.

Siyasi kadroları sürekli mercek altında tutan şehir seçkinlerinin bu kadrolara "tepeden bakan", "küçümseyen", "yetersiz gören" bir eğilimde olduğunu seziyoruz. Siyasi kadroların da şehrin kanaat önderleri, okur yazar takımı ve medya ehline aynı duyguları beslediklerinden hiç şüphemiz yok. Demek ki, şehrin politik ve kültürel elit'i arasında, yetenek ve çap kaynaklı bir karşılıklı

yetersiz görme ve güven duymama hali mevcut. Halbuki olması gereken bu değil. Politik elitle, şehir aydınının barışık olması lazım. İletişim kanallarının sürekli açık bulunması gerekli. Şehir aydını fikir üreten, çözüm öneren bir yapıda olmalı. Yerel medyanın kendini kapıkulu yağcılığı ile, peşin karalama mekanizması arasında , analitik eleştiri merkezine oturtması hayati önem taşıyor.

Şehrin, muhteva olarak dolu ve çok satılan gazeteleri, dergileri, kaliteli programlarıyla çok izlenen televizyonları, dinlenilen radyoları varsa…Bu yayın organlarında yüksek fikirler imal ediliyorsa…Şehrin politik elit'i ile, fikir erbabı arasındaki kanallar açıksa…Öyle bir şehirde hemşerilik enerjisi had safhadadır, küçük şehir psikolojisi kırılmıştır ve şehrin kalkınma hamlesi için her şey hazır demektir.

Erzurum'un
"Hafif Yer Üstü Raylı Sistem" İhtiyacı

Büyüme ve gelişme sürecindeki şehirlerin temel meselelerinden biri de toplu taşımadır. Dünyanın bütün gelişmiş kentlerinde bu sorun raylı sistemler devreye sokularak çözüme kavuşturulmuştur.

Erzurum da şehirleşme açısından son yıllarda önemli gelişmeler gösteriyor. Yenişehir, Dadaşkent, Yıldızkent adeta birer uydu kent görünümü kazandı.

Kış turizminin gelişmesiyle birlikte kayak yolu önemli bir yerleşim merkezi halini aldı. Kombina civarı gün geçtikçe büyüyen bir mahalle görünümü kazandı.

Sözün kısası, Erzurum gittikçe yatay yayılma eğilimi gösteren bir yerleşim merkezi olarak karşımızda duruyor.

Fiziki anlamda bu derece yayılma eğilimi gösteren bir şehirde toplu taşımacılık alanında raylı sistemlerden yararlanmak kaçınılmaz bir ihtiyaç olarak gözüküyor.

Genç, dinamik, yeniliklere açık yerel yönetim kadroları için şehrin geleceğine yatırım yapmak ilk hedef olmalı…Sadece rutin belediyecilik hizmetleriyle yetinerek de başarılı bir başkan olmak mümkündür. Ancak böyle bir başkanın itibar ve hizmet ömrü bir seçim dönemiyle sınırlı kalır…

Bir şehir yöneticisi eserleriyle ebediyete kadar ismini yaşatmak istiyorsa, sıradan başarılarla yetinmez, geleceğe yatırım yapar. Bir dönemlik saltanata razı olmayan vizyon sahibi yöneticilerin rehberi ciddi, kalıcı, çağdaş ve orijinal projelerdir.

Erzurum Büyükşehir Belediye Başkanı da, alt kademe belediye yöneticileri de böyle bir misyona talip, şehrin geleceğini tanzime soyunmuş kişiler...

Bu yüzden de Erzurumlu bu ekipten, gündelik işlerdeki başarılardan çok öte atılımlar bekliyor. Eminiz ki, Büyükşehir Belediye Başkanın hizmet dağarcığında şehrin geleceğini şekillendirecek büyük projeler mevcuttur. Yeri ve zamanı gelince inşallah bu projeler uygulamaya konulacaktır.

Biz Sayın Başkandan şehrin elli yıllık toplu taşıma ihtiyacını karşılayacak bir projeye start vermesini öneriyoruz.

"Finansmanı zor ve pahalı" gibi muhtemel gerekçelere itibar etmeden şu konularda bir araştırma yaptırmasını öneriyoruz :

- Yer üstü raylı sistemin geçeceği ana hattın tespit edilmesi için süratle bir teknik komisyon oluşturulması,
- Öngörülen hattın zemin etüdünün süratle yapılması,Yolcu yoğunluğunun belirlenmesi,
- Durak yerleri ve mesafeleri tespit edilmesi,
- Kullanılacak vagon tipleri üzerinde bir araştırma yapılması…

Hat güzergahı konusunda bizim düşüncemiz şudur:

Ilıca kaplıcalarının tedavi amaçlı olarak kullanılmaya başlamasından sonra bu ilçemizden şehre gelecek yolcu yoğunluğu iyice artacaktır. Dolayısıyla yer üstü hafif raylı sistemin başlangıç noktasının Ilıca olarak tespitinde büyük yarar var.

Ilıcadan gelen sistem, Dadaşkent içinden geçerek çevre yoluna çıkacak, stadyum karşısından Üniversite içine girecek ve Üniversite içinden geçerek Araştırma hastanesi önünden Çat yoluna çıkacak, oradan Yıldızkent ve Yenişehir güzergahını takip ederek Bosna Caddesinden şehir merkezine ulaşacak.

Teknik elemanlar asgari maliyet ve yolcu yoğunluğu hesabıyla kesin güzergahı ve durak yerlerini belirleyebilirler. Yer altı köprüleri gerektirmeyen, sinsalizasyon sistemiyle geçişleri sağlanan hafif sistemlerle ekonomik bir proje hazırlamak mümkün

gözüküyor. Benzer projeleri uygulayan Belediyelerle işbirliği sağlanarak, Erzurum'a özgü proje süratle uygulamaya sokulabilir…

Büyükşehir Belediyemizin böyle prestijli bir projeye imza atması bize gurur verir..

Şu soğuk memlekette insanımıza sımsıcak, kaliteli, çağdaş bir toplu taşım imkanı sunanlar bu şehir insanının gönlünde ebediyen tat kuracaktır.

Hele de kırk bin öğrenciyi ve binlerce turisti ağırlayan bir şehre böyle bir çağdaş hizmet ayrı bir hava verecektir…

Geçtiğimiz yıl, Orta Doğu Teknik Üniversitesi (ODTÜ), kampus içinde Raylı Sistem oluşturmak için bir karar almıştı. Öğretim üyeleri ve öğrencilerin birlikte hazırladığı proje, kampüste ulaşımı, tramvay benzeri "monorail" ile sağlamayı öngörmekteydi.

Belediyemizce oluşturulacak bir teknik komisyon OTDÜ ilgilileri ile temas ederek Erzurum için benzer projelerin uygulanabilirliğini araştıramaz mı?

Ayrıca Kayseri Büyükşehir Belediyesi de Hafif Raylı sistemler yoluyla toplu taşımacılık yapılması yolunda ciddi bir proje yürütüyor. Kayseri Belediyesi 2004 yılı içinde hazine garantisi alarak uluslararası ihaleye çıktı.. …Bir teknik heyette bu konuda çalışabilir ve Erzurum'un benzer bir projeyi aynı aşamaya getirme yollarını araştırabilir…

İstanbul, Ankara, Konya Belediyeleri ile de bu konularda işbirliği elbette mümkün…

Bu Belediyeler aşağı yukarı benzer projeleri nasıl başlatıp yürütmüşler, projelerin finansmanı için ne gibi yurt dışı kaynaklar bulmuşlar?

Dahili finansman imkanları nelerdir?

Toplu ulaşım sorunumuzu elli yıl müddetle ortadan kaldıracak, hava kirliliği ile mücadeleye büyük katkı sağlayacak ve dolayısıyla hükümete de büyük prestij kazandıracak böyle bir proje Sayın Başbakana izah edilse ve bu konuda Şehrin sivil kitle teşkilatları ve etkili çevreleri lobi faaliyetleri yürütse …

Acaba bir sonuç alınamaz mı ?

Denemeden bilemeyiz ki …

Büyük yöneticiler büyük hayalleri ve büyük hedefleri olan şahsiyetlerdir.

Sayın belediye başkanları, vali ve siyasi heyetin vizyonunu biz büyük projeler için yeterli görüyoruz.…

Kayseri daha büyük çaptaki bir projeyi nasıl devreye soktu, nasıl hazine garantisi alabildiyse, biz de o yolda yürüyelim.…

Onlar da Büyükşehir, biz de; üstelik onların galiba iki, bizim dört alt kadememiz var. …

Hem hükümetimiz bizi birinci derecede teşvike layık görmüş… kalkınmamız için siyasi bir irade ortaya koymuş…durumda; bu iradeyi ortaya koyan bir hükümet Kayseri'ye verdiği hazine garantisini bize neden vermesin ki?…

Ve de ODTÜ'nün kampusuna yaptıracağı bir projeyi biz neden koskoca Erzurum'a yapamayalım ki?

Şehrin Kalkınma Sürecinde Erzurum Basını

Her hangi bir vesileyle bir ile gittiğimde mutlaka oranın yerel radyolarını dinler, televizyonlarını izler, gazetelerini okumaya gayret gösteririm. Halk vicdanının doğrudan haykırışıdır yerel basının sesi... Yerel bir kültürel lezzet, mahalli bir sosyal zenginliktir o yayın organlarında yer alan haber, yazı ve yayınlar...

Bu şahsi ilgimin yanı sıra, bulunduğum görevler vesilesiyle birçok ilin medyasını uzun seneler takip ettim. Bu tecrübelerime dayanarak rahatlıkla söyleyebilirim ki, Erzurum'un yerel medyası insan kaynakları ve teknik bakımdan Türkiye ortalamasının çok üzerinde bir kalite seviyesine ulaşmış bulunuyor. Şu anda Erzurum'da yayınlanan birçok gazete haber, yorum, köşe yazısı bakımından iftihar edebileceğimiz bir düzeyde. Bunu söylerken elbette belli bir yayın politikası, mesleki amacı, entelektüel çabası olmayan "teksir fotokopi" ceridelerinden bahsetmiyorum.

Gazetenin, televizyonun, radyonun ne demek olduğunu bilen, mesleklerinin hakkını veren ve çilesini çeken gerçek gazetecilerdir söz konusu ettiklerim.

İstisnaları hariç tutarak önemle vurguluyorum ki Erzurum, yerel medyasıyla ne kadar iftihar etse azdır. Bıkmadan usanmadan şehrin meseleleri üzerinde kafa yoran, fikir üreten, zaman eleştirileriyle soğuk olmayı göze alan, hatta yüklü tazminatlarla karşı karşıya kalan bu fikir ve aksiyon kervanının yolu açık olsun. Onları eleştirirken, hesaba çekerken lütfen ölçüyü kaçırmayalım, bu fikir çilekeşlerini rencide edici tavırlar sergilemeyelim. Saygıya layık olmak için özen göstermek onların, layık olanlara saygıda cömert olmakta bizin görevimiz. Basını susmuş, yada susturulmuş bir şehrin vicdanı iğdiş edilmiş, dili kesilmiş demektir.

ELEŞTİRİ ADABINA NE OLDU?

Tenkit, şark milletlerinin beceremediği bir iş... Türk aydını da

öyle... Ya hiç vurmaz, ya vurunca öldürüverir.

Birçoğumuz, fikri ve şahsi hayatımızda tahterevallinin iki ucunda sallanır dururuz... Ya şedit bir muhalifizdir yahut iflah olmaz bir medhü sena dehası... Olayları analitik bir bakışla masaya yatırmayı hiç beceremeyiz, böyle bir çabaya tevessül bile etmeyiz hatta... Babamızı bile eleştirecek kadar Nemi yivdir öteden beri, istidanın altına "haki payınız'' ifadesini bile az bulacak kadar mürai tiplerdenizdir birçok zaman... Tetikçilik ve yağdanlık arasında gidip gelirken, yolumuzun üzerindeki gerçeği hep çiğner geçeriz. Hâlbuki hakikat; itidal, teenni ve orta yoldadır.

Kişisel ilişkilerimizden tutunuz da, bürokratik, siyasi ve ticari münasebetlerimize kadar her iş ve eylemimizde edep ve adabı gözetmez olduk. Gelin görün ki, inançlarımız ve milli harsımız bizi her nefesimizde edebe ve adaba davet ediyor. Biz ise her nefeste bu önemli meziyetlerden ışık hızıyla kaçıp duruyoruz.

İşin en kötü tarafı, bu cahiliye devri vasıfları Erzurum zemininde daha çok taraftar buluyor. Günlük ilişkilerimizde ya bir birimizi bir dalkavuk edasıyla methediyor yahut bir hasım edasıyla zemmediyoruz. Çoğu kez de sıkılmadan belden aşağı vurup duruyoruz. Karakter açlığımızı, kardeş eti yiyerek gidermeye çalışıyoruz.

Erzurumlu derhal şu kıskançlık, mürailik, yalakalık ve belden aşağı vurma huylarını terk etmeli ve seciyesine yaraşır yüksek karakter özelliklerini bir zırh gibi kuşanmalı.

Cenab-ı Allah'ın verdiği iki gözle bakalım dünyaya... Dürbün ve mikroskop kullanmadan... Hiç değilse bir gözümüz eksikleri tarasın, diğer gözümüz olumlu işleri beynimize ulaştırsın. Takdir ve tektir bir arada, dengeli olsun... Gözlemlerimizi vicdan süzgecinden geçirdikten sonra bir birimizle, dostlarımızla, okurlarımızla paylaşalım... Aman ha, iftira ve bühtanı semtimize uğratmayalım... Hepimiz gönlü zengin, gözü zengin, yüreği temiz er kişiler olalım...

BİRLİK VE BÜTÜNLÜĞE DİKKAT

Bütün bunları niye yazıyorum?

Son günlerde Erzurum gruplarında tatsız tuzsuz tartışmalar oluyor. Fikri tartışma zemininden çıkıp, kişisel saldırılara varan yazıları gönlüm bulanarak okuyorum. Dostlarıma atılan hücum oklarını yüreğimde hissediyorum.

Bütün bu gürültü patırtı içinde, satır aralarına sıkıştırılan bir husus daha var ki, hiç üzerime alınmama rağmen beni rahatsız ediyor.

Erzurumlu oluşta başka şehirlerde ikamet eden hemşerilerimize sanki bir mesafeli bakış zuhur etti son birkaç yıldır... Böyle bir bakışı Erzurumluluk ruhuna akıtılmış bir kezzap olarak görüyorum. Elbette bu şehrin çilesini çeken, kışıyla, soğuğuyla, işsizlik ve fakirliği ile boğuşan kardeşlerimiz, eğer bazı nimetler söz konusu olursa her zaman önceliğe sahiptirler... Buna hiçbir itirazım olmaz... Ancak, Erzurum'da oturan Erzurumlu ile Erzurum'da oturmayan Erzurumlu diye bir tefrika ne kadar incitici bir yaklaşım... Erzurum'un imkânlarını bölüşürken, tamam öncelik sizin olsun, ama Erzurum sevdasını taksim edecekseniz orada ayrım, gayrım vebal olur, sevgili dostlar.

Bu gün Kayseri, Sivas. Konya, Çorum'da, birçok kere manşetler taşıdığımız kalkınma hamleleri yaşanıyor, her ay birkaç fabrika temeli atılıyorsa, bu birlik ve beraberliğin bir sonucudur. Eğer Erzurum da bir kalkınma hamlesi başlatılacaksa bu, şu an Erzurum'da yaşayanlarla, Erzurum dışındaki Erzurumluların iş birliği ile mümkün olacaktır. Erzurum dışından hayali gazel okuyanlara da HAYIR, Erzurum içinden ayrılık şarkıları besteleyenlere de...

Ekmeğini helalinden kazanmak uğruna hayatın meşakkatli yollarında dolaşıp duran insanoğlu bazen "gurbet" denen mekâna demir atmak zorunda kalır. Küreselleşmenin geniş dünya coğrafyasını bir küçük köy haline dönüştürdüğü günümüzde bile " sıla özlemi " burnumuzun direklerini sızlatan en güçlü insanî histir

hala... Yüzlerce havaalanından, otogardan, limandan, istasyondan hareket eden binlerce vasıta gurbetten sılaya "canlar" taşır, bıkmadan, usanmadan.. Bütün bu imkânlara rağmen çeşitli nedenlerle bedenini doğduğu topraklara istediği her an ulaştıramayan nice insan da vardır ki, vatanına gönül kuşuyla konar.

Ana rahmine düştüğün, ebenin ellerine bir küçük yavru olarak teslim edildiğin topraklara gönül rabıtasını sıkı tutmak sadece insani bir görev değil, ilahi bir emirdir de... "Sılayı rağm" anne baba sevgisine eş yüce bir buyruk o yüzden... Temiz yüreklere anne baba, akraba, yar sevgisiyle beraber "şehir sevgisini", "hemşeri muhabbetini" yerleştirmeden, bütünüyle milleti, ümmeti, insanlığı sevmek ne kadar mümkün olabilir ki? Fikir ve his planında önceliği "köklere" vermeden, hümanist bir bakışa erişmek ne kadar müşkül bir iş ve boş bir hevestir.

Nerede ne olursak olalım, önce şehrimizin sade bir evladıyız... Böyle hissedenlere ne mutlu... Böyle düşünenlere binlerce takdir ve aferin... "Doğduğu yerde hatırı olmayan insanlar, yelin savurduğu saman gibi öksüz ve bahtsız canlardır" diyen bilge kişi kimdi şimdi hatırlayamadım, onun bu veciz sözünü tasdik ediyorum ve biraz değiştirerek yazımı onunla noktalıyorum:

"Uzak diyarlardaki hemşerilerini canlarından bir parça sayıp, onlara gönül vizesi koymaya kalkışmayan dostlar, ne kadar vefalı dostlar, ne muhterem canlardır!"

Sivas Nasıl Başarmış?

Biliyorum bu konu artık kabak tadı verdi… ‘‘şu il şöyle başardı, falanca vilayet şu kadar fabrika açtı’’ türü haber ve yazılar okuyucuya bıkkınlık veriyor, konuyu ele alanların da gönlünü garip hicranlara sevk ediyor. Biz istemez miyiz gözümüzün nuru Erzurum’umuz hakkında güzel şeyler kaleme alalım, müjdeli haberlerle hemşerilerimizin gönlünü hoşnut edelim.

Gerçi birçok güzel hizmetlere de imza atılıyor; herkes bir çırpınışın, didinişin içinde. Erzurum’un becerikli iş adamı, cevval müteşebbisi silkinmeyi bekliyor, büyük ve tarihi atılımlar için soluk depoluyor. Bir ilk işareti bekliyor, bir ilk sese vermiş kulaklarını...Şöyle bir kükreyiverse, şöyle bir kafesinden çıkabilse, prangalarını söküp atabilse , bakın görün namı nasıl yedi düvele yayılıverecek..

Aynen öyle biz de ellerimizi kaşımızın üstüne siper etmiş ufuklara bakıyoruz. Ekonomik bir silkinişin müjdeli haberi ha geldi ha gelecek..O yüzden dönüp dolaşıp aynı çember etrafında dolanıyor , aynı sakızı kırk birinci kez çiğniyoruz. Hangi ağızdan bir kalkınma, ilerleme, diriliş sözcüğü işitsek, kulaklarımızı hemen kabartıveriyoruz! Sonra işittiklerimizi kıskançlık bulaşmış bir hayranlıkla sizinle paylaşıyoruz!

Bakın yine ekranda “geri kalmış yörelerden’’, “teşviklerden’’, “fabrikalardan’’ bahsediliyor. Bir baktık Sivas Sanayi ve Ticaret Odası başkanı telefonda... NTV sunucusunun “geri kalmış iller için verilen teşviklerden yararlanma konusunda iliniz ilk sırada, bunu nasıl başardınız’’ sorusunu, gururla cevaplıyor;

“Başarımızın en önemli sırrı, YEREL YÖNETİMLER OLARAK POTANSİYELİMİZİ ÇOK İYİ TANITMAMIZ’’ diyor. Bu sayede teşvik yasasının sağladığı imkânları Sivas dışındaki yatırımcılara iyi tanıttıklarını anlatıyor. Öyle anlaşılıyor ki, yerel yöneticiler ve yerel sivil toplum örgütleri bu süreç içerisinde müthiş bir kulis faaliyeti yürütmüşler. Kapı dolaşıp yatırımcı

nezdinde etkili bir lobi faaliyetinde bulunmuşlar. Hatta yurt dışı tanıtım çalışmalarına girişmişler. Sivas Sanayi ve Ticaret Odası Başkanı, hemşeri iş adamalarının yanı sıra yabancı sermayeyi Sivas ‘a çekmeyi başardıklarını, çok yakın bir gelecekte özellikle çok büyük yabancı şirketlerin on büyük fabrikayı işletemeye açacaklarını müjdeledi TV ekranından hemşerilerine... Bu büyük şirketlerin öncülüğünü de dev bir otomotiv kuruluşu çekiyormuş... Teşvik yasasından yararlanılarak kurulan işletmelerde bir yıl içerisinde 3500 kişi iş başı yapmış bile...

Teşvik yasası sayesinde Sivas, Malatya, Osmaniye gibi iller milyonlarca dolarlık yatırım çekerken Erzurum neden bu fırsatı ıskaladı?

Bu sorunun cevabı aslında Sivas Sanayi ve Ticaret odasının tespitinde gizli gibi... Onlar başarıyı kendi potansiyellerini iyi tanıtarak yakaladıklarını söylüyorlar. Demek ki, diğer bazı faktörlerle birlikte bizim önemli bir zaafımız Erzurum dışındaki tanıtım ve lobi faaliyetinde yetersiz kalışımız...

Bu konuya, gruplar ve Palandöken gazetesinde yayınladığım birkaç yazıyla işaret etmeye çalışmıştım. O yazıların sonuncusunu anlayış ve sabrınıza sığınarak tekrar sizinle paylaşmak istiyorum;

NERDE YANLIŞ YAPIYORUZ?

Sivas'ta yayınlanan Yeni Ülke Gazetesi 'SİVAS'IN YATIRIM CAZİBE MERKEZİ' haline geldiğini manşetten okuyucularına duyurmuş. Ben de Tercüman Gazetesinin değerli ekonomi yazarlarından Şeref Oğuz'un köşe yazısından muttali oldum konuya.

Sivas'ın teşvik kapsamına alınmasıyla birlikte meydana gelen ekonomik canlılık sonucu 41 yeni fabrikanın temel atma hazırlıkları yapılıyormuş. 12 Hazirandaki törende temeli atılacak fabrikalar şu işkollarında üretim yapacakmış:

- Tıbbi Malzeme
- Demir Doğrama
- Tekstil
- Mobilya
- Otomobil Yan Sanayi
- İnşaat Malzemeleri
- Mermer
- Büro Mobilya
- Deterjan
- Plastik Boru
- Asansör
- Döküm

Sivas adına ne kadar güzel, imrenilecek bir gelişme. Teşvik yasası çıkar çıkmaz bizim de içimiz umutla dolmuştu. Benzer bir tablonun hayalini kuruyorduk. Sonra gelişmeleri inceleyince gördük ki, arsa talebi konusunda Erzurum kapsamdaki illerin en sonlarında yer alıyor... Üzüldük... Üzüntümüzü de 'TEŞVİK TRENİ KAÇIRILIYOR MU?' başlıklı bir yazıyla dile getirdik. Gruba da gönderdiğimiz o yazıyı bazı 'şahsiyetlerle' de paylaşmıştık.

Ben pek haberdar olamadım. Bilgisi olan varsa bizimle lütfen paylaşsın.

Teşvik yasasından sonra Erzurum Belediyesi yada Vilayet nezdinde arsa talebinde bulunan şahıs yada şirket mevcut mudur?

Böyle bir talep varsa her hangi bir tahsis yapılmış mıdır?

Tıpkı Sivas'ta olduğu gibi temeli atılacak fabrika var mıdır?

Hadi 41 den vazgeçtik, bir tane, iki tane, üç tane bile fabrikaya sahip olabilecek midir Erzurum? Değilse neden... Eksik nerede... Yanlışlık nerede...

Resmi kurumların yada sivil kitle teşkilatlarının bu konuda tanıtıcı, davet edici, bilgilendirici gayretleri olmuş mudur?

İşte kanunsa aynı kanun... BAHTI DÖNDÜ diye övünç manşetleri

atılan Sivas’la iklim aynı... Bölge aynı... Kara ulaşımı, Demiryolu Ulaşımı, Hava ulaşımı bakımından imkânlar farksız...

Hadi diyelim ki, batıyla aramızda 500 km.lik bir mesafe farkı var Sivas’la... İyi de onun da komşu ülkelere yakınlık bakımından avantaja çevrilebilecek yanı yok mudur?

Teşvik yayasından sonra... Erzurum’da ne yapıldı? Ya da yapılamayan ne?

Diyorum ki, Vilayetten bir ekip kurulsa, içine Üniversitemizden uzmanlar dâhil olsa... Sivil kitle örgütlerimiz de lütfetseler... Bir heyetle Sivas'a zahmet buyrulsa da, işin aslı esası bir tetkik edilse...

Sonra geniş katılımlı bir Ekonomik Kongre toplansa... Neden Erzurum bölge şehri olma vasfını yavaş yavaş kaybediyor? Resmi kuruluşlar bile bölge müdürlüklerini başka ilere kaydırıyorlar, özel sektörün büyük şirketleri bölge teşkilatlarını ya kapatıp yada başka illere taşıyorlar... Neden aynı yasa Sivas'a 41 fabrika kurdurtuyor da, Erzurum sıfır çekiyor...

Araştırılmaya değmez mi?

İş bilir, cevval, yetenekli, cesur hemşeriler nerelerdesiniz?

Mesele siyasilere fatura edilip kenara çekilecek kadar yüzeysel ve basit değil...

Gündelik işlerle oyun oynaş bırakılsa da... Bir bakılsa.

İstikbal Dağda İse

AB'den tam üyelik için müzakerelere başlama tarihi alınacağına artık kesin gözüyle bakılıyor. AB üyeliğine taraftar olalım veya olmayalım artık bu süreci geri çevirmenin imkânı yok. Madem üyelik kaçınılmaz, öyleyse bu durumu azami oranda lehimize çevirmenin yollarını aramalıyız. Üyelik öncesi müzakere ve AB normlarına uyum sürecinde birliğin ülkemize aktaracağı kaynak, fon ve teşviklerden Erzurum'un yeterince yararlanmasını sağlamamız gerekiyor.

AB tam üyelik müzakere sürecinin başlaması Türk turizmini olumlu etkileyecektir. Muhtemel olumlu gelişmelerden Erzurum neden pay almasın? Dünyanın en önemli kayak merkezleri arasına girmeyi hak eden Palandöken ne yazık ki bir türlü kabuğunu kıramıyor. Evet, Palandökende birkaç güzel tesis yapıldı. Erzurum, sesini bu alanda dünyaya duyurmaya başladı. Ancak, Palandöken alt yapı sorunlarını tamamen çözebilmiş değil. Yurt içi yapısal fonlardan yeterince yararlanamıyoruz, teşvik kullanım oranımız hala çok düşük. Birçok açıdan Sarıkamış'la yarışamaz duruma düşmek üzereyiz. Palandökene ilgisizliğimiz devam ederse, çok sürmez ' Kış Turizmi Merkezi ' olma hayalimiz suya düşer…

Hızlı bir şekilde, kış turizminde kalitesi yüksek, Erzurum'un tarihi ve kültürel dokusuna uyumlu yeni projelerin geliştirilmesine ihtiyaç var. Bir yandan mevcut pist ve tesisler geliştirilirken, öte yandan da projenin diğer aşamaları devreye sokulmalı. Uluslar arası Üniversite Kayak olimpiyatlarının Erzurum'da yapılması gibi güzel teşebbüsler gündemdeyken, kış turizmine diş destek sağlama seferberliği başlatılması netice almayı kolaylaştıracaktır.

Bu aşamada kamu ve özel sektörün, kış turizminde turizmde gerek uluslararası, gerekse AB içindeki gelişmeleri yakından takip etmesi ve gerekli girişimlerde zamanında bulunması gerekiyor.

Öncelikle, Palandökende mevcut ve yeni yapılacak tesislerin, şehrin kalkınmasında özel önem taşıyan tesisler olarak mütalaa

edilmesi zorunludur. Erzurum'da bundan sonra yapılacak turizm tesislerine Kaynak Kullanımı Destekleme Primi ile Teşvik Primi sağlanması sektörün canlanmasını hızlandırabilir.

Bu alanda yurt içi imkânlarla birlikte AB fonlarının da devreye sokulmasına çalışmak lazım.

Öncelikle Valilik, Özel İdare, Belediyeler, Sivil Toplum Teşkilatları ve Turizm İsletmelerinin kıs gelmeden bir seferberlik başlatmaları gerekmiyor mu?

Saydığım kuruluşları Üniversite bilimsel bir toplantı düzenleyerek bir araya getirse, bu alanda yapılabilecekleri ve sektörün önceliklerini tespit etmeye çalışsa, sizce böyle bir teşebbüsten hayırlı sonuçlar çıkmaz mı?

Böyle bir toplantıda aşağıdaki soruların cevaplarını arayabilir ve çözüm önerilerini Hükümetin önüne koyabiliriz;

Palandöken'in Konaklama, eğlence ve kültür merkezleri, üst ve alt yapı tesisleri, ilave gondol isletmeleri alanında istikrarlı bir büyüme gösterebilmesi için ne gibi acil tedbirlere ihtiyaç var?

Mevcut tesislerin doluluk oranlarının artırılması, misafirlerin kayak merkezindeki tesislerle birlikte şehir merkezindeki otellerde konaklanması, ilave otel yapımı, pansiyon türü konaklama yerlerinin planlanması nasıl sağlanabilir?

Ulaşım konusunda ne gibi iyileştirmeler yapılabilir?

Bütün olarak şehrin ve kayak merkezinin tanıtılması konusunda daha etkin ve dinamik tedbirler alınabilir mi?
Erzurum'da kıs turizmine ayrılan sabit sermaye yatırımları yeterli seviyeye nasıl çıkarılır?

2005 yılı yatırım programında, kıs turizminin kalkınmada özel önem taşıyan sektör kapsamına alınması ve hibe türü teşviklerle yatırımların desteklenmesi yolunda ne gibi çalışmalar yapılabilir?

Türkiye Kalkınma Bankası'nın Erzurum'da yapılacak kış turizmi yatırımları için kredi şartlarında olumlu değişiklikler yapması mümkün olabilir mi?

Erzurum'u Kış Turizmi Merkezi ' haline getirme yolunda Kültür ve Turizm Bakanlığının 2005 yılını hamle yılı ilan etmesi sağlanabilir mi?

Erzurum'da Kış turizmi ile ilgili yatırımlarda teşvik belgeli yatırım oranı neden bu kadar düşüktür?

Erzurum'da kış turizmi alanında yapılacak yatırımlarda yabancı sermaye girdisini sağlayabilir miyiz?

Turizm alanları ve turizm merkezlerindeki yatırımlara tahsis edilen ihtisas kredileri' olarak tanımlanan turizm kredilerinden, en güzel kış turizmi merkezlerinden birisi olan Palandöken neden yeterli oranda yararlanamıyor?

Bunlar, ilk etapta aklıma gelen sorular. Bir bilimsel zeminde kim bilir ne güzel sualler akla gelir, mesele ne güzel ortaya konur ve ne mükemmel çözümler üretilir.

Palandökende faaliyet gösteren oteller, salonlarını açmazlar mı böyle toplantılara?

Güzel bir organizasyona, Kültür Bakanı, üst düzey bürokratlar ve siyasi kadrolar iltifat etmezler mi sahi?

Denemeden bilemeyiz ki…

Erzurum'a "Sarıkamış Şehitleri ve Allahu Ekber Şehitleri" Anıt ve Müzesi

Sarıkamış Harekâtı'nın 90. Yılı münasebetiyle Erzurum'da güzel anma programları düzenlendiğini Palandöken Gazetesinin Internet sayfasında okudum.

Sarıkamış faciası, birinci dünya savaşının en dramatik öyküsüdür. Harekât, harbin gidişatını ve harp sonrası coğrafi yapılanmayı önemli ölçüde etkilemiştir. Eğer bu harekât muvaffak olabilseydi İmparatorluk dağılma sürecine girmeyecek; Mondros, Sevr gibi facialar belki de yaşanmayacaktı. Ne yazık ki ilahi takdir öyle tecelli etmedi. "takdiri tebdil eylemek'' mümkün olmadı.

Burada, Osmanlı İmparatorluğunun en tecrübeli askerlerinden oluşturulan üçüncü ordusunu felakete götüren sebepler üzerinde duracak değilim. Bu konu zaten gruplarımızda da ehil kalemler tarafından tartışıldı.

Sebep ne olursa olsun, Allahuekber dağları 60–70 bin evladımıza cennete açılan pencere olmuştur. Bu vatan evlatları da Çanakkaleli kardeşleri gibi "bedrin aslanları kadar'' şanlı idiler. Ne yazık ki onların Çanakkale Destanı gibi bir destanları olmadı bu güne kadar...

Sarıkamış Şehitleri ve Allaha Ekler Şehitleri, geçen doksan yıllık süre içerisinde biraz ihmal mi edildi? Yoksa ben mi böyle yanlış bir kanaate sahibim?

Belki de Milli vicdan bu kâbusu küllendirmek istedi. Evlatlarını bağrına gömerek ödüllendirdi. Sessiz ve derinden bir sahiplikle kucakladı pak ruhlarını.

Birkaç yıldır Erzurum'da Sarıkamış Şehitleri ve Allaha Ekler Şehitlerine karşı bir şuurlu uyanışın emarelerini görüyoruz. Ervah'ın iki yıldır bu konuda düzenlediği anma etkinlikleri, Erzurum Valiliği ve Atatürk Üniversitemizin anma faaliyetleri

takdire değer çabalar.

Güzel Sanatlar Fakültesi öğrencileri tarafından Sarıkamış şehitleri anısına Kar Anıtı yapılması ne güzel bir düşünce. Sanatkârlarımızın milli tarihimize sahip çıkması ne hoş. Atatürk Üniversitesinin düzenlediği paneli, mültivizyon gösterisini ve 9. Kolordu Bandosu'nun konserini taam uzaklardan samimiyetle alkışlıyorum.

Sanıyorum Müftülüklerimiz de camilerimizde hatim ve mevlidiler okutarak vecibelerini yerine getirmişlerdir.

Zaferlerimiz kadar, tarihi facia ve yenilgilerimizi de asla unutmamalıyız. Tarihten ders alarak geleceğe yürümek büyük Milletlere has bir vasıftır.

Şehitlerimize gönüllerimizde sevgi tahtları kurmayı beceremezsek, mukaddeslerimiz uğruna şehit olma bilincini kaybederiz. Güzel Sanatlar Fakültemizin genç öğrencileri tarafından yapılacak buzdan heykellerin güneş mağlup olmasına gönlümüz razı değil. Onların sanatkâr ruhlarıyla şekillenecek anıtların, şehitlerimizin anısıyla birlikte sonsuza dek ayakta kalmasını arzu ederiz.

Bu bakımdan, Erzurum'da görkemli bir "Sarıkamış Şehitleri ve Allaha Ekler Şehitleri" abidesi ve müzesi kurulmalıdır .

Valilik, Rektörlük ve Büyükşehir Belediyesine tarih böyle bir mesuliyeti yüklüyor.

Erzurum Üniversite şehri... Her yıl elli bin öğrencinin böyle bir abide ve müze vasıtasıyla tarihi gerçeklerle yüzleştirilmesi ve şahitleriyle tanıştırılması kadar güzel ne olabilir ?

“Sağlık Şehri” Olmak Hayal Değil…

Sağlık Bakanı **Prof. Dr. Recep AKDAĞ**, bir yandan Hükümetin yüzünü ak edecek çapta projeleri hayata geçiriyor; bir yandan da seçim bölgesine hizmet yolunda önemli yatırımlara yönelmiş bulunuyor.

Bakan düzeyindeki siyasi şahsiyetler, bulundukları makamın kendilerine yüklediği genel görevlerin yanı sıra, mahalli icraatlarıyla da mercek altındadırlar. Genel hizmetlerde hak ve adalet ilkelerine riayet ederken, bir yandan da mahalli ihtiyaçları gözetmek ince ayar isteyen bir iştir. Bir yönetim ve siyaset sanatıdır.

Sağlık bakanının çalışmalarını değerlendirirken bu hususu göz ardı etmiyoruz ve Türkiye'nin ağır sağlık sorunlarını omuzlamış bir bakan sıfatıyla, Erzurum’a yönelik çabalarını gönülden destekliyoruz.

"Erzurum'u Sağlık Merkezi yapacağız " vaadi, son yıllarda yerel seçim programlarının demirbaşı haline geldi. Biz bu tanımlama yerine "Sağlık Şehri" kavramını tercih ediyoruz. Evet, Erzurum'un bir sağlık şehri olabilme potansiyeli mevcuttur. Erzurum'u sağlık şehri yapmanın yolu, ilçe hastanelerine hurda ambulanslar yahut gıcır cenaze arabaları tahsis etmekten geçmiyor. Yâda parti referansı sağlayabilmiş kişilerin hastane müdür yardımcılığı, başhekim yardımcılığı gibi görevlerle taltif edilmesi böyle bir misyonla bağdaşmıyor. Sayın bakanın bu tür kişisel ve gündelik taleplere mesafeli duruşunu, dar bir çevrenin eleştiri konusu yapmasına rağmen biz olumlu karşılıyoruz.

SAĞLIKTA CAZİBE MERKEZİ OLUYORUZ

Erzurum'un Gelişmesinde Sağlık Sektörünün öncü rol oynayabilmesi için büyük ve kalıcı yatırımlara ihtiyaç var. Bu nedenle, Sağlık Bakanı Prof. Dr. Recep AKDAĞ'ın geleceğe yönelik büyük yatırımları tercih etmesini önemsiyoruz. Başta

Üniversite Hastaneleri olmak üzere, mevcut Devlet Hastanelerinin sağlık hizmetleri açısından bölgesel bir cazibe merkezi haline gelmesini gerekli görüyoruz. Erzurum'un Sağlık Şehri olmasında şu an hizmet veren hastanelerin mevcudiyeti çok belirleyici. Kısa bir izahat verelim :

Eş dost, hısım akraba derken bir ayağımız hastanelerden eksik olmuyor. Bu münasebetle hastanelerin işleyişi konusunda az çok fikir sahibiyiz. Hızlı nüfus artışı, sistem sorunları, sevk ve idare eksikliği, hekim hasta ilişkisinde başka faktörlerin ön plana çıkması gibi genel aksaklıklar bizim hastanelerimizde de kendini hissettirmekte. Dolayısıyla bütünüyle pembe bir tablodan bahsedemeyeceğiz. Ancak, teknolojik yenilikleri takip, hekimlik kalitesi, ayakta ve yatarak tedavi sonrası başarı yüzdesi itibarıyla hastanelerimizin gün geçtikçe iyiye gittiğini söyleyebiliyoruz.

TEK ÇIKAR YOL, DÖNER SERMAYEDEN PERSONEL ALMA YETKİSİ

Atatürk Üniversitesi Araştırma hastaneleri gerçekten bölgesel bir hizmet yuvası haline gelmiş bulunuyor. Övünebiliriz. Burada gerçekten işinin ehli birinci sınıf hekimler var. En ağır ve özellik arz eden cerrahi müdahaleler kolaylıkla yapılabiliyor. Teknolojik donanım bakımından son derece iyi bir durumda olan bu hastanelerimizin bir büyük sorununu müşahede ettim. Araştırma hastaneleri otelcilik hizmeti bakımından yeterli değil. Devletin sıkı personel politikası nedeniyle yardımcı personel, hizmetli, hemşire alımı yapılamıyor. Yeterli hastabakıcı yok. Bunun için bir çıkar yol var: Hastanelere ücretleri döner sermayeden karşılanmak koşuluyla eleman alma yetkisi verilebilir. Bu hem bir istihdam yaratır, hem de hazineden para çıkmadan önemli bir sorun çözülür. Edindiğim bilgilere göre, Üniversitenin döner sermaye gücü buna müsait.

Ancak, ücretler döner sermayeden karşılansa bile, elemanların sağlık bakanlığınca tespitinde yarar görüyorum. Bazı bölümlerin yeni şehirde, bazı bölümlerin A.Ü kampusunda yer alıyor olması büyük sorundu. Yeni hastane binasının hizmete girmesiyle bu

önemli aksaklık giderilmiş olacak. Aziziye hastanesinin boşalttığı bina, bir bölgesel kol hastanesi olarak planlanabilir mi, üzerinde çalışılmalı. O binanın boş tutulması büyük bir kamu zararına yol açacaktır.

PALANDÖKEN VE NUMUNE HASTAHANELERİ

Bilindiği gibi SSK Hastanesi yeniden yapılanma çerçevesinde Palandöken Devlet Hastanesine dönüştürüldü. Bu hastanemiz geçen yıl çok köklü bir onarımdan geçti. Adeta yeniden inşa edildi. Başhekim Dr. Recep ALMACI'NIN çabaları sonucu hastane; bekleme salonları, ameliyathaneler, servisler, polikliniklerivle birinci sınıf bir sağlık merkezi haline gelmiş bulunuyor. Hastanede tıbbi teknolojinin bütün son ürünlerini bulmak mümkün. Bölgeden akın akın gelen hastaların çoğunluğu, büyük illere sevk edilmeden tedavi edilebiliyor. Yoğun çabalarıyla hastanesini örnek hale getiren tecrübeli başhekimimizi ve ona her türlü destek ve imkânı sağlayan Sayın Bakanı kutlamak lazım. Erzurum'un yüz akı diğer bir önemli merkezimiz de Numune Hastanesi Uzm. Dr. Selçuk BOZHALİL, göreve geldiği günden bu yana çok iyi bir performans göstererek hastanesini bölgenin sayılı sağlık merkezi haline getirdi. Hastane fiziki mekân ve hizmet kalitesi olarak büyük mesafeler aldı. Arka bahçede, Çaykara caddesine bakan tarafta yeni bir bölüm inşa ediliyor. Böylece Numune Hastanemiz fiziki mekân sıkıntısını da aşacak ve daha iyi hizmet imkânı bulacak. Hastanenin diş bölümü için müstakil bir yer kiralanmış oluşu da önemli bir faaliyet, Hastanelerde hizmet kalitesini artırma ve hasta memnuniyetini sağlamada Başhekimlere önemli bir rol düşüyor. Palandöken ve Numune Hastanelerimizin yanı sıra Göğüs Hastanesi, Doğum Hastanesi, Mareşal Çakmak Askeri Hastanesini, Özel Şifa Hastanesi idarecilerini de başarılarından dolayı sağlık kutlamamız gerekiyor.

YÜKSEK İHTİSAS EN BÜYÜK YATIRIM…

Mevcut sağlık altyapısının Erzurum'un önemli bir sağlık şehri haline gelmesine ne kadar elverişli olduğunu gördük. Bir yandan bu altyapıyı geliştirirken, diğer yandan da büyük yatırımlara

yönelmek, bir bakanın şehrine yapacağı en büyük hizmet olsa gerek. Büyük hizmetlerin reklâma ihtiyacı olmadığını hep söylüyoruz. Eser, bizzat kendinin reklâm ajansıdır.

Eylül'de temeli atılacak olan 5 yıldızlı Yüksek İhtisas Hastanesi son yıllarda Erzurum'a yapılan en büyük kamu yatırımı olacak. Düşünüyor musunuz, tıpkı Araştırma hastanelerimiz gibi bu sağlık yuvamızda hem hastalarımız şifa bulacak, hem hekimlerimiz kariyer yapacak. 400 yataklı bu hastanenin sadece iç donanımı için 150 trilyon harcanacağını, hastanenin tamamının 300 trilyona mal olacağını PALANDÖKEN gazetemizde okuyunca heyecanlandım. Yüksek İhtisas Hastanemizin projesi ABD 'deki ünlü Houston Tıp Merkezi örnek alınarak hazırlanmış. Bütün odaları tek kişilik beş yıldızlı otel konforunda bir hastane… Erzurum'a ne kadar yakışır, değil mi?

Eser ve hizmet üretmek. Kalıcı işlerle meşgul olmak, şehrin geleceğini gündelik işlere, ufak siyasi hesaplara feda etmemek. Evet, işte gerçek vatan ve şehir sevgisi bizce bu…

Palandöken ’in Yeni Dönemi

Değerli dostum **Mehmet ŞENER**, geçen haftaki yazısında bendeniz hakkında şöyle bir lütufkâr cümle sarf etme nezaketinde bulunmuştu: " Hem ayrıca değerli dostum Vahdet Nafiz Aksu ile bir de ticari bağımız doğdu. Aksu, bu gazetenin yazarı Ankara temsilcisi olmasının yanı sıra bir de şirket hissedarı oldu; bu da bize ve şirkete taze soluk kazandırdı. "

Bu cümleyi okuyan dostlar, Palandöken Gazetesinin yeni dönemindeki vaziyetimizi öğrenmiş oldular. Bürokratik görevlerimize aşina olup, gazetecilik yönümüzden pek haberdar olmayan ahbap u yaran dediler ki: "Özellikle gazetecilik geçmişinle ilgili bir şeyler yazsan da, gazetecilik ve yerel basınla ilgini bilmeyenler öğrense. Her ne kadar özel hayatla ilgili şeylerle okuyucuyu meşgul etmek yazarlık adabından değilse de, okuyucu bir kerelik tahammül eder, sanırız."

Öncelikle şunu söylemeliyim. Erzurum'da yayınlanan mahalli gazetelerin sürekli, dikkatli ve sadık bir okuyucusuyum. Erzurum'da yaşadığım yıllarda da, Ankara'da ikamet ettiğim süre içinde de yerel yayınları dikkatle takip etmeye, bu gazetelerde yazan değerli dostların fikirlerinden yararlanmaya gayret ettim. Çok sayıda yazıyı, bilgiyi, belgeyi arşivime ekledim. Birçok fikir yazısı, inceleme ve haberlerden kendimce dersler çıkardım. Ufkumu genişlettim, birikimimi artırdım.

Öğrencilik yıllarında bu mesleğe bir aşinalığımız olmuştu. Nur içinde yatsın, çehresi gönül ekranıma her yansıdığında yüreğime hasretler düşüren Cihat GÜNGÖR, merhum babam M. Hulusi AKSU ile amcaoğlu idiler. Cihat amca Halkın Sesi Gazetesinin sahibi idi ve o sıralar Ankara'da ikamet ediyordu. 1976 senesinde, ben daha liseyi yeni bitirmiş bir gençken elimden tutup gazeteye götürdü. Gidiş o gidiş. Ta fakülteyi bitirinceye kadar Halkın Sesi'ni yönettik, yazıp çizdik. Aynı seneler Rahmetli Ahmet POLAT bey bazen telefon eder, buyurgan ve sevecen bir sesle : "Müdür, çabuk gazeteye bir yazı gönder" derdi. O talimatlar sonucu birçok

yazımız da Hür Söz gazetesinde yayınlanmıştı. Sonra kamu görevine başladık ve gazetecilikle irtibatımız, "Basın Müşavirliği" çerçevesinde kaldı. 1990 Yılında o zamanlar çok ses getiren DADAŞA MERHABA gazetesini sevgili kardeşim Süreyya Güngör ile yayına sokmamızı bir kenara koyarsak, tabi…

Bu arada, 1997 yılında Erzurum'un ilk Internet gazetesi denemesi olan "ERZURUM POSTASI" ile dünyadaki dadaşlara merhaba dedik; bu alandaki ilk ödülü Doğu Anadolu Gazeteciler Cemiyetinden aldık ama teknik yetersizliğimiz bu güzel teşebbüsü sürdürmemize mani oldu. Doğrusunu söylemek lazımsa, bir yerel gazetede köşe yazarlığı gibi hiçbir niyet ve hedefim yoktu. Kifayetsiz kalemimizi başınıza tekrar musallat etme vebali, değerli dostum Mehmet Şener beye aittir!

Internet'teki Erzurum gruplarına gönderdiğim yazıları okuyan Sayın Şener, bir gün telefon ederek Palandöken gazetesine de yazmamı istedi. Palandöken Gazetesi sürekli okuduğum, ağırlığını, çizgisini, ilkelerini takdir ettiğim bir gazete idi.

Mehmet ŞENER Bey de, çalışkanlığı, dürüstlüğü, mesleki liyakatiyle kendini ispatlamış bir dostumdu. Kendisini kıramadım ve Palandöken'deki köşe yazarlığı maceram da böylece başlamış oldu.

Gazetenin yeni döneminde de haftada bir kere okuyucularımızla beraber olacağız. Mehmet Bey geçen haftaki yazısında mütevazı ortaklığımızdan söz açmasaydı, ben bu konudan hiç bahsetmeyecektim bile. Benim asıl mühim bulduğum husus, hemşerilerimle fikir alışverişinde bulunmak, kalemimin kifayeti ölçüsünde şehrimizin gelişmesine yardımcı olmak.

Yazmayı sesli düşünmek olarak tarif edenlere katılıyorum. Evet, bende yazarken bir nevi sesli düşünüyorum. Bunun da iyi bir şey olduğunu sanıyorum.

Yerel gazeteler şehir elimi üzerinde mühim bir ağırlığa sahip. Kamuoyu oluşturma konusunda da önemli tesirleri var. Yerel

basın, iyi kullanılabilirse şehrin kültürel ve ekonomik alandaki en dinamik gücü olabilir. İnanıyorum ki, Halk vicdanının doğrudan haykırışıdır yerel basının sesi... Yerel bir kültürel lezzet, mahalli bir sosyal zenginliktir mahalli yayın organlarında yer alan haber, yazı ve yayınlar...

Yeri gelmişken bir hususa daha işaret etmek istiyorum. Erzurum'un yerel medyası insan kaynakları ve teknik donanım bakımından Türkiye ortalamasının çok üzerinde bir kalite seviyesine ulaşmış bulunuyor. Şu anda Erzurum'da yayınlanan birçok gazete haber, yorum, köşe yazısı bakımından iftihar edebileceğimiz bir düzeyde. Bunu söylerken elbette belli bir yayın politikası, mesleki amacı, entelektüel çabası olmayan "teksirfotokopi" ceridelerinden bahsetmiyorum. Gazetenin, televizyonun, radyonun ne demek olduğunu bilen, mesleklerinin hakkını veren ve çilesini çeken gerçek gazetecilerdir söz konusu ettiklerim.

İstisnaları hariç tutarak önemle vurguluyorum ki Erzurum, yerel medyasıyla ne kadar iftihar etse azdır. Bıkmadan usanmadan şehrin meseleleri üzerinde kafa yoran, fikir üreten, zaman eleştirileriyle soğuk olmayı göze alan, hatta yüklü tazminatlarla karşı karşıya kalan bu fikir ve aksiyon kervanının yolu açık olsun. Onları eleştirirken, hesaba çekerken lütfen ölçüyü kaçırmayalım, bu fikir çilekeşlerini rencide edici tavırlar sergilemeyelim. Saygıya layık olmak için özen göstermek gazetecilerin, layık olanlara saygıda cömert olmakta kamuoyunun görevi.

Şehrin, muhteva olarak dolu ve çok satılan gazeteleri, dergileri, kaliteli programlarıyla çok izlenen televizyonları, dinlenilen radyoları varsa… Bu yayın organlarında yüksek fikirler imal ediliyorsa… Şehrin politik elit'i ile fikir erbabı arasındaki kanallar açıksa… Öyle bir şehirde hemşerilik enerjisi had safhadadır, küçük şehir psikolojisi kırılmıştır ve şehrin kalkınma hamlesi için her şey hazır demektir.

Yazımı değerli hemşerimiz, araştırmacı gazeteci Sayın Mustafa Çetin BAYDAR beyden bir alıntıyla bitirmek istiyorum.

Muhterem BAYDAR, Palandöken Gazetesinin Ankara'da verdiği iftar yemeğini değerlendirirken şöyle diyor:

‘Sadece Gazeteciyiz, ne şirketimiz, ne partimiz, ne özel gruplarımız olacak. Ticari gazeteciliğin bütün ayak oyunlarından, pisliklerinden arınmış, ancak zaruret miktarı bu alana takılan, bunu da işletmeyi ayakta tutmaktan başka bir iş için yapmayan, halka yaptığı enformasyon karşılığında sadece ondan aldıkları ile çarkını döndüren, kendini Erzurum problematikini çözmeğe,

Erzurum'a teceddüt hamlesi kazandırmaya adamış ve onun vicdanı olmayı hedef seçmiş bir anlayış Palandöken'in şahsında ilk kafile olarak yola çıkmıştır.

Bu kafilenin ilk eylemini Türkiye'nin payı tahtı Ankara'da yapması manidardır. Artı: Toplantının ilgi görmesi manidardır. "

Palandöken'in bundan sonraki yayın politikası ve hedefleri konusunda fikrim sorulsa idi, gazetenin mütevazı bir hissedarı ve yazarı olarak bundan daha güzel bir şekilde ifade edemezdim.

“Kentsel Dönüşüm” Ve “Köysel Dönüşüm” Açısından Erzurum

Erzurum Büyükşehir Belediye Başkanı Ahmet KÜÇÜKLER, geçen gün gazetemize verdiği beyanatta şöyle diyordu: " 2006 yılı Erzurum için 'Kentsel Dönüşüm Yılı' olacak. Harput Mahallesi'nden başlayan Kentsel Dönüşüm Projesi ile kent merkezinde bir tek gecekondu bırakmayacağız. Modern kentleşmeyi oluşturmanın bir yolu da gecekondularla mücadeledir."

Sayın Başkan ne kadar önemli bir noktaya parmak basıyor. Belki de, Türkiye'deki gibi hoyrat bir kentleşme dünyanın hiçbir yerinde görülmemiştir. Devlet eliyle demek mümkün değil, ama devletin göz yummasıyla bir yağma kültürü oluştu ülkemizde. Yerel yönetimler yeterli miktarda arsa üretemeyince, şehre akın eden milyonlar buldukları boş bir tarlaya, köydeki evlerinin bir benzerini dikiverdiler. Köyünü, tarlasını, işini terk eden milyonların sosyal, kültürel ve ekonomik alanlardaki dramlarını hep birlikte yaşadık, yaşıyoruz.

Köyle kentin bir ara istasyonu "varoşlar". Kültürel çözülmelerin, bireysel ve toplumsal derin travmaların birer ibretlik laboratuarı halindeki bu çarpık ve hatalı yapılanmanın süratle ıslahı, şehirciliğimizin ilk vazifesidir. Şehir yöneticileri, kentlerinin mevcut hallerini düzene sokmak ve geleceklerini aydınlığa çıkarmak istiyorlarsa "kentsel dönüşüm" tedbirine sıkı sıkıya sarılmak zorundadırlar.

Tabii ki, kentsel dönüşüm sadece kentin fiziki ıslahından, altyapı düzenlemelerinden, mimari rötuşlarında ibaret değil… Bütün bu şekli ıslahatın bir kültürel arka plana ve kentin ruhunu muhafazaya yönelik hassasiyetlere ihtiyacı var. Erzurum ruhu, kimliği ve kişiliği olan bir şehir. Gecekondulaşma öncelikle şehir kimliğini zedeledi, kentin kişiliğini örseledi, Erzurumluluk ruhuna ağır darbeler vurdu.

Sayın Küçükler 'in "2006 yılı Erzurum için 'Kentsel Dönüşüm Yılı' olacak" şeklindeki açıklamasını okur okumaz içim tatlı umutlarla

doldu. Büyük bir kültürel ve tarihi mirasa sahip olan bir şehrin gecekondu belasından, varoş istilasından kurtarılması kadar büyük hizmet olabilir mi? Köprülü kavşaklar açıp, yolu yola, kavşağı kavşağa bağlamak elbette güzel bir belediyecilik hizmeti. Övgüye layık bir altyapı faaliyeti. Ama değerli KÜÇÜKLER, emin olsun ki, bir şehri gecekondu belasından, varoş istilasından kurtarmak bütün bunlar kadar önemli bir iştir. Hele de, dönüştürme ameliyesi, zedelenen kentsel kültür mirasının ihyasını da sağlayacaksa bu, her türlü belediyecilik hizmetinden daha da mühim bir sonuçtur! Belediyemize "Kentsel Dönüşüm" projesinde başarı dilerken, bir başka mühim konuya da işaret etmeden geçemeyeceğiz…

Önceki yazılarımdan biri "KIRSAL KALKINMA" ile ilgiliydi ve şu şekilde sona eriyordu: "Erzurum'dan Aşkale ve İspir'e gidenler, hemen yol kenarında yapılan afet konutlarını görmüşlerdir. Bu villayı andıran güzel konutları gördüğümde hem devletimizin gücünü ve şefkatini takdir etmiş, hem de bütün köylerin bu güzel dönüşümü daha afet gelmeden yaşamasını düşlemiştim. Şehirler için düşünülen "KENTSEL DÖNÜŞÜM" projeleri aklıma gelmişti ve şöyle fikretmiştim : acaba şu Nuh nebiden, Hitit ve Asur devrinden kalan köy konutları için kırsal kalkınma projeleri çerçevesinde "KÖYSEL DÖNÜŞÜM" projeleri uygulanabilir mi?

Köylerimizi yaşanabilir modern merkezler haline getirmeden şehirleri yaşanabilir hale getiremeyiz. Türkiye'nin çağdaşlaşması "KIRSAL KALKINMA" seferberliğinden geçiyor…" "Kentsel Dönüşüm" artık Belediyeciliğe mal oldu. Bütün yerel yönetimlerin baş hedefi haline geldi. Barılı uygulamaları da görülmeye başladı.

"Köysel Dönüşüm"le eş zamanlı yürütülmesi halinde, çok çok önemli bir yerel yönetim faaliyeti. Ancak, tek başına eksik…" Kentsel Dönüşümün " yanına " Köysel Dönüşüm" kanadını da eklersek, kalkınma kuşunu kâmilen uçurmuş oluruz. Aksi halde kentsel dönüşümün bir kanadını kırmış oluruz. Köyleri yaşanır hale getirmeden, hızlı göçü durdurmak mümkün olmadığı gibi, yeni gecekondu alanlarının oluşmasının önüne geçmekte imkân haricidir. Belediyelerimizin "KENTSEL DÖNÜŞÜM" projeleri gibi, İl Genel sekreterlerimiz de "KÖYSEL DÖNÜŞÜM" seferberlikleri başlatsınlar da, kentlerimiz kente, köylerimiz köye benzesin...

Erzurum AB Katılım Öncesi Mali Yardımlara Ne Kadar Hazır?

Türkiye AB ilişkileri 2004 yılı sonu itibarıyla yeni bir ivme kazanacak. Eğer Hükümetin ortaya koyduğu yoğun çabalar olumlu sonuç verip müzakere takvimi alınabilirse, aday ülkelere yapılan mali yardımlar devreye girecek. Tam üye ülkelerin sayılarının artması her ne kadar müzakere sürecindeki ülkelere yapılacak mali desteğin miktarını azaltmış olsa da; Avrupa Birliği müzakerelere başlamış bulunan Türkiye' ye 2004 / 2006 döneminde toplam 1 milyar Euro yardımda bulunmayı planlıyor.

2004/2006 döneminde sağlanacak olan katilim öncesi mali yardımların kullanımına temel teşkil etmek üzere DPT tarafından hazırlanan "ÖN ULUSAL KALKINMA PLANI'', Yüksek Planlama Kurulunun 22 Aralık 2003 tarih ve 2003 /61 kararıyla kabul edildi. Planın kabulünden bu yana gecen sekiz aylık süre içerisinde Türkiye çapında yoğun bir hazırlık çalışması yapıldığına şüphe yok...

Aynı amaçla Erzurum'da da gerekli hazırlıklar elbette yapılmaktadır.

Türkiye'ye eğer müzakere tarihi verilirse, kullandırılacak mali yardımlardan Erzurum'un da öncelikli ve yeterli payı alabilmesi hazırlık çalışmalarının ciddi tutulmasına, mali yardıma uygun projelerin şimdiden hazırlanmasına bağlı.

Peki, Erzurum ÖN ULUSAL KALKINMA PALININ öngördüğü hazırlık çalışmalarının neresinde. Bunu anlayabilmek için aşağıda soruların cevabına ihtiyaç var:

Erzurum'da, AB'nin yapacağı mali yardımlardan yararlanacak sektörler hangileridir?

Bu tür yardımlar için gerekli olan projeler hazırlanmış mıdır? , Bu yönde sürdüren hazırlık çalışmaları nelerdir?

Hazırlanmış olan, yada hazırlanmakta olan projeler, AB'nin kabul edeceği kapsam ve nitelikte midir?

Proje hazırlayan kuruluşlar, bu konulardaki mevzuat ve isleyişi iyi bilen kamu kuruluşlarından yeterli profesyonel desteği alabilmekte midirler?

Bu tür çalışmalarda önemli görev üstlenecek olan ve ÖN ULUSAL KALKINMA PLANINDA öngörülen ERZURUM BÖLGESEL KALKINMA AJANSININ kurulusu ne aşamadadır?

Ve son olarak ta, AB tarafından kabul görebilecek hazırlanmış, yada hazırlanmakta olan kaç projemiz var?

Özellikle, mensuplarına proje hazırlık aşamalarında rehberlik eden meslek kuruluşlarımız, önümüzdeki altı ayı ve sonra da iki yılı çok iyi değerlendirmek zorundalar.

Çünkü AB'nin katilim öncesinde yapacağı yardımlar, projelere verilen yardımlar. Tespit edilecek kişilere karşilıksız, projesiz aktarılacak yardımlar değil.

AB BÖLGELER ARASI KALKINMIŞLIK FARKLILIĞINI ASGARİYE İNDİRMEYİ AMAÇLIYOR

Türkiye'nin AB 'ye ortaklık sürecinde halletmesi gereken önemli sorunların basında "bölgeler arası kalkınmışlık farkının'' giderilmesi olacak. AB, hem üye ülkeler arasındaki kalkınmışlık düzeyinin eşitlenmesi, hem de ülkelerin kendi içlerindeki kalkınmışlık düzeylerinin eşitlenmesine büyük önem veriyor.

Bu nedenle AB tarafından kullandırılacak olan fonlar, Erzurum'un kalkınması için yeni bir fırsat teşkil edebilir. Tabii ki zaman geçirilmeden gerekli hazırlıklar yapılabilir ve uygun projeler ortaya konulabilirse.
Bu konuda bize rehberlik edecek önemli belgelerden birisi de, bu yazıda atıfta bulunulan ÖN ULUSAL KALKINMA PLANI.

Söz konusu planda “yerel kalkınma girişimlerinin desteklenmesi, kurumsal kapasitelerin geliştirilmesi, alt yapı yatırımlarına fon sağlanması’’ temel amaç olarak belirlenmiş.

Planda: orta vadeli ulusal düzeyde bölgesel gelişme stratejisinin öncelik alanları şöyle dile getirilmiş:

- İnsan kaynaklarının güçlendirilmesi,
- Kendi hesabına çalışma potansiyelinin artırılması,
- Mevcut ve yeni kurulacak Kobilerin desteklenmesi,
- Yeni yatırımların gerçekleştirilmesi.

Görüldüğü gibi, plan hedefleri ile Erzurum’un öncelikleri arasında büyük paralellik var. Mevcut ve yeni kurulacak Kobilerin desteklenmesi ve yeni yatırımların gerçekleştirilmesi hedefi, Erzurum’un ekonomik kurtuluşunu gerçekleştirebilecek hedefler.

Ön Ulusal Kalkınma Planının sağladığı imkânları iyi kullanarak bir çıkış yolu bulmak bize mümkünmüş gibi görünüyor.

AB’nin, bölgeler arası kalkınmışlık düzeyini asgariye indirme amacı, ekonomik ve sosyal performans bakımından en alt düzeylerde bulunan Erzurum için bir şans olabilir.

Bu haftadan başlayarak su sorunun cevabını hep birlikte arayalım mı?

Erzurum, AB katilim öncesi fonlarından yararlanmaya hazır mı? Bu fonlar için hazırlanan projeler nelerdir?

Kalkınma Seferberliğinde
Yerel İnisiyatifin Devreye Girme İşaretleri

Büyükşehir Belediye Başkanı Ahmet Küçükler, Palandöken gazetesinde yer alan açıklamasında Erzurumlu işadamlarına önemli bir çağrıda bulunuyor. Onları şehirleri için bir şeyler yapmaya davet ediyor, yatırım niyetinde olanlara kolaylıklar sağlanacağı vaadinde bulunuyor.

Başka illerde yaşayan işadamlarının adres ve telefonlarının tespit edildiğini, kendileriyle irtibata geçileceğini bu açıklamadan öğreniyoruz.

Büyükşehir Belediyesinin bu girişimini desteklememiz lazım.

Bu sütunlarda birçok kere dile getirdim. Teşvik uygulamalarından azami yararın sağlanması için Yerel Yönetimlere kilit görevler düşüyor. Yerel Yönetim ve sivil teşkilatların işbirliği olmadan bu alanda başarı sağlamanın imkânı yok.

Teşvik imkânlarından yararlanarak önemli tesisler kazanan illerin ortak bir özelliği var.

Bu iller, Büyükşehir Belediyemizin karar verdiği seferberliği daha işin başında başlattılar. Hemşeri işadamlarını tek tek ziyaret edip, onlara sunacakları imkânların teminatını verdiler. Güçlü destek iradesini ortaya koydular.

Yatırımcıyı şehre çekmek kolay iş değil. Altyapıyı çok iyi hazırlamak lazım. Hiç bir hazırlık yapmadan "gel şehrine yatırım yap'' demek, tarlayı sürmeden tohum atmaktan farksız fuzuli bir çaba. İşadamı, hemşeriniz de olsa parasını yatırmadan önce istikrar ve güven arar. Ekonomik altyapının tamam olmasını ister. Karlılık kıstaslarına bir göz atar. Hatır için her şey olur yatırım olmaz.

Milyarlarını bu toprağa gömecek adamın, bürokratik kapılarda izzet ikram görmesi icap eder. Bu gün git yarın gel mantığı fukarayı hizaya getirir ama, paralı pullu yatırımcıya sökmez.
İşte bu noktada Erzurum'un ciddi eksiklileri var.

Geri kalmış illere yönelik teşvik uygulamaları, geride bırakılan zamanda şu gerçeği ortaya çıkardı. İmkânlar ne kadar elverişli olursa olsun, bir şehre başka bir şehrin yatırımcısı kolay kolay gelmiyor. Büyük yatırımcı Pazar ve ulaşım imkânları sınırlı bir ile göz ucuyla bile bakmıyor. Orta boy yatırımcı da, tanıyıp bilmediği bir ortama kuşku ve ürküntüyle yaklaşıyor. Bir ile yine o ilin ya şehre ikamet eden yada şehir dışında işini büyütmüş olan müteşebbisleri yatırım yapıyorlar.

İşte teşvik uygulamalarından sonra yatırım cenneti haline gelen illerin başarı sırrı bu.

Kendi müteşebbislerini buyur etmişler şehirlerine, onlara önce ilgi sonra imkânlar sunmuşlar. Arsa vermişler, bina vermişler. Güler yüz göstermişler. Valileri, Belediye Başkanları, Ticaret odası başkanları hemşeri işadamlarının ofislerini suyolu etmişler.

Bu, Erzurum için de bir ihtiyaç.

Büyükşehir Belediye başkanının attığı adım sanırım bu ihtiyacı gidermeye yönelik.

Palandöken Gazetesinin şehir gündemine taşıdığı "Özel Üniversite Projesi" yerel inisiyatife bir örnek model olacak niteliktedir. İsabetli bir öneri, ustaca organizasyonlarla bir noktaya taşınmış, Valinin, Belediyelerin, Sivil Örgütlerin ve Milletvekillerinin desteği sağlanarak güzel bir hayal, somut bir gerçek haline dönüştürülmüştür.Kalemin ve kelamın gücü şehrin müşterek kuvveti haline gelmiştir.

İşte şehrin kurtuluş reçetesi bu model ve yöntemde saklı.
Valilik, Ticaret ve Sanayi Odası, diğer meslek örgütlerinin omuz vermesiyle Büyükşehir Belediyesinin bu kampanyası şehrin kalkınma davasına yeni ufuklar kazandıracaktır. Yeter ki iş en üst düzeyde takip edilsin, komisyona havale edilmesin!

Hizmet Yolunda Belediyelerimizin Durumu

Belediyecilik bir "şehir ıslahı" sanatıdır. Son yıllarda temel belediyecilik kavramlarından biri haline gelen "Kentsel Dönüşüm" arsa ve konut üretimi yoluyla fiziksel yapının ve çevre görüntüsünün iyileştirilmesi anlamına geliyor. Böylece, çarpık şehirleşmeden daha sağlıklı bir yerleşim düzenine geçiş amaçlanıyor.

"Kentsel dönüşüm" yerine ben "şehir ıslahı" kavramını tercih ediyorum ve bu kavramın kapsamına bütün çağdas belediyecilik hizmetlerini de ilave ediyorum.

O halde "şehir ıslahı" derken, kentin altyapı ve teknik ihtiyaçlarının yanı sıra, sosyal ve kültürel gelişimini de kastetmiş oluyoruz.

Bu kısa izahattan sonra, "şehir ıslahı" konusunda Erzurum'un durumuna bir göz atmaya çalışalım.

Diğer kamu hizmetleri gibi, belediyeciliğin başarısı da kaynak ve imkânla doğru orantılı. Erzurum Belediyelerinin performansını değerlendirirken bu konuyu göz ardı etmememiz gerekiyor. Belediyelerimiz şu kısa çalışma sezonunu değerlendirmeye çalışırken, büyük mali sıkıntılarla da boğuşmak zorunda kalıyorlar. Hizmet maliyetlerinin çok yüksek olduğu bir alanda kıt kaynaklarla büyük projelere imza atmanın güçlüğünü kabul etmemiz gerekiyor. Buna rağmen başkanlar hizmet azimlerini yitirmiyorlar, önemli hizmetlere start vermekten çekinmiyorlar. Erzurum'da bulunduğum süre zarfında Palandöken, Dadaşkent, Kazımkarabekir ve Yakutiye Belediye Başkanlarının çalışmalarını izleme fırsatı buldum. Çevre, temizlik, yeşil alan, yol, asfalt gibi temel belediyecilik hizmetleri konusunda başkanlarımızın sergilediği titiz çabalara tanık oldum.

Sözün burasında önemli bir noktayı hatırlatmakta yarar var.
Erzurum'un "şehir ıslahı " bakımından başarıya ulaşması bir ekip

çalışmasıyla mümkün. Belediyelerimizi bitmemiş veya verimsiz projelerin çöplüğü yerine, düzenli ve huzurlu şehirleri inşaya yönelen organizasyonlara dönüştürmenin yolu ekip çalışmasıdır. Bütün büyük başarıların arkasında "kadro uyumu" vardır. Sözgelimi Büyükşehir Başkanı önemli başarılara imza atmayı kafasına koymuşsa, bunun yolunun ilk kademe belediyeleriyle uyumdan geçtiğini asla unutmamalı. Teker teker ilk kademelerin başarısı, otomatik olarak Büyükşehir'in başarı hanesine yazılacaktır. Bunun gibi, Büyükşehir'in üstleneceği destek ve hamilik rolü de alt kademe belediyelerinin başarısında etkili olacaktır.

Belediyelerin şehir ıslahında başarılı olmalarının bir temel şartı da; merkezi yönetim, yerel yönetim, meslek odaları, akademik çevre ve halkımızın destek ve teşvikidir.

Daha önceki yazılarımızda da değinmiştik. Hizmet erbabını yeri geldiğinde alkışlamasını da bilmemiz lazım. Şehir elitinin ve yerel medyanın yol gösterici eleştirileri başkanlar için hava, su, oksijen kadar gerekli ve hayati bir ihtiyaçtır.

Ancak, halkımız ve yerel medyamız gerektiği yerde eleştiri hakkını kullanırken, lüzumu halinde takdir etmeyi de ihmal etmemelidir. Takdir ve tektir, yani övme ve eleştirme adaletin iki terazisi gibidir. Bir kefeyi sürekli boş bırakmamak gerekiyor. Mevcut imkânların, şehrin ihtiyaçları arasında öncelikler gözetilerek kullanılması, verimli bir belediyecilik hizmeti sunabilmenin şartlarındandır. Belediye yasası da, kaynak, imkân ve önceliğe özellikle vurgu yapmaktadır.

Bu çerçevede Büyükşehir Belediyesi'nin başlattığı "kavşak çalışmalarını" çok önemli ve gerekli görüyorum. Yakında Üniversite kavşağının da başlayacak oluşu ayrıca sevindirici bir gelişme. Bu kavşaklar hizmete girdiğinde şehrin çehresini nasıl değiştirecek, birlikte göreceğiz. Kamu hizmeti görürken, bireysel hak ve hukuka riayet adil yöneticiliğin şaşmaz ölçüsüdür. Bu bakımdan Büyükşehir Belediye Başkanı Ahmet KÜÇÜKLER'in ŞÜKRÜPAŞA KAVŞAĞI'nı projelendirirken sergilediği

duyarlılığı burada zikretmek istiyorum. İlk proje, alt geçide bitişik durumdaki DOĞUŞ petrol istasyonunun önünü kapayacak şekildeydi. İstasyon sahibi Vahit BİNGÖL beyin haklı itirazı sonucu, yeni bir proje hazırlanarak tesise zarar vermeyecek bir formül bulunmuş oldu.

Kamu hizmetlerinde, yatırımcıya zarar verecek, yeni yatırımcıları kötü örneklerle ürkütecek tutumlardan mümkün mertebe kaçınılması gerekiyor. Coğrafi konumu ve STRATEJİK ÖNEMI itibariyle Erzurum'un sosyal, ekonomik ve kültürel bakımlardan "YAŞANILIR ŞEHİR" haline getirilmesi büyük bir vatan borcu ve ertelenemez bir milli görevdir. Bu görevi şehircilik açısından titizlikle yerine getirme çabasındaki yerel yöneticilerimizin başarılarını alkışlıyoruz.

Hemşerimiz Nurettin TOPÇU

Türkiye Yazarlar Birliğinin, büyük düşünür hemşerimiz Nureddin Topçu'nun vefatının 30. yılı dolayısıyla bir anma toplantısı düzenlediğini, ESAV'A bırakılan davetiyeler ve afişlerden öğrendim.

Tertip heyetine her Erzurumlunun şükran borcu olduğunu düşünüyorum. Erzurumlular olarak, şöhreti cihanı tutmuş değerli evlatlarımızın kadrini bilmek konusunda biraz cimri miyiz, yoksa aslında kadirşinasız da bunu ifadede ihmalkâr mıyız? Tam kestiremiyorum.

Bildiğim bir şey var ki, özellikle rahmeti rahmana kavuşmuş bulunan fikir, kültür, sanat erbabımızı unutulmaya terk etmiş olmakta çok mahiriz. Aslında bir avuç toprak olmuş bulunan bu zatlara kıymet vermemek onlar için bir eksiklik değil. Bizim için ciddi bir kayıp. Hem de birkaç bakımdan. Bir kere o zatları fikirleri ve eserleriyle yaşatmamak onlardan istifade yollarını kapatıyor yeni nesillere. Öte yandan, tarihe mal olmuş değerlere yeterli kıymetin verilmeyişi, yeni değerlerin yetişmesinin önünü de kesiyor.

Bilmem ki, bir görevleri de şehirlerinin kültürel değerlerini yaşatmak, bilim ve kültür tarihine mal olmuş zatların hatıralarını toplum hafızasında canlı tutmak olan Belediyelerimiz bu işlere neden gerekli ilgiyi göstermiyorlar?

Nefi'de, Sümmaniye; Emrah'tan Avlarlı Efeye, İbrahim Hakkı'dan Nurettin Topçuya uzanan bu marifet zincirinin hangi halkasını gündeme getirseniz yüzünüzü ak edecek neticeler alırsınız. Hem bir önemli görev yapmanın hazzını yaşarsınız, hem de güzel iş ve amellerle gündemde kalırsınız. Nereden baksanız kârlı bir iş. Bu vesileyle Başta Büyükşehir olmak üzere bütün Belediyeleri görev çağırmış olalım. Önümüzdeki yıllarda büyük şölenler ve değişik etkinlikler şeklinde fikir erbabımızı analım ve şehir gençliğinin bu gibi yararlı sahalara meyletmesine önayak olalım.

Tabii ki, bütün gençliğin ve özelde de şehir gençliğinin Nurettin TOPÇU gibi gerçek mütefekkirlerin eserleriyle bihakkın tanışması

lazım. Böyle gerçek mütefekkirlerden beslenmeyen ruhlarla küresel âlemde yer tutmamız; kültür ve medeniyet alışverişinde millî şahsiyetimizi koruyabilmemiz mümkün olabilir mi?

Cumhuriyet dönemi düşünce hayatımızın seçkin düşünürlerinden biri olan Nurettin Topçu hocamızdan hemşerimiz olarak bahsettik. Bilen ekseriyet kusura bakmasın, hatırlayamayanlar için kısa bir bilgi aktaralım. Nurettin Topçu baba tarafından Erzurumludur. Ailesi Topçuzâdeler diye tanınır. Dedesi Osman Efendi, Erzurum'un Ruslar tarafından işgali sırasında Türk ordusunda topçuluk etmiş; bu lâkap oradan kalmıştır. Babası Topçuzâde Ahmet Efendi ailenin tek evladıdır. Küçük yaşta yetim kalan babası, alaftarlık (tahıl alım satımı) yaparak aileyi geçindirmeye çalışmış, canlı hayvan ticareti de yapmıştır. Doğu Anadolu ve bilhassa Erzurum yöresinden topladığı koyunları İstanbul'a satarak işini genişletmiş, İstanbul'da bir yazıhane tutmuştu. Zamanla Tahtakale'de bir han (Erzurum Hanı) satın alan Ahmet Efendi, İstanbul'a yerleşmiştir Nurettin Topçu, 1909 yılında İstanbul'da dünyaya gelmiştir.

Topçu Hocamızın fikri ve mesleki hayatı konusunda kısa bir malumat ile toplantı programını da, Yazarlar Birliğinin bilgi notundan aktaralım: Nureddin Topçu, Cumhuriyet'ten sonra Avrupa'ya felsefe tahsiline gönderilen ilk isimlerden. Sorbon Üniversitesi'nde felsefe doktorası yapan ilk Türk olan Topçu, bu unvanı çok başarılı bulunan Conformizme et Revolte (Uysallık ve İsyan, Türkçesi İsyan Ahlâkı adıyla yayınlandı) isimli teziyle aldı. Türkiye'ye döndükten sonra Galatasaray Lisesi'nde başladığı felsefe hocalığını, muhtelif liselerde emekliliğine kadar sürdürdü. 1939'da Hareket dergisini yayınlayan Topçu, böylece Cumhuriyet devrinde ilk fikrî muhalif yayını başlatmış oldu.

Bu dergideki yazılarıyla, kitaplarıyla ve Kültür Ocağı ve Milliyetçiler Cemiyetindeki faaliyetleriyle geniş bir aydın kesimi etkileyen ve fikirlerinin teşekkülünde rol oynayan Topçu, 1975 yılında vefat etti. 20 Ciltlik külliyatında ders kitapları dışında, Yarınki Türkiye, Ahlâk Nizamı, Türkiye'nin Maarif Davası, Büyük Fetih, İradenin Davası, Kültür ve Medeniyet, Devlet ve Demokrasi ve İsyan Ahlâkı gibi fikir kitapları yer almaktadır.

Hayvancılığa Aktarılan Kaynak, Erzurum İçin Yeterli mi?

Erzurum hayvancılığının AB‘ye hazırlık sürecinde uluslar arası gelişmeleri dikkate alan, iyi teşkilatlanmış, diğer illerle ve uluslar arası pazarlarda rekabet gücü yüksek bir sektör haline getirilmesi hayati önem taşıyan bir konu.

Tarım Bakanlığının çeşitli birimleri hayvancılığın geliştirilmesi konusunda önemli projeler üzerinde çalışıyorlar. Bu projelerin bir kısmı hakkında yakın zamanda Erzurum kamuoyu da bilgilendirilmişti.

Özellikle süt sığırcılığının geliştirilmesi için üzerinde çalışılan ponjeler son derece kapsamlı, çağdaş projeler... Ancak uygulanabilirlik sorunu halledilebilirse şayet. Erzurum için düşünülen bu tür projelerin maliyet hanesinde eğer trilyonlar telaffuz ediliyorsa... Daha ilk adımda davayı kaybediyoruz... Çünkü hepimiz biliyoruz ki, gerek sanayi, ticaret ve gerekse tarım alanında birinci problemimiz “kaynak temini“ dır dır... Özellikle “dışsal kaynaklar“ temin edilmeden projelerden bahsetmenin pratik bir değeri bulunmuyor.

O yüzden, Erzurum Kars Ağrı illerini merkez alan bir bölgenin hayvancılıkta pilot bölge ilan edilmesi üzerinde ısrarla durduk, durmaya devam ediyoruz. Ancak bu şekilde kamunun ve kamu kefaletli dış kaynakların şehir hayvancılığına aktarılabileceğini umuyoruz.

Türkiye’de hayvancılığı yeniden ayağa kaldırıp geliştirecek, AB düzeyine çıkaracak olan reformist uygulamalara ihtiyaç var.

AB müzakere sürecinden en çok etkilenecek olan kesim kırsal kesim çünkü. Uluslar arası normlar uygulamaya kondukça, uyum zorunlulukları sıkı şekilde uygulandıkça bunaldıkça bunalacak köylü nüfus. Bu, kaçınılmaz bir gerçek...

İşte bu süreçte, hiç vakit kaybetmeden gerekli girişimlerde bulunmalıyız. Kırsal kalkınma projelerine öncelik ve ağırlık vermeliyiz. Özellikle doğu çiftçisi ile Avrupa çiftçisi arasında çok büyük uyum sorunları var.

Tarımsal metodular, uygulamalar, standartlar açısından... Yan sanayi ve pazarlama bakımından mevcut makasın daraltılması için zaman ve finansman gerekiyor.

TARIM BAKANININ AÇIKLAMALARI UMUT VERİCİ

Türkiye'de kırsal kalkınma... Hayvancılığın geliştirilmesi ve istihdam denildiğinde... Durup derin düşünmek gerek. Erbabınızın uzun çalışması gerek... Önceliğin bu olması gerek... Bu köklü sorunları nutukla, gündelik çabalarla çözmek ne mümkün?

Bütçe disiplinini bozmadan kaynak ihdasını gerektiren böylesine zor biri konuda Tarım Bakanlığının çabaları yeterli mi? Özellikle açıklanan yeni uygulamalar, bir hayvancılık merkezi olan Erzurum için ne kadar kıymet ifade ediyor?

Bu gün düzenlediği bir basın toplantısında son çalışmalar hakkında bilgi veren Tarım Bakanının üzercide doğduğu konular hakkında, bu alanda uzman arkadaşların görüşlerine ihtiyacımız var. Biz kısa basın toplantısı metni üzerinde bir iki noktaya temas etmekle yetineceğiz.

Söz konusu toplantıda Tarım Bakanı Sami Güçlü, 2005 yılında hayvancılığa 10,6 milyon TL'si geçen yıllardan kalan et teşvik primi ödemeleri olmak üzere toplam 622 milyon TL'lik (622 trilyon lira) kaynak aktarılacağını açıkladı.

Sami Güçlü, 2005 yılı hayvancılık desteklerinin, Hayvancılık Ana Planıyla öngörülen amaç ve hedeflere hizmet edecek şekilde düzenlendiğini, bu çerçevede, daha önce uygulamaya konulan desteklerin daha etkin hale getirildiğini, yeni destek araçlarının devreye sokulduğunu ifade etti. Güçlü desteklemelerin; hayvan sağlığı, hayvan ıslahı, yetiştirme teknikleri, yem bitkileri ve ürün

kalitesi ve hijyeni konularını de sözleşmeli hizmet alımı sağlanacak" dedi.

ERZURUM KOMBİNASI ÖZELLESTİRME DIŞI...

Erzurumlu hayvan üreticileri bu yıl da emek ve masraflarının karşılığını alamadılar. Kurban Bayramında görüştüğüm birçok üretici zararına mal sattıklarını ifade ettiler. Griler pahalı, dış Pazar imkânı yok... Bir de kaçak et sorunu mevcut...

Erzurumlu üreticinin başını ağrıtan bir önemli sorun da, özelleştirme kapsamındaki EBK kombinasının son on yıldır statüsünün bir türlü açıklığa kavuşmaması... Kombina ha satıldı, ha satılacak derken gelişmedi, büyümedi... Modernize edilemedi... Özel kombinalar da yeterli olmayınca üretici kesim yaptırmakta çok zorlandı.

Nihayet bu sorunun çözümlediğini tarım Bakanı açıkladı. Bu son derece önemli bir gelişme... Bakanın açıklamasına göre, diğer kaç kombinayla birlikte Erzurum kombinası da Bakanlık bünyesine alınacak... Bakanlık bünyesine alınan kombinanın süratle modernizesi, kapasitesinin artırılması yöre besicisini çok rahatlatacak...

Erzurum hayvancılığını ayağa kaldıracak büyük reformlardan bahsederken... Kombinanın özelleştirme dışı kalması bile sevindiriyor bizi... Varın siz anlayın müstahsilin durumunu işte.

Erzurum’un pilot il yapılması ısrarımız devam ediyor.

Erzurum'da Kurban Coşkusu Ve Bazı Eksiklikler

Erzurum dışında yaşayan hemşerilerimiz Ramazan ve oruç söz konusu olduğunda: "Birader ramazanın tadı Erzurumcumda çıkar... Halin vaktin yerinde olacak, zamanın da müsait; gidip ramazanı Erzurum'da eda edeceksin" diye iç geçirirler...

Yerden göğe kadar haklıdırlar.

Erzurum Ramazanlarının ruhlara verdiği tarifsiz derinlik ve kolektif manevi esintileri başka hangi diyarda bulmak mümkündür?

Ben aynı hissiyatı Kurban Bayramı için de taşıyorum. Arife günü kurban satım alanlarını şöyle bir dolaştım.

İç açıcı mahşeri bir kalabalık...

Birçok hemşeri kesesine uygun bir kurban temin edebilmek umuduyla koşup gelmiş kurban pazarına... Erzurumlu, kurbanlıklara merhamet ve üzüntüyle bakmıyor. Şefkatle karışık bir imrenme hissiyle seyrediyor onları... Gıptayla okşuyor sırtlarını...

Erzurumlu için kurban, cenneti alanın öncü bir konuğu... Sırat köprüsündeki güvenli binek... O kadar hayvan arasından seçilmiş, şanlı bir canlı...

Erzurumlu kurbana hürmetle muamele ediyor... Başını okşarken, evinin önünde yemlerken... Aziz bir misafiri ağırlar gibi davranıyor... Komşusunu, arkadaşını, dostunu incitiyor yeri geldiğinde, kurbanı asla!

Bütün bunlar benim muhayyilemde resmi geçit yapan fanteziler mi? Hayır... Erzurum'da kurban gerçeği tamamıyla farklı... Erzurumlu kurbanı cennete gönderirken ona, şahadet yoluna gönderdiği bir oğul muamelesi yapıyor... Oğlunu cepheye uğurlarken de seçilmiş kınalı bir koç muamelesi...

Asırların muhkem imanıyla yoğrulmuş bu anlayışın kıyamete kadar sürüp gitmesini diliyorum.

KURBAN ETLERİNİN DAĞITILMASI VE DİĞER HAYIR HİZMETLERİNDE YENİ BİR ANLAYIŞ.

Evet, Bayramın manevi coşkusu doruklarda hala... Ama kurban etlerinin dağıtılması ve diğer hayır, hasenat işlerinde yeni bir anlayışa ihtiyaç var.

İslam'ın yardımlaşma ruhuna uygun yeni bir yapılanma gerekiyor.

Gittikçe büyüyen şehirde birçok aç yatan komşu ve tok yatıp horul horul uyuyan insanlar mevcut.

Artık şehirli bir birini tanımıyor çünkü... Bütün sakinlerinin ahbap, dost hatta akraba kadar yakın olduğu sokak olgusu tarihe karıştı... Apartman kültürü o eski muhabbet ve sahiplenme ruhunu sekteye uğrattı...

Bu, önüne geçilemeyecek bir gelişme...

Kapıları bir birine açılan, her kesin bir birini bilip tanıdığı sokak ve mahalle karındaşlığını apartman hayatına taşımanın imkânı yok.

Yapılması gereken şu: çağdaş organizasyonlarla, varoşlara ve apartman dairelerine sinmiş yalnızlıkları paylaşmak; sivil organizasyonlarla; derinleşen sosyal yarala merhem çalmak...

Bir kaç Kurban bayramıdır bu eksikliği çok derinden hissettim Erzurum'da...

Kurban sevgisi ve yardımlaşma ruhunun hiç eksilmediği şehirde "gerçek ihtiyaç sahiplerine ulaşmakta" ciddi eksiklikler var... Birçok kişi bir birine soruyor "kurban etini kime versek?" Bazıları kurban etlerini poşetleyip kenar mahallelere dağıtıyor, bazıları "önemli olan kan akıtmak" deyip dağıtımı savsaklıyor, az bir zümrede kurban kavurması yapıyor...
Belediyelerin yiyecek, ekmek, kömür yardımı takdiri hak edecek ölçülerde... Vilayet, yardımlaşma fonuyla birçok yarayı sarma

çabasında... Bazı sivil kuruluşlar parça parça, dağınık yardım hizmetleri veriyorlar...

Aslında Erzurum ölçeğinde bu yardımların yekûnu önemli meblağlar tutuyor... Ama çok başlılıktan ötürü istenen sonuç alınamıyor... Bu sorunu gidermek için de bir çaba sarf edilmiyor...

BÜTÜN ŞEHRİ MERHAMET ŞEMSİYESİ ALTINDA TOPLAYABİLECEK ÇAPTA BİR ORGANİZASYONA İHTİYAÇ VAR...

Kamu ve özel kaynakların isabetli dağıtımını sağlayacak... Yardımlaşmaya sivil katkıyı azami seviyeye çıkaracak... Erzurum dışındaki hemşerilerin yardım kaynaklarını şehre kanalize edecek ciddi bir sivil organizasyon gerçekleştirilebilir mi?

Böyle bir hayırlı teşebbüsü omuzlayacak bir "gönüllüler ordusu" tesis edilebilir mi?

Üniversite öğrencileri, siyasi partilerin gençlik ve kadın teşkilatları bu tür çabalara omuz verebilir mi?

Şehrin bir ihtiyaç haritası çıkarılıp, bu haritaya göre bütün bir yıl ihtiyaç sahiplerine Hızır gibi yetişilemez mi? Üç yüz altmış beş gün teyakkuz halinde bulunacak bir yardım ve şefkat ağı kurulamaz mı?

Gıda, yakacak yardımları muhatabı incitmeden yerine ulaştırılamaz mı? Sonra bu organizasyon giderek fakirlikle mücadele şekline dönüştürülemez mi? Yani durumu çalışma ve üretime müsait ailelere "balık tutma" öğretilemez mi?

Valilik ve Büyükşehir Belediyemizin saygın sivil kuruluşlarına yol göstererek sosyal yardımlaşmayı gönüllüler esasına dayalı bir organizasyona dönüştürmesini öneriyoruz.

Böyle bir organizasyona gerçekten büyük ihtiyaç var...

Ermeni Konferansı Ve Atatürk Üniversitesi'ne Düşen Görev

Ermeni diyasporasının gönüllü işbirlikçileri, tarihin en büyük yalan ve iftirasını körü körüne savunmayı "konferans" diye yutturmaya çabalıyorlar. Zamanlamayı ustaca ayarladılar. Türkiye'nin eli kolu 3 Ekim kemendiyle bağlı çünkü. Fikir tetikçilerini iyi seçtiler. Yolacakları sakalı da, oturacakları kucağı da maharetle tespit ettiler.

Osmanlının son dönemlerinde taşnak ve hınçak tetikçilerini kullanmayı amacına uygun gören diyaspora ve emperyalist güçler, şu anda "bilimsel tetikçileri" tercih ediyorlar. Bir zamanlar ASALA militanlarının eline silah veriyorlardı, şimdi ilim kisveli taşeronların eline kalem tutuşturuyor, dudaklarına mikrofon uzatıyorlar.

"Tabuları yıkıp, gerçekleri dile getiriyoruz" diye ortaya çıkan İlim kisvesine bürünmüş uzaktan kumandalı kuklalar, kulaklarına ne üflenmişse mikrofonlara onu söylemekte. Tarihe, ecdada, gerçeklere saldırmanın adına " fikir hürriyeti " denmekte… Tarih adına tarihin en alçak ve sefil herzeleri, alkışlar ve takdir çığlıkları eşliğinde yenmekte.

Bilgi Üniversitesinde iki gündür devam eden "ermeni konferansının " özeti budur. Böyle tek taraflı görüşlerin ortaya konduğu monologa ne zamandır konferans deniliyor? İbret alınası bir durumdur. Konferans çerçevesinde paneller de yapılıyor. Türkiye'nin haklılığını savunacak bir tek bilim adamına konuşma imkânı tanınmıyor.

En ağır insanlık suçuyla itham edilen Türk Milletini savunmak birkaç çürük yumurtayla, biri iki domatese kalıyor. İki koca gün süren konferans ve panellerde şu kısacık sorular sorulmuyor, sorabileceklere mikrofon verilmiyor:

Anadolu'da; Armenakan ve Vatan Koruyucuları", Cenevre'de;

Hınçak Tiflis'te; Taşnak" komiteleri neden ve kimler tarafından kurduruldu?

Bu komitelere hedef olarak neden doğu Anadolu toprakları gösterildi?

Bu terörist çeteler, Osmanlı Devletinin savaş halinde bulunduğu ordularla işbirliği yapmadılar mı, kendi devletlerine isyan etmediler mi, tarihin en acımasız katliamlarını yapmadılar mı, yüz binlerce günahsız Türk'ü öldürmediler mi?

Devlete karşı kışkırtılan Ermeni komiteleri, ilk olarak 1890 Erzurum isyanı olmak üzere, Kum kapı gösterisi, Kayseri, Yozgat, Çorum ve Merzifon olayları, Sason isyanı, Babı Ali gösterisi, Zeytun ve Van isyanı, Osmanlı Bankası'nın işgali, Abdülhamit'e suikast teşebbüsü ve 1909 Adana isyanlarını çıkartmadılar mı?

Bu çeteler özellikle Doğu Anadolu Bölgesinde, Erzurum'da büyük katliamlar yapmadılar mı, halkı mezalim altında inletmediler mi?

Erzurum'daki şu yanık dereye neden bu ad verilmiş acaba, Ermeniler orada odun, kömür, tezek yaktılar diye mi? Ya şu camilerde yakılan yüzlerce Müslüman, karınları süngüyle deşilen bebekler… Ya şu onlarca toplu mezar…

Evet, bu soruları gündemi ve muhtevası önceden ayarlı zeminlerde elbette kimse sormaz… Sorsa da " bunlar resmi görüşün tespitleri " denilip küçümsenir, cevaplanmaz.

Bu konu asla tartışılmasın demiyoruz. Tarafsız, önceden şöyle veya böyle kurgulanmamış, tezgâhı hazır hale getirilmemiş bilimsel platformlarda özellikle bu mevzu tartışmaya açılmalıdır. Bilim adamlarımız, aydınlarımız, öğrencilerimiz bu konuya kayıtsız kalmamalı… Basınımız, görsel medyamız diğer bütün tarihi gerçeklerimiz gibi bu konuya da ışık tutucu yayınlara ağırlık vermelidir.

Birinci dünya savaşı, özellikle Türkiye tarihini değiştiren, derin

toplumsal ve kültürel değişimlere yol açan sonuçlar doğurmuştur. Böyle olmasına rağmen bu dönemi işleyen tarihi, fikri, edebi eserler bakımından çok fukara olduğumuzu gizleyemeyiz. İşte bu bilimsel ve fikri fukaralığın sancıları böyle politik sonuçlara da yol açıyor.

Batılılar ve Ermenilerin bu konuda milyonlarca yayınları var. Biz yıllarca gaflet uykusunu titiz ve meşakkatli çalışmalara tercih etmişiz… Şu anda uluslararası arenada sürüklendiğimiz ürkütücü yalnızlığın mimarı öncelikle kendimiz değil miyiz? Uydurukta olsa bir yığın iftiranın karşısına Kitapsız, belgesiz, araştırmasız çıkmanın ne faydası var…

Fikri tecavüz tehlikesinden mahkeme kararıyla korunmak mümkün müdür?

Fikre karşı fikir, bilgiye karşı bilgi, belgeye karşı belge…

Şehit kanlarıyla yazdığımız şanlı bir tarihi, yalan ve iftira ile kirletmek isteyenler mi var?

Çaresi, yalanı gerçekle, iftirayı belgeyle çürütmek. Öyleyse öncelikle tarihi gerçekleri kendimiz doğru kaynaklardan mükemmel bir şekilde öğreneceğiz, sonra da bu bilgi dağarcığımızı basın, yayın, Internet ortamında bütün dünyayla paylaşacağız… Zor fakat geçerli olan yol budur…

ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ'NE DÜŞEN ROL

Ermeni diasporasının gönüllü işbirlikçileri yoğun bir atağa geçtiler diye moral bozmaya gerek yok.

Onlar yalan ve iftiraları süsleyerek söylediler. Bu vatanın bilim haysiyetiyle donanmış gerçek bilim adamları da, gerçekleri en sade haliyle dünya kamuoyuna haykırmakla görevliler.

Bu iftiralar karşısında bilim susarsa "dilsiz şeytan" sıfatına müstahak olur.

Erzurum, Ermeni zulmünü görmüş iller arasında en büyük ve köklü bilim yuvasına sahip ilimiz. Bu bakımdan önderlik bize düşüyor. Her yıl 12 Mart günümüzü, düşman işgalinden kurtuluşumuzun günü olarak kutlamıyor muyuz?

Bu yıl 12 Martta gerçek bir kurtuluş yıldönümü şöleni yapalım. Atatürk Üniversitemiz 11 Martta başlayıp 12 Martta sona erecek bir " Tarih boyunca Türk Ermeni ilişkileri ve Türk Soykırımı " konferansı düzenlesin. Hatta Van Yüzüncü Yıl Üniversitemizle de müşterek bir program yürütmekte mümkün.

Ama bir monolog konferans değil… Bu konuyu tartışmaya ehil dünyaca ünlü bilim adamlarına söz hakkı verilecek bir bilimsel ve fikri zemin. Hatta BERKAY ve PAMUK'UN bile çağrıldığı… Tarih Kurumu Başkanımızın, konu üzerinde eser vermiş önemli bütün bilim adamlarının hazır bulunacağı muazzam bir organizasyon… Uluslar arası medyanın da katılımının bir şekilde sağlandığı bir toplantılar zinciri…

Söyleyecek bir şeyi, Türk düşmanlarının iftiralarını çürütecek belgeleri olan her bilim adamına bu fırsatı versin Üniversitemiz… Söyleyecek bir şeyimiz varsa bu gibi bilimsel ortamlarda, bu zeminlerde söylemeliyiz. Yoksa eğer, domates ve çürük yumurta atmaya devam!

“Düğün” Ev Yapmak mı, Yıkmak mı?

Yıllardır görüşmek kısmet olmayan bir eski ahbabın ziyaretiyle şereflenmiştik. Hal hatır faslından sonra öğrenimlerini tamamlayıp iş güç sahibi olan çocuklarından sual ettim.

-Yeğenlerimizi everdin mi, torun torba sahibi oldun mu? Dedim.

Dostumuz üç erkek, bir kız babası... Büyük oğlunu geçtiğimiz yıl dünya evine sokup mürüvvetini görmüş. Diğer evlatlar da sırada... Büyük oğlanın nişan, nikâh, düğün masrafları için, emekli olmuş... Yengemiz hanımefendi de birkaç sene önce emekli olmuş.

Sohbete renk katsın diye iyi niyetle ortaya attığımız soruyla meğer yarasını deşmişiz hemşerimizin.

-Sevgili kardeşim elimizde ne var ne yok harcadık bir çırpıda nişan, düğün derken. Vallahi diğer çocuklar için takatimiz kalmadı. Eh onlar da analarının kulaklarına bir şeyler fısıldamaya başlamışlar ama duymazlıktan geliyorum, ne yapayım...

Dedi sesini hüzünle kısarak... Sonra aklına parlak bir fikir gelmiş gibi sürdürdü konuşmasını:

-Sen yıllar oldu buralardasın, Allah’a bin şükür eşin dostun çok, çevren geniş... Şu bizim iki numaraya helal süt emmiş bir münasip kısmet araştırsana...

Önce latife ediyor sandım. Meğer ciddiymiş;

-İyi de Erzurum’da bir sevdiği, istediği yok mu yeğenimin, hem elim dar diyorsun, hem ta Ankaralardan gelin arıyorsun diye takıldım.

Derin bir iç çekerek şöyle dedi;

-Bilmez gibi konuşma birader, Erzurum'dan oğlan evermekte, kız vermekte baba yiğit işi şimdi. Bir kere geldi başıma, bir daha istemem işin doğrusu... Gelinimden hiçbir şikâyetim yok... Bir baba için iffet, hayâ timsali bir Erzurumlu gelinden kıymetli hazine olabilir mi? Amma gel gör ki Erzurum'dan kız almak artık aslanın midesinden ekmek almak, kaf dağından kar getirmek gibi bir şey... O yüzden kararım karar, diğer oğullarıma Erzurum dışından gelinler bulacağım...

Baktım dostumun niyeti ciddi.

-Kararına bir şey diyemem... Evlilikte asıl olan münasip bir eş seçmek... Şuralı olsun, buralı olsun gibi değerlendirmeleri yanlış bulurum. Aman illa da Erzurumlu olmalı diye bir genel kural da doğru değil... Ancak ekonomik nedenlerle böyle bir tercih ne kadar gerçekçi? Yani söz gelişi başka bir vilayetten gelin getirsek yeğenimize, ona masraf edilmeyecek mi?

-Masrafsız olur mu? Ama inan onda biri değil... Üniversitemizde okuyup Erzurumlularla evlenen yüzlerce kızımız var... Onların aileleri ne damatlarını, ne damat ailesini hiç zora koşmuyorlar... Yok, milyarlık hamam takımları, yok metre kordonlar, çifter burmalar... Vallahi öyle şeyler yok... Sanki " zorlaştırmayın, kolaylaştırın " ilahi düsturunu yerine getirmek için yarışıyorlar...

-Vallahi öyle, akrabalarımdan biliyorum, bizim bir hamam takımı fiyatına oğul everdiler, inan ki... Hoş olsa da harcasak... Böyle hayırlı işler için paranın pulun lafı mı olur, geliri müsait olanlar için...

-Bu bahsettiğin şeylere ben de kısmen tanık oldum... Ben bu kadar genel bir sıkıntı olduğunu bilmiyordum, doğrusu...

-Ne demek genel değil... Bir salgın sosyal hastalık gibi yayıldı bu israf hastalığı... Tabi Erzurumluluk ruhu, dadaşlık asaleti ile paraya pula, altına emarete, dünya malına tamah etmeyen birçok aile var... Benim bahsettiğim israf, gösteriş,

desinler zulmü çok yaygın yine de…

-Sahi biraz abartmıyor musun?

-Şimdi sen de beni tahrik etmek için bilmezlikten gelme... Hiç katılmamış gibisin böyle nişanlara, nikâhlara, düğünlere... O Firavun kokusu gelen israfa, gösterişe , “ aman benimki ondan iyi olsun “ görmemişliğine sanki hiç tanık olmamışsın...

-Vallahi doğru... Ne deyim...

-Hele bir de Peygamber sünnetini ifa edelim diye yapılan içkili sünnet düğünleri var ki, ayrı bir âlem...

-Şimdi onu karıştırma, o ayrı bir bahis...

-Ya işte böyle aziz dost, bir dokundun bin ah işittin... Amma anlattıklarımın eksiği var, fazlası yok... Eğer bir hemşerine beddua edeceksen “Allah oğullarını Erzurum’da evermeyi nasip etsin, düğününü de Palan Otelde yapsın’’ diye dua et, gerisine karışma!

Anladım ki dostum, işe kendini de katarak halkı canından bezdirir hale getiren bazı adetlerimizi ince eleştiriyor, sesimi çıkarmadım, hatta lafı mahsus bu mecralarda dolaştırıp kendisini bir iyice konuşturdum.

Çay – Kahve, muhabbet derken ayrılık vakti gelip çattı. Kendisini kucaklarken takılmadan edemedim;

Sana söz, iki numara yeğenime buralardan helal süt emmiş bir gelin araştıracağım...

-Vallahi makbule geçer, emicesi... Benim kadar senin de vazifen bu hayırlı iş, aman savsaklama da bir an evvel halledelim, çünkü sırada diğerleri var, bir de kızımız maşallah gelinlik çağa erişti... Başımızı yere koymadan halledelim şu işleri…

-Hah bak iyi ki hatırıma getirdin, kız yeğenime de buradan bir.

Demeye kalmadan sözümü kesti,

-Hayıırr bir tanecik körpemi Erzurum'dan başka yerde everemem ben, öyle bedavadan kaptırmam kimseye, iki metre kordonsuz, çift kalın burmasız!

Gülüşüp, helalleştik...

Kendisiyle bu minval üzere konuşurken Ahmet Mithat Efendinin JÖNTÜRK romanındaki bir bölüm hatırıma gelmişti. Akşam eve gelince kitabı aradım buldum...

Ahmet Mithat Efendi, o güzel üslubuyla roman kahramanlarından birisinin izdivacını anlatırken, o devir İstanbul'unun benzer yarasına parmak basıyor...
Ne zaman okuduğumu hatırlayamadım, şu satırların altını çizmişim, yıllar Önce:

"Düğünlerimizi için şu paragrafta tasvir ettiğimiz şeyler anlattıklarımızın binde biri olamaz. Hiç şüphe etmeyiz ki bu boş masrafları, bu kuru kalabalıkları kendileri de kabul etmezler. Hele zihinlerini biraz daha yorarak ve gözlerini biraz daha açarak "çeyiz'' için ne kadar lüzumsuz şeylere, ne çok paralar sarf edildiğini düşünecek olurlarsa ev yapmak demek olan düğünlerin ev yıkmak ile aynı anlama geldiğini anlayacaklardır. Orta halli bir adamın gelin edecek üç kızı oldu mu (yada evlendirecek üç oğlu VNA), vay haline!

.Günümüzde aldığı kızı bile besleyecek kahramanlar bile azalmıştır.... Şu evlenme meselesinin acilen düzeltilmesi gerektiği inkâr edilemez.''

Doğu Belediyelerine Kar Tazminatı, Ama Nasıl?

Yer de kar, gökte kar... Buz, saçaklardan mızrak gibi asılmış, sokaklar paten pistini andırıyor... Böyle bir manzara Erzurum için çok olağan... Her yıl insanlar, iklimin kaçınılmaz olarak kendilerini mecbur ettiği bu gerçeği yaşamak zorundalar.

Ağır kış şartlarının günlük hayata olumsuz etkisini mümkün olduğunca azaltmak için birçok kamu kuruluşu çabalayıp duruyor. Karayolları, Köy Hizmetleri ve Belediyeler gece gündüz demeden emek veriyor, alın teri döküyor...

Hele de Belediyeler... Onların mücadelesi sürekli göz önünde... En ufak bir aksaklık büyük tepkileri de beraberinde getiriyor. Bu yüzden doğudaki belediyelerin en çok özen gösterdikleri hizmetlerin başında "karla mücadele" geliyor... Ekipler bütün kış boyunca seferber olup şehirleri yaşanır hale getirme çabalarını aralıksız sürdürüyorlar...

Sürdürmesine sürdürüyorlar da... Belediyeciğimin en meşakkatli, külfetli hizmeti budur, biliyorsunuz... Bütçeleri, personel sayıları, ekipmanları Erzurum'un binlerce katı büyüklükte olan İstanbul, Ankara gibi Büyükşehir Belediyelerinin ufacık bir kar serpintisinde nasıl tuş olduklarına hepimiz tanık olmuyor muyuz?

Bunlara göre çok mütevazı imkânlara sahip doğu illerinin Belediyelerini peşinen takdir ve tebrik etmemiz gerekiyor...

Özellikle de Erzurum il ve ilçe Belediyelerinin bu alanda gerçekten insanüstü bir gayret içinde olduklarını teslim edelim... Sonra da bu kronik sorunu hafifletecek olan bir çabayı tekrar gündeme getirelim.

Biliyorsunuz... Erzurum gezisi esnasında Başbakan Tayyib ERDOĞAN'a bir dosya sunmuştu Belediye Başkanları...

Doğu Anadolu Belediyeleri için 'Kar Tazminatı' ödenmesini talep etmişlerdi.

Doğu Belediyelerinin, kış mevsiminin ağır geçmediği belediyelerin hizmet bütçesi kadar bu alana para harcadığını vurgulamışlardı raporlarında.

Hal böyleyken, Doğu Belediyelerine vergi, iller bankası payları ve diğer konularda hiçbir istisna tanınmamasının haksızlığına işaret etmişlerdi. Daha sonra Ankara'ya gelerek konuyu hükümet nezdinde takip etmişlerdi.

Doğu Belediyelerine 'Kar Tazminatı' altında bir kaynak aktarılması, Belediyelere başka muafiyetler de düşünülmesi yasa meselesi... Ama Milletvekillerinin bireysel kanun teklifiyle falan da netice almak mümkün değil...

Sayın Başbakanın ikna edilmesi, gerekli yasanın " yasa tasarısı " olarak hükümetçe meclise taşınması lazım...

SORUN BÜTÜN DOĞUNUN SORUNU

Bu da çok yoğun, sürekli, ısrarlı bir lobi faaliyetini gerektiriyor... Konuyu sadece Erzurum meselesi olarak ele alır, o yöntemle takip edersek sonuç almamız mümkün değil... Belediye Başkanlarımız da bunun farkında... Sanıyorum, önümüzdeki günlerde konu Ankara zemininde tekrar ele alınacak... Hem de geniş kapsamlı olarak...

Bizce de böyle bir çabaya ihtiyaç var... Ankara'da yapılacak çok geniş kapsamlı bir toplantı elbette yararlı olur... Fakat benim bu toplantının mahallinde yapılmasının daha faydalı olabileceğine ilişkin bir kanaatim var...

Hele de toplantı, karlı tipili bir güne rastlar! Toplantı mekânının saçaklarından üçer metrelik buzlar sarkarsa! Yöre siyasileri bu manzaraya yabancı değiller ama... Diğer Bakan ve Milletvekillerine, bürokratlara kırmızı halılar serilmez de, doğal

beyaz halılar üzerinden yürüyerek toplantı mekânına giderlerse... Olayı yerinde görmüş, yaşamış, hissetmiş olmazlar mı?

SİVİL İNSİYATİFE BİR ÇAGRI!

Erzurum Sanayi ve Ticaret Odası, Esnaf ve Sanatkârlar Birliği, Ziraat Odası, Ticaret Borsası, Sendikalar ve diğer meslek teşekküllerinin katkılarıyla...

Bütün Doğu Anadolu Sivil Toplum örgütlerinin üstünlük alacağı geniş katılımlı bir tıplaştı Erzurum'da yapılabilir... Bütün Doğu İlerinin sivil kitle örgütlerinin tertibinde rol alacağı böyle bir toplantı mutlaka ses getirecektir...

Bölgenin bütün Belediye Başkanları, Bakan ve Milletvekillerinin destekleyeceği böyle bir etkinliğe Başbakanın da katılımı sağlanırsa...

Erzurum görkemli bir önderliğin mutluluğunu yaşamış olur...

Ticaret ve Sanayi Odası olmak üzere, sivil kuruluşlar ve Siyasi Parti İl Başkanları yarından tezi yok bizzat ziyaret, telefon, faks, mail ile bir bombardıman başlasınlar hele... Bakın nasıl gümbürtü kopar bir iki gün içinde...

Hele bir toplanalım da bakalım... Böyle bir talebi enine uzununa konuşalım... Bir irade koyalım ortaya... Tabi bir de işin mümkün atı ne kadardır ona bakalım... Gelişmiş ülkelerdeki uygulamaları masaya yatıralım, Bütçe imkânlarını bir gözden geçirelim, kaynak meselesini irdeleyelim...

Hazır kışı bulmuşken kış uykusuna yatalım diyenlere değil sözümüz, eksi ellide bile yüreğindeki hizmet ateşi yananlara bu çağrımız...

Ve onların sayısı o kadar çok ki... Biliyorum...

Ermeni İftiralarına Dadaş Tokadı…

Geçen yıl Ermeni diasporası tüm dünyada yoğun bir çaba içine girerek, 24 Nisan gününü " soykırım günü" ilan etmeye çabaladı. Bu yoğun çalışmalara Erzurum kaynaklı bir etkinlikle cevap verilmesini arzu ettik ve Palandöken Gazetesi ile internet gruplarından bu konuda çağrıda bulunduk. Çağrımıza genel merkezi Ankara'da bulunan Erzurum İktisadi Sosyal Araştırma ve Yardımlaşma Vakfı (ESAV) olumlu cevap verdi ve 24 Nisan günü iki güzel etkinlik düzenledi.

Ankara'da bulunan büyükelçilere hitaben bir mektup hazırladım. İngilizce, Fransızca, Almanca olarak hazırlanan bu mektubun Türkçesini KIZILAY postanesi önünde hazır bulunan vatandaşlar ve basın mensuplarına okudum. Mektupları da, dernek ve vakıf temsilcileriyle birlikte postaya verdik. Aynı günün akşamı ESAV güzel de bir panel düzenledi.

Büyükelçilere mektup gönderme etkinliğimiz, ulusal ve uluslar arası medyada büyük yankı buldu. İngilizce metni haber yapan yabancı ajanslar tepkimizi bütün dünyaya ilettiler. Onlarca uluslar arası internet sitesinde mektubumuz yer aldı. Diasporanın sitesinde bile bu açıklamamıza yer verdiler. Diyebilirim ki, uluslar arası mahvellerde yankılanan ilk ve önemli tepki bu olmuştur. Demek ki, bıkmadan usanmadan ve çeşitli yöntemlerle bu konu üzerinde durmamız lazım. Aşağıya, büyükelçilere gönderdiğimiz mektubun tam metnini alıyorum. Ayrıca Kızılay postanesi önünde yaptığımız basın açıklamasının fotoğrafı ile, bu habere yer veren yüzlerce internet sitesinden biri olan diaspora sitesinde yer alan haberimizin kupürünü buraya tarihi bir belge olarak kaydediyorum. Ermeni iftiralarına karşı indirilmiş bu dadaş tokadının her yıl tekrarlanması en büyük dileğim.

Büyükelçilere 24 Dernek ve Vakıf İmzasıyla
Gönderdiğimiz Mektup:

Sayın Büyükelçi,

Şahsınızda sayın devlet yöneticileriniz ve Halkınıza yazılan bu mektup aynı zamanda tarihe düşülen bir nottur. Sizden,bu mektubu ilgililere iletmenizi önemle rica ediyoruz.

Bu gün 24 Nisan 2005. Bu gün, ülkenizde ve dünyanın birçok başka memleketinde Ermeni halkını temsil ettiğini öne süren Ermeni diasporası çağın, hatta tarihin en büyük yalan ve iftirasını tekrar gündeme getirecek. 24 Nisan gününü sözde Ermeni soykırımının yıldönümü olarak ilan edecek.

24 Nisan 1915 yılında gerçekte ne olmuştu? 1915 Osmanlı Devletinin birinci dünya savaşına girdiği yıldır. Yüzyıllardır İmparatorluğun uyruğu altında Türklerle kardeşçe yaşayan Ermenileri temsil ettiğini iddia eden Ermeni teröristler o tarihlerde çok büyük çapta terör hareketlerine giriştiler.

Ermeni'lere Osmanlı Devletini parçalamak isteyen güçler tarafından sırasıyla, Anadolu'da; Armenakan ve Vatan Koruyucuları", Cenevre'de; Hınçak Tiflis'te; Taşnak" komiteleri kurduruldu. Bu komitelere hedef olarak doğu Anadolu toprakları gösterildi. İşte bu terörist çeteler, Osmanlı Devletinin savaş halinde bulunduğu ordularla işbirliği yaptılar, kendi devletlerine isyan ettiler, tarihin en acımasız katliamlarını yapıp, yüz binlerce günahsız Türk'ü öldürdüler.

Devlete karşı kışkırtılan Ermeni komiteleri, ilk olarak 1890 Erzurum isyanı olmak üzere, Kumkapı gösterisi, Kayseri, Yozgat, Çorum ve Merzifon olayları, Sason isyanı, Babı Ali gösterisi, Zeytun ve Van isyanı, Osmanlı Bankası'nın işgali, Abdülhamit'e suikast teşebbüsü ve 1909 Adana isyanlarını çıkartmışlardır. Bu çeteler özellikle Doğu Anadolu Bölgesinde büyük katliamlar yapmışlar,halkı mezalim altında inletmişlerdir.

Sayın Büyükelçi;

Savaş halindeki Osmanlı'nın kendi iç güvenlik ihtiyaçları nedeniyle aldığı asayiş tedbirlerini ve bu çerçevede çıkardığı zorunlu göç yasasını soykırım olarak niteleyen Ermeni tezlerine medeni dünyanın itibar etmesi üzücü ve düşündürücüdür.

Ermeni lobilerinin 24 Nisanı sözde soykırımın 90.yıldönümü olarak ilan etme çabaları başarıya ulaşmamalıdır. Medeni dünya bilmelidir ki, böyle bir sonuca alet olacak devletleri, hukuk ve adaletin egemen olacağı gelecek yüz yıllarda, insanlık alemi asla affetmeyecektir.

Sayın Büyükelçi,

Bizler, birinci dünya savaşı süresince Ermeni terör örgütlerinin uyguladığı yoğun terör ve mezalime maruz kalmış Doğu Anadolu Bölgesini temsil eden vakıf ve dernekleriz.

Bu bölgede Türklerle Ermenileri asırlar boyu iç içe, kapı komşusu olarak yaşamışlardır.

Biz, terörist Ermeniler dışındaki o eski komşularımızı hala sevgiyle anıyoruz. Tebaı sadıka diye adlandırıp değer verdiğimiz Ermeni halkını, bize çağın en büyük mezalimini uygulayan çete üyesi terörist Ermeni'lerle asla aynı kefeye koymadığımızı belirtmek istiyoruz.

Sayın Büyükelçi,

Biz savaş şartları altında terör ve şiddet olaylarından büyük zararlar görmüş bir bölgenin halkı olarak,soykırım yalan ve iftirasını kesinlikle reddediyoruz.

Savaşın en kritik döneminde kendi devletine başkaldıran bir kısım Ermeni için çıkarılan tehcir yasasını soykırım olarak kabul etmek, tarihin en büyük yalanına kanmak ve en büyük iftirasına teslim olmak anlamını taşımaktadır.
Hangi devlet çetin savaş koşullarında kendisine isyan eden, cephe gerisinde terör olaylarına girişen, savaş halinde bulunduğu

ülkelerle açıkça işbirliği yapan kendi uyruğundaki bir halkın ihanetine göz yumabilir? Bütün devletlerde böyle hareketlerin karşılığı savaş mahkemelerine verilmektir.

Buna rağmen, Osmanlı Devleti isyanı ve ihaneti kesin olan Ermenilere savaş şartlarında bile müsamahakâr davranmış ve mali, hukuki haklarına dikkat ederek zorunlu göçe tabi tutmuştur.

Yüzyıllarca birlikte yaşadığımız Ermeni halkına şu an da hiçbir husumet ve düşmanlık beslemiyoruz. Devletimizin kurucusu Atatürk'ün çizdiği politika çerçevesinde yurtta ve bütün dünyada barışı arzu ediyoruz. Bu çerçevede Ermenistan devletiyle de iyi ilişkiler içinde ve kardeşçe yaşamayı diliyoruz.

Bunun bir temel koşulu var: Tarihi gerçekler saptırılmasın, tarih parlamentolara değil bilim adamlarına yazdırılsın. Türkiye Cumhuriyeti bütün arşivlerini bilim adamlarına açmıştır. Ermenistan da hiçbir ön koşul ileriye sürmeden kendi arşivlerini açmalıdır.

Ermeniler ve onların tezlerini destekleyen batılı devletler, 1915 olayları'nın tarihsel, hukuksal yada bilimsel olarak analiz edilmesinden kaçınmamalıdırlar. Konunun tamamen siyasi bir boyut kazanmasına meydan vermemelidirler.

Bölgemizde bu konuda inceleme yapacak, olayları yaşamış ailelerle görüşmek isteyen bütün batılı dostlarımıza ev sahipliği yapmaya hazırız. Aşağıda imzası bulunan vakıf ve dernekler bu tür talepler karşısında her türlü yardımda bulunmayı taahhüt etmektedirler.

Türk Milletine ve onun temiz geçmişine iftira atılmasına çağdas ülkeler ve halklar izin vermemelidir. Hak ve adaletten savaş şartlarında bile ayrılmayan, 15. asırda Yahudi göçmenlere, 1945'ten sonra Hitler'den kaçan Yahudilere, körfez savaşında sınırımıza yığılan bir milyona yakın kuzey ıraklıya ve daha nice zulme uğrayan mazlum halklara kucak açan bu büyük millet, soykırım gibi alçakça bir iftiraya maruz bırakılmamalıdır.

Bizler aşağıda isimleri belirtilen vakıf ve dermekler olarak, en büyük insanlık suçu saydığımız soykırım iddialarını, bu iddiaların resmileştirilmeye çalışıldığı 24 Nisan gününde kesinlikle reddettiğimizi halkınıza ve dünya kamuoyuna saygıyla duyuruyoruz.

Turkish NGOs send letter to 24 embassies denying Armenian genocide claims

Anatolia news agency

24 Apr 05

ANKARA

NGOs (associations and foundations) from Eastern Anatolia have sent letters on the "Armenian genocide" to 25 embassies in Ankara.

Members of the NGOs came to the Kizilay Mail Office and sent the letters to embassies of several European Union (EU) countries and to a few neighbouring countries of Turkish Republics in Ankara.

The Erzurum Economic and Social Research and Assistance Foundation member of the executive board, Vahdet Nafiz Aksu, indicated that the Armenian diaspora insists on the biggest lie of the century and has declared 24 April as a day of remembrance of the socalled Armenian genocide.

"It is really sad that the modern world considers the Ottoman government's decision to relocate a portion of its Armenian population as a genocide. The modern world must be aware that those governments supporting the thesis of a genocide will not be forgiven by history," told Aksu.

Aksu mentioned that the residents of Erzurum wish to live in an atmosphere of good ties and brotherhood with Armenia. History should be the task of historians and not national parliaments, remarked Aksu.

"We are ready to host all Western friends who want to research the issue and meet families who experienced the incidents. The Turks, who have helped the Jewish immigrants in the 15th century, Jews running away from Hitler in the 1940s, Iraqis from north of Iraq during the Gulf War and many others, should not be left alone with a huge slander against their identity and culture," commented Aksu.

Atatürk Üniversitesi ’nin Yarını

Erzurum’umuzun biricik yüksek öğretim yuvası Atatürk Üniversitemiz ellisine merdiven dayamış bulunuyor. Bir insanın fani ömrü için uzunca sayılabilecek bu süre Üniversite gibi kurumlar söz konusu olduğunda emekleme dönemi sayılabilir...

Kurulduğu günden bu yana kendini geliştirme yolunda çaba gösteren, edindiği bilgi ve tecrübelerle bir kurumsal kimlik kazanan Üniversitemizi yarının sayılı yüksek öğretim kurumları arasına sokmak, sadece üniversite yönetiminin değil, top yekûn şehrin birincil amacı olmalıdır. Çünkü şehrin gelişimini üniversiteden ayrı ve bağımsız düşünmek yanlış bir yaklaşım olur.

Bu nedenle, Erzurum gruplarında başlayan Üniversite eksenli tartışmaları çok yararlı görüyorum. Bu konuda şu ana kadar birçok arkadaşımız isabetli görüşleriyle biz okuyuculara yeni ufuklar açtılar, yeni fikirler verdiler... Son olarak Prof. Yurttaş’ın kaleme aldığı yazı, kendi Üniversitesi hakkında bir akademisyenin görüşlerini belirtmesi bakımından önemli ve aydınlatıcıydı. Keza bu yazıyla alakalı serdedilen görüşler de öyle...

Üniversitenin dünü, bu günü, yarını hakkında diğer değerli hocalarımızın bilgilerinden de istifade etmek isteriz. Akademik hayatlarını borçlu oldukları bilim yuvası üzerinde düşünüp, fikir üretmek onlar için bir görev, o fikirler etrafında oluşacak hedeflere omuz vermek bizim için bir boyun borcu olacaktır.

Hocalarımız ve aydınlarımızla birlikte öncelikle üzerinde duracağımız konu, üniversitenin bilimsel performansının artırılmasıyla ilgili olmalı.

Üniversite yönetiminin idari ve bilimsel sorumlulukları var. Rektörden başlayıp, Bölüm Başkanları, hocalar ve diğer idari personele kadar uzanan yönetim zincirinde bu iki alanda da bir zafiyetin sergilenmemesi gerekiyor. Ama bence asıl üzerinde yoğunlaşılması gereken konu öncelikle bilimsel alan olmalıdır.

Kapılarına iki milyona yakın öğrencinin dayandığı, diplomalı işsiz sayısının hızla arttığı ve artık nitelikli ve prestijli diplomaların seçkin öğrencilerce hedeflendiği bir ortamda, Türk yükseköğrenim hayatı, bir dönüm noktasına geldi: Bundan böyle üniversitelerin daha iyi, daha mükemmel, daha kaliteli bir eğitim sunabilmek için farklı arayışlarda içinde olması gerekiyor.

Bu geniş yelpazeli ve acımasız rekabet ortamında eğitim performansını artırıcı yöntemlerin yeniden gözden geçirilmesi, üniversite anlayışının ve yapılaşmasının köklü bir şekilde değiştirilmesi gerektiriyor.

ÜNİVERSİTE YENİDEN YAPILANMAYA HAZIR MI?

Üniversiteler arasında iç rekabetle birlikte, artık globalleşen dünyada bir de uluslar arası rekabet devreye giriyor. AB süreci de dikkate alınırsa, Atatürk Üniversitesinin her hangi bir bölümünden mezun edip diploma verdiği bir gence Dünyanın her hangi bir ülkesinde kapıların açılması gerekiyor.

Son zamanlarda prestijli kamu kurumları ve özel sektör kuruluşlarının iş ilanlarına dikkat etmişsinizdir... Sadece "şu bölüm mezunu'' şartı koşulmuyor artık ilanlarda, "Şu üniversitelerin şu bölümlerinden mezun olmak'' deniyor...

Öyleyse Üniversitemiz sadece genç üniversitelerle değil, ağabeyleri ve yaşıtlarıyla da kıyasıya bir performans yarışına girmek zorunda... Bunu da yapmaya çalışıyor. Ancak, tek başına böyle bir yükü Üniversite yönetimine yüklemek insafla bağdaşmaz... Öncelikle, Üniversite idaresinin kaynak sorununun çözülmesi gerekiyor ki, onlardan da daha yaldızlı başarılar bekleme hakkını kendimizde bulalım.

Üniversitemizin diploma değerini artırabilmesinin ilk şartı tez elden bir strateji planlaması yapmaktır. Bu konuda bu üniversitenin bir mezunu ve başarılarının alkışçısı olarak, hazır söz açılmışken bazı önerilerimi sıralamaktan da kendimi alamayacağım. Az önce yeniden yapılanma dedim ya, bunun ilk aşaması "bölüm israfına'' bir son vermek...

SAYISAL BÜYÜME – NİZAMİ KÜÇÜLME!

Nasıl olacak bu iş?. Bu kar – kış memleketinde öğrenci sayısının süratle artmasından yanayım. Bu şehir ve Üniversite yüz bin öğrenciyi misafir edebilecek kapasiteye kısa sürede erişebilir. Öğrenci sayısını artırma merkezli stratejilerin belirlenmesi için hemen bir bilimsel hazırlık yapılmalı.

Peki ya nizami küçülme. O nasıl olacak... Tabi bu YÖK ile birlikte yapılabilecek bir iş. Objektif bir değerlendirme ile ihtiyaç fazlası alanlarda öğrenci mezun eden bölümler derhal tasfiye edilmeli ve o bölümlerin fiziki imkânları başka ve yeni ihtiyaçlara yönelik bölümlere tahsis edilmeli. Teknolojik değişimler sonucu yeni alanlar çıktığına göre, bu alanlara uygun eğitim programları hazırlayıp uygulamak, gelecek vadeden üniversiteler için hayati bir gerekliliktir.

Bir birine yakın dersler okutan nice bölüm var ki, birisi öğrencisine öğretmenlik hakkı veriyor, diğeri vermiyor... Aşağı yukarı müfredat aynı, diplomanın verdiği imkân ve haklar farklı... Peki, bu zaman, mekân ve emek israfına ne lüzum var... Bu gibi bölümler diplomalı işsizlere alay öğrenci katıyor ve o yüzden üniversitemiz "işsiz mezun eden'' okul olarak haksız bir ithama muhatap oluyor.

Bunun yanı sıra, gayet çetin eğitim veren bazı bölümler daha var ki, bu gün itibarıyla mezunlarına ihtiyaç yok... Bunların da süratle ayıklanması gerek.

Yüksek Öğretim dinamik bir alan... Hele de özel üniversitelerle rekabetin kızıştığı bu ortamda. Kendini süratle yenilemeyen Üniversiteler, gelecek on yılda "kepenk kapatan dükkânlara'' döneceklerdir, hiç kuşkunuz olmasın...

MÜFREDATIN GÜNCELLENMESİNDE NE KADAR BAŞARILIYIZ?

Üniversitemizden öyle hocalar tanıyorum ki, bilimsel performans

bakımından şöhretli üniversitelerimizin akademik kadrosuyla rahatça yarışabilecek kişiler. Yine biliyorum ki, sayıları az da olsa kendini hiç yenilemeyen, dünyadaki gelişmeleri izlemeyen, unvanının arkasına sığınıp hayatını idameden başka amacı olmayan kişiler de mevcut üniversitemizde.

Bu kişilerin, onon beş yıl önceki ders notlarını virgülüne dokunmadan öğrencilere okuttuklarını işitmiştim bir ara... Bunların bir elin parmaklarını geçmediğini sanıyorum.

Özellikle son on on beş sene içinde yetişen akademik personelin, dünyayı izleyen, lisanı olan, yurt dışı görmüş, bilimsel yayın zengini kişiler olduğunu biliyorum. Bunlar üniversitemizin gerçek hazineleridir.

Çünkü üniversite hoca demektir. Ehil hocaların kürsü idare ettiği bölümlerin farkını hepiniz görmüşsünüzdür.

Kısaca, Yüksek öğrenim ve lisansüstü öğrenimde ders programlarının dünya ölçeğinde oluşu çok önemli... Akademik personelin çapı, hocası ve gördüğü programla doğru orantılıdır. Yüksek öğretimde ortaya çıkan yeni modelleri izleyip ona göre pozisyon alan, akademik personeldir Üniversiteyi çağdaş başarıya ulaştıracak olana asıl "işçi arı''.

AKADEMİK PERFORMANS DEĞERLENDİRMESİNDE HANGİ NOKTADAYIZ?

Son yıllarda, Üniversitemizin bilimsel yayın sayısında ciddi artışlar kaydedilmesi gerçekten çok sevindirici bir gelişme...

Akademik personelin görevi sadece " nakilcilik " olmasa gerek... ABD, AB üniversitelerinde bilgi üretilsin, keşif yapılsın, biz bunu alıp öğrenciye nakledelim... Elbette bu da üretilen bilginin evrensel paylaşıma sunulmasının bir gereği...

Ancak, bu bilgi nakletmenin yanı sıra, araştırma ve bilgi üretimi faaliyetlerinin de ciddiyetle yürütülmesi gerekiyor. İşte bir

üniversiteye kimlik ve kişilik kazandıracak unsurlardan birisi de bu... Bu bakımdan araştırma faaliyetlerinin bilimsel makalelere dökülmesi ve bu makalelerin uluslar arası bilimsel dergilerde yayınlanması önemli bir bilimsel çaba... İşte üniversitemizin bu alandaki başarılarının artışını çok önemli buluyorum.

Atatürk Üniversitesinde görev yapan değerli hocalarımızın makale, kitap, bildiri ve tercüme alanlarında gösterdikleri her üstün başarı hepimizin göğsünü kabartıyor. Gündelik işlerle oyunoynaşı bırakıp, her faaliyete parasal pencereden bakmayan bu kişilikli hocalar, Üniversitemizi daha nice elli yıllara taşıyacaktır.

Bu yoğun çalışmaların sonunda, inanıyorum ki pek yakın zamanda "buluşlarını patentle süslemiş'', projeleriyle şehrin önünü açmış, makaleleriyle fikri hayatımıza çeşniler katmış, konferanslarıyla irfanımıza yeni ufuklar kazandırmış hocalarımızın şöhreti şehrimizin ve ülkemizin sınırlarını aşacaktır. Atatürk üniversitemizin çift kartallı diplomasını taşıyan nice öğrenci ve öğretim üyesi birer bilim üreticisi olarak bilim tarihinde yer tutacaklarıdır.

Onları seviyor ve güveniyoruz.

Ankara'da Erzurum Rüzgarı

Bir güzel Ramazan akşamı Enerji Otelde Erzurum Vakfı'nın iftar yemeğinde idik. Enerji Otelini, TEDAŞ misafirhanesi müdürlüğünden tanıdığınız çok değerli hemşerimiz Ahmet KARA bey işletiyor. Onun hemşeri sevgisi ve ilgisi bu mekânı çok kısa sürede "Erzurum Merkezi" haline getirdi. Ne zaman otelin lobisine uğrasanız mutlaka bir dost simaya, bir hemşeri çehreye rastlıyorsunuz. Gurbette böyle bir mazhariyet, susamış bir adamın çeşmeye kavuşması gibidir, bilenler bilir.

Son günlerde Ankara'da Erzurum rüzgârı esiyor. Yâd elleri yurt ve mesken tutmuş dadaşların gönüllerini palandöken rüzgârı gibi ferahlatıyor, serinletiyor. Ne hoş! Yine bu mekânda biliyorsunuz PALANDÖKEN gazetesinin iftarı vardı ayın yirmisinde. Muhteşem bir beraberlikti. Hemen bir gün sonra, yönetim kurulu üyesi bulunduğum ESAV, (Erzurum İktisadi Sosyal Araştırma ve Yardımlaşma Vakfı) karayolları sosyal tesislerindeki iftar yemeği verdi. Bazı nedenlerden dolayı bu yemekte bulunamadım. Dostlardan aldığım habere göre ESAV'IN iftarı da beş yüzü aşkın hemşeriyi bir araya getirmiş, çok güzel programıyla katılanları mest etmiş. Dadaşlar hem programın güzelliği, hem içten ev sahipliği, hem de ramazanın uhrevi havası içinde bir araya gelmenin coşkusuyla neşeli, bereketli saatler geçirmişler. Olağanüstü çabalarıyla hemşeri gönüllerini toy düğün coşkusuyla havalandıran dostlara binlerce aferin, binlerce takdir, binlerce teşekkür…

Erzurum Vakfı'nın Salı günkü yemeğine dönelim. Enerji Oteli personelinin profesyonelce organizasyonu kusursuzdu. Mekân temiz ve nezih. Yemekler harika. Tasavvuf musikisi ve Erzurum Türküleri ile iftara renk katan sanatkârlar övgüye layık.

Bütün bunlar olmasa da, söz gelişi iftarımızı gösterişsiz, lüksten uzak bir mekânda ama böyle bir hemşeri topluğu ile açsak… Ne gam! Memleketin ekmeğini yemiş, suyunu içmiş, havasını teneffüs etmiş gard aşlarla bir mübarek iftar sofrasını paylaşmak; emin

olun aşotulu ayran aşı, yumurtalı kıyma, su böreği, kadayıf dolmalı bir sofradan daha bir hoş, daha bir lezzetli… En fakir sofraları bile varlıklarıyla güzelleştirip, bereketlendiren hemşeri canlardan, kadim dostlardan hak razı olsun.

Yemekte bir konuşma yapan diyanet işleri eski başkanı hemşerimiz M. Nuri YILMAZ, dadaşların teşkilatlanmasının önemi üzerinde durdu. Bir düşünürün şu sözlerini nakletti: " örgütlenmiş on kişiyi, örgütsüz bin kişiye tercih ederim. " Ne doğru bir tespit. Sivil toplumun yükselen değer haline geldiği bu süreçte Erzurumluların da güç ve kuvvetlerini mükemmelen yansıtacak güçte olmaları gerekiyor.

Erzurum Vakfı'nın başkanlığını bir süredir emekli emniyet müdürü İlhan SAPMAZ Bey yürütüyor. Mehmet Nuri beyin ifadesiyle, Sayın SAPMAZ vakfı yeniden inşa ediyor, çünkü vakıf neredeyse dağılmanın eşiğine gelmişti. İlhan beyin bu eski ve köklü vakfa bir aktivite ve heyecan getirdiğine şüphe yok. Başkana, beş katlı vakıf yönetim ve kültür binasının bitirilmesi çabalarında başarı diliyorum.

Yemekte başkentteki seçkin Erzurumlulardan önemli simaları görme imkânı buldum. Aman bu zaman ne yaman bir rakip. Ne cana merhamet ediyor, ne tene torpil geçiyor, ne saça sakala müsamahayla davranıyor. Uzun süredir görmediğimiz birçok dostun göbeğine ilaveler yapmış, saçlara feleğin meçini çekmiş, sakallara ak düşürmüş… Bazı yüzlere ihtiyarlığın nurlu projektörünü çevirmiş, bazı çehrelere eskimenin, yıpranmanın etiketini vurmuş… Ah şu Müslüman ihtiyarlığı, sen mümin çehrelere ne güzel tablolar nakşediyorsun!

İftara sayın milletvekillerimiz Prof. Mustafa ILICALI ile Prof. Muzaffer GÜLYURT; Eski bakanlardan Sabahattin ARAS, Tugay GEMALMAZ; Eski Milletvekillerinden Mehmet KAHRAMAN, Necati GÜLLÜLÜ, Oktay ÖZTÜRK, Rıfkı YAYLALI beyler de katılmışlardı. Ve çok sayıda iş adamı, eski ve yeni bürokratlar. Eski mebuslarımızla görüşüp sohbet etmekten mutluluk duyduk. Ömürlerinin bir dönemini ellerinden geldiğince memleketlerine,

hemşerilerine hizmete adamış dostları dua ile anmak; özel günlerde onları hatırlayıp bir hal hatır sual etmek; hastalıklarında, acı ve tatlı günlerinde yanlarında olmak dadaş vefasının bir gereği değil midir?

İftar bereketiyle Başkentte ve diğer birçok şehrimizde güçlü Erzurum rüzgârlar esti. Bu güzel toplanmalara vesile olan dernek ve vakıflara şükran borcumuz var. Bu faaliyetleri asla küçümsemeyelim. Erzurum adım ilerletecek, sorunlara çözümü kolaylaştıracak, güç birliğini sağlayacak zeminler buralardır işte. Erzurum, içine kapanarak sorunlarıyla baş edemez. Erzurum'u daha iyi noktalara götürecek olan Türkiye'nin ve dünyanın muhtelif yerlerine yayılmış hemşerilerin dayanışmasıdır, işbirliğidir. Gücümüzü şehri yüceltme amacı doğrultusunda, gönüllerimizi Erzurum sevdası etrafında birleştirmeden bir arpa boyu ilerleme sağlayacağımızı hepimiz biliyoruz. Öyleyse gereğini tek elden yapma zamanıdır.

Hemşeri İş Adamlarına Açık Mektup!

Erzurum'un kalkınma davası bütün Erzurum halkının top yekûn uyanışına bağlı... Erzurumlunun kendi kudret ve kuvvetine güvenmesi, yeteneklerine inanması başarıya giden yolun ilk kilometre taşladır.

Şehirden başlama alacak kalkınma hamlesinin başarıya ulaşabilmesi için ikinci bir atılıma daha ihtiyaç var: Şehrin, şehir dışındaki enerjisini, birikimini, sermayesini şehre katalize etmek.

Erzurum'un kalkınması üzerinde yapılan bütün bilimsel çalışmalar şunu açıkça ortaya koydu:

KALKINMAMIZ İÇ KAYNAKLA MÜMKÜN DEĞİL...

DPT tarafından hazırlanan tüm plan ve raporlarda Erzurum'un sürdürebilir ve uygulanabilir bir kalkınma hamlesi başlatabilmesi için dışarıdan yüksek miktarda sermaye ithal etmesi gerektiğine vurgu yapılıyor. AB katılım öncesi ön ulusal kalkınma planında, Erzurum ölçeğindeki şehirlerin kalkınması için " dışsal kaynağa " gereksinim duyulduğu açıkça ifade ediliyor.

Şehirdeki mevduatın gayri safi hâsılaya oranının ülke ortalamasının yarısının altında olduğu hatırlanacak olursa, bu düşük oranın krediye dönüşmesi ihtimalinin de ne kadar zayıf olduğu kendiliğinden ortaya çıkar. Bu nedenle, kamu ve özel sektör yatırımlarının ön görülen şekilde yapılabilmesi ancak Uluslar arası kaynakların ve şehir dışında bulunan şehirli işadamlarının yönlendirilmesi ile mümkün olabilecektir.

Şehrin kendi finansal birikiminin yatırımlara aktarılabilmesi de, dış kaynaklı yatırım örneklerinin başarılı olmasına bağlı... Dış kaynakların temini iki şekilde mümkün...

Birincisi, Yabancı sermaye yatırımları ile AB fonlarının projelere aktarılması.

İkinci önemli bir dış kaynak ise, şehir dışında faaliyet gösteren

Erzurumlu iş adamlarının şehre büyük ölçekli yatırım yapması...

SİVAS, KAYSERİ, KONYA GİBİ İLLERİN BAŞARI SIRRI...

Yabancı sermaye yatırımları ile AB fonlarının projelere aktarılması konusunu birkaç yazımızda ele almıştık. Başlı başına geniş bir konu olan bu bahsi bir yana bırakarak diğer şik üzerinde durmakta yarar görüyorum.

Son teşvik yasası ile büyük bir yatırım hamlesi başlatan illerin bir ortak özelliği var... Bu illerde başlatılan yatırımların bütününde, bir nevi "hemşeri imecesi'' temel hareket noktası olmuş... Sivil inisiyatifle yerel yöneticiler önce kapılarını çalacakları iş adamlarını tespit etmişler... Sonra heyetler halinde onları sürekli ziyaret edip illerine yatırım yapmaları için iknaca çalışmışlar. Bunu da başarmışlar... Sivas'ta bir yıl içinde üretime başlayan onlarca fabrikanın temelinde şehir dışında faaliyet gösteren hemşerilerin sermayeleri var... Konya, Kayseri, Osmaniye... Nereye baksak aynı modeli, aynı metodu görüyoruz... Şehir arsa, bina, teşvik şartlarını hazırlıyor, hemşeri iş adamı biraz da fedakârlıklara katlanıp şehrine borcunu ödüyor...

Erzurum'un aval emirde yapması gereken de bu işte...

ERZURUM DIŞINDAKİ ERZURUMLULARA AÇIK MEKTUP;

> Bu yazı, Erzurum dışındaki hemşerilerimize bir nevi "açık mektup'' özelliği taşıyor...

İstanbul'da, Ankara'da, Bursa 'da ve daha nice ilimizde yüz binlere varan nüfusumuz yaşıyor... Buralara göçen hemşerilerimiz dürüstlükleri, çalışkanlıkları ve cesaretleriyle iş güç sahibi olmuşlar. Birçok hemşerimiz çeşitli iş kollarında başarıyı yakalamış. Büyük projelere imza atmış, birçoğu uluslar arası alanda başarı sağlamış... İşleri güçleri yerinde de olsa bu hemşerilerimizin yüreklerinin bir parçası memleketlerinde... Erzurum'u hiç unutmamışlar. Erzurum lafı geçmeye görsün, hasretten burunlarının direği sızlar... Beyinlerinin bir köşesinde

hep “elime bir fırsat geçse de memleketime borcumu ödesem, doğduğum topraklara yararlı olsam’’ fikri vardır. Biraz da gurbette olmanın hassasiyetiyle Erzurumluluklarını hiç yitirmeyen, dadaşlığın bütün üstün vasıflarını taşıyan bu hemşerilerimiz ne zaman bir fırsat bulsalar, yoğun işlerini bir yana bırakıp soluğu şehirlerinde alırlar.

Bu kadar yıldır gurbet ellerindeyim, şehrinden uzak olup ta, memleketlerine bu kadar hasret çeken başka bir şehirliye rastlamadım... Erzurum dışındaki Erzurumlunun memleket özlemi derin ve ateşli bir aşk mesabesindedir, müminin cennet özlemine denk bir özlemdir!

İşte çağrım yürekleri “Erzurum, Erzurum’’ diye atan iş adamı hemşerilerimedir... Gönül kıbleleri hep Erzurum’a dönük bu canlardan istirhamımız şudur: Yüzünüzü de dönün toprağınıza... Gönlünüzden cüzdanınıza gizli yollar açın ki, başınızı yastığa koyduğunuzda vicdanınız kuşkanatları kadar hafif olsun...

Unutmayınız ki, Nerede ne olursak olalım, önce şehrimizin sade bir evladıyız... Böyle hissedenlere ne mutlu... Böyle düşünenlere binlerce takdir ve aferin... Ve yine Unutmayınız ki "Doğduğu yerde hatırı olmayan insanlar, yelin savurduğu saman gibi öksüz ve bahtsız canlardır "

Doğduğumuz yerde hatırımız olsun istiyorsak, doğduğumuz yerle gönül ve yürek irtibatını asla koparmayalım...

Karınca kararınca bir iş yeri açalım, bir baca tüttürelim, bir atölye, bir fabrika kuralım... Bir çivi de biz çakalım.

Erzurum ’a Özel Üniversite

Çankaya Üniversitesi, Sıtkı Alp Eğitim Vakfı tarafından kurulmuş en güzide özel Üniversitelerimizden birisi... Sayın ALP, Erzurum ahlakıyla ahlaktanmış, Erzurum sevdalısı bir beyefendi...

Üniversiteden önce Anakaranın en güzide dershanelerine, kolejine imza atmıştı hemşerimiz... Üniversiteleşme süreci de şöyle gerçekleşti:

Yüksek Öğretim Kurumları Teşkilatı Hakkında 41 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulüne Dair Kanuna eklenen 9.7.1997 Tarih ve 4282 Sayılı Kanunla, 4 fakülte, 2 enstitü, 1 meslek yüksekokulu ve 3 araştırma uygulama merkezi ile 1997–1998 öğretim yılında faaliyetine başlamıştır. Eğitim dili, Hukuk Fakültesi dışında, İngilizce`dır.Öğrencilerden yabancı dil bilgisi yeterli olmayanlar 1 yıl süre ile İngilizce Hazırlık Okulu`na devam ediyorlar.

Bu seçkin hemşerimizden de, çok başarılı olduğu eğitim alanında bir yatırım istiyoruz şehrimize... Erzurum’da açılacak bir bölgesel özel üniversite şehre büyük canlılık sağlayacak. Buranın eğitim merkezi olma sürecine hız kazandıracaktır.

Böyle bir niyet olursa Vilayetimiz, Belediyelerimiz kendisine arsa, yer tahsisi yapmazlar mı? Özelleşmiş kuruluşların hazır binalarını tahsis etmezler mi?

Böyle imkânlar sağlanırsa Sıtkı beyimiz kesenin ağzını canından çok sevdiği memleketi için açmaz mı?

İşte bu soruların cevabını, Sıtkı ALP ile yaptığımız görüşmede aldık…

ERZURUM’A ÖZEL ÜNİVERSİTE HAYAL DEĞİL…

Geçen gün AKP İl Başkanı Başkanlığında yaklaşık yüz kişilik bir

heyet Başbakanı ziyaret ettiler.

Heyetin önemli bir bölümü aynı akşam Erzurum'a döndü.

Gelin bir fakülte açın bu şehre… Size yerel yöneticiler gerekli kolaylığı sağlasınlar… Arsa, bine versinler… Teşviklerden yararlanın… Kuşkusuz bu eser bizin için en büyük abide olur, ama bununla da yetinmesinler bir caddeye, bulvara, parka isminizi versinler…

Ayrıca, şehrin orta öğrenim başarısı ve üniversiteyi kazanma yüzdesi çok düşük… Bu konuyu da bir düşünmenizde yarar görüyorum…

Unvanımız, sıfatımız, sosyal meşkimiz ne olursa olsun hepimiz sade bir Erzurum evladıyız… Ve Erzurum hepimizden görev bekliyor…"

Sıtkı ALP, büyük bir dikkatle dinledi bizi…Bir eğitimci, bir öğretmen titizliği ile iyice ölçtü, biçti, tarttı bu öneriyi ve şöyle dedi:' Erzurum'a ÇANKAYA üniversitesi kalite ve tecrübesiyle bir özel Üniversite kazandırmak hayatımın bundan sonraki en büyük amacı ve zevki olacak …"

Palandöken Belediye Başkanı Cenap BİRDAL, Aziziye Hastanesinin yeni binasına taşınmasıyla boşalacak şu andaki binanın bu amaç için tahsisini gündeme getirdi… Kâzım Karabekir Başkanı, Hilal kentin şehre hâkim en güzel yerini alt yapısın hazırlayarak tahsis edebileceklerini taahhüt etti… Dadaşken Belediye Başkanı büyük bir içtenlikle beğenilecek en güzel yeri tahsisi görev bildiğini belirtti…

Başkanlar, ayrıca siyaseten her türlü destekten geri durmayacaklarını da ifade ettiler…

Ayrılırken, gözleri mutlulukla parıldayan Sıtkı ALP bana dönerek "Vahdet Bey, söz ettiğin yazıları hemen fakslar mısın lütfen… Bu

tarihi karara neden olan yazıları okumak istiyorum… En kısa zamanda size gelişmeler hakkında bilgi vereceğim’’ dedi…

Çankaya Üniversitesi’nden çıkarken, böyle hemşerilere sahip olmanın ne büyük mutluluk olduğunu tekrarladık birbirimize ve “ bir sefer de İstanbul’a yapsak… Galibe benzer sonuçları almak hiçte zor değil “ dedik…

Şimdi söz Erzurum’u yönetenlerde… Öncelikle mevcut bir iki bina uygun şartlarla tahsis edilsin… Yahut uygun arsalar… Eğer gerekli ilgi gösterilirse, yakında Atatürk Üniversitemizin özel ve güzel bir kardeşi olacak… Birisi bir yanda, diğeri öbür yanda ilim ve irfan yayacak dünyaya…

Tıpkı ağabeyleri Yakutiye ve Çifte minareli medreseler gibi…

Yakışmaz mı?

Özel Üniversite Konusunda Gelinen Nokta…

Şehrin etkili gazetelerinden birinin manşet haberi "ikinci üniversite artık hayal değil'' başlığını taşıyor.

Birkaç ay önce konuyu dile getiren yazar, bir fırsatını buluyor… Palandöken Belediye Başkanı Cenap BİRDAL, Dadaşkent Belediye Başkanı Vahdettin YAYLALI ve Kâzımkarabekir Belediye Başkanı Dursun ŞAHİN ile Çankaya Üniversitesi sahibini ziyarete gidiyor…

Konuyu detaylarıyla anlatıyor, daha önce yazdığı yazıdan, gazetenin haberinden bahsediyor…

Görüşmeyi ayrıntılı bir şekilde gazetedeki köşesine aktarıyor..

Önemli bulduğu bu köşe yazısını gazete yönetimi manşet yapıyor. Uzun zamandır böyle önemli bir gelişmeye tanık olmamış, böyle büyük bir müjde almamış olan şehir kamuoyunda haber "ihtiyatlı bir sevinç'' yaratıyor.

Bu sefer Yerel yaklaşımda bir farklılık gözleniyor…

Umursamazlık… Suskunluk… Nemelazımcılık bulutları bir uyanış rüzgârıyla dağılmış sanki…

Şehir eski şehir… Yeni bir anlayış, yeni bir yaklaşım üslubu seziliyor ama…

Genel Yayın Yönetmenimiz konuyu Valimize açtığında aldığı cevapta, bir şehrin diriliş formülü gizli:

Şöyle diyor Vali: "Hemen atlayıp uçağa gidelim Ankara'ya, görüşelim hocamızla, gerekiyorsa Başbakana da ileteyim konuyu, yeter ki Üniversite kurulsun ben Vilayet binasını boşaltıp veririm onlara…''

Evet, ikinci Üniversite şehir için çok önemli… Çünkü "Üniversite medeni bir toplumun beynidir.'' Ama en az bu proje kadar önemli olan, sayın Valinin, Rektörün ve diğer üst yönetimin bu konuda sergilediği yaklaşımdır..

Erzurum'a ikinci bir Üniversite kurulur veya kurulmaz... Bu önemli projeyi başarır veya başaramayız… Onu zaman gösterecek…

Ben de birçok hemşerim gibi ihtiyatlı bir umut içindeyim… Ama çabam hiç eksilmeyecek. Sizden de beklentim budur…

ÇANKAYA ÜNİVERSİTESİ'NİN ERZURUM'A BİR VAKIF ÜNİVERSİTESİ KURMASIYLA İLİŞKİN FİKRİ İLK KEZ PALANDÖKEN GAZETESİNDEKİ YAZIMIZLA DİLE GETİRDİK. GAZETENİN TAKİBİYLE KONU YÖK'E KADAR GÖTÜRÜLDÜ. HALA ORADA BEKLİYOR.

TÜRKİYE'NİN GERÇEĞİ İŞTE… İŞ ADAMI TRİLYONLARCA HARCAMAYI KABUL ETMİŞ, YEREL YÖNETİCİLER ARSA VE BİNA TAHSİSİNİ TAAHHÜT ETMİŞ, GEREKLİ RESMİ BAŞVURULAR YAPILMIŞ AMA , YÖK İZİN VERMİYOR.

Bir yazımızda, "Bu konuda ihtiyatlı bir umut içinde olduğumuzu'' belirtmiştik. Hala bu ihtiyatlı umudumuz devam ediyor.

İşte, yoğun çabalarımızla YÖK başkanlığına verdiğimiz dilekçe:

YÜKSEK ÖGRETIM KURULU BAŞKANLIĞINA

ANKARA

Kurtuluş Savaşımız ve Cumhuriyetimizin temellerinin atıldığı şehir olan Erzurum, sadece Doğu Anadolu Bölgesinin değil,bütün Anadolu'nun kilidi konumundadır.Bu seçkin şehir, kongrede Atatürk' e kucak açmış,o müstesna şahsiyeti nüfusuna kaydedip önce kongre başkanı sonra da milletvekili seçmiş bir il olarak tarihe geçmiştir.

Erzurum,tarihi süreç içinde demografik ve stratejik yapısı itibarıyla başta Atatürk olmak üzere bütün cumhuriyet kadrolarının üzerine titrediği bir merkez olmuştur.İkinci cumhurbaşkanımız, Atatürk'ün silah arkadaşı İsmet İnönü'nün, büyük Atatürk' ün talimatıyla Doğu Anadolu'yu gezerek bir gizli rapor hazırladığı malumunuzdur. 1935 yılının 21 ağustos'unda bitirdiği bu raporda İsmet İnönü," Erzurum sağlam bir Türk merkezi olmalıdır " demektedir.

Bu tarihi ve stratejik önemine rağmen Erzurum, maalesef sosyal ve ekonomik göstergeler itibarıyla layık olduğu noktada değildir.

Sosyal,Ekonomik ve coğrafi nedenlerden ötürü Bölgeden büyük kentlere göç her yıl artış göstermektedir.

Göç, geçim kaynağı olan tarım ve hayvancılığı öldürmekte, bölgede sanayi gelişme de sağlanamadığından istihdam sorunu ön plana çıkmaktadır.

Bölge illeri arasında kilit bir noktada bulunan Erzurum'da tarım ve hayvancılık gerilemekte, ekonomik umutlar, turizm ve eğitim sektörüne bağlanmaktadır.Bu bakımdan,Erzurum'da açılacak yeni yükseköğretim kurumları,diğer yatırımlar için de bir öncü ve örnek girişim olacak,özel teşebbüsün yapacağı yatırımlarda şehri cazibe merkezi haline getirecektir.

Erzurum ve bütünüyle Doğu Anadolu Bölgesinde kişi başına düşen eğitim harcamaları, okullaşma ve yüksek eğitim gören nüfus oranı diğer bölgelerin çok altındadır.

Kamu yatırımlarının yetersizliği ve coğrafi koşullar nedeniyle sanayinin gelişememesi,kent dışı finansman kaynaklarının şehir ekonomisine çekilememesi gibi nedenlerden

kaynaklanan ekonomik geri kalmışlığa rağmen , Erzurum ve çevre illerde özel üniversitede öğrenim görebilecek mali imkana sahip önemli bir kitle mevcuttur.

İl ve bölgede bulunan ortaöğretim kurumlarından mezun olan öğrencilerin üniversite kazanma oranları diğer bölgelere nazaran bir hayli düşüktür. Bu durum da, mali bakımdan özel üniversiteye kaynak ayırabilecek aileleri yurt dışındaki üniversitelere yöneltmektedir. Erzurum ve çevresinden KKTC, Azerbaycan ve diğer bazı Türk Cumhuriyetlerinde bulunan üniversitelerde çok sayıda öğrenci eğitim görmektedir. Yine, kent dışındaki özel üniversitelerde öğrenim görenlerin sayısı da bir hayli kabarıktır.

24 Vakıf Üniversitenin Mersin'de bulunan birisi hariç tamamı 3 büyük ilde yer almaktadır. Vakıf Üniversitelerinin ekonomik ve sosyal gelişmişlik düzeyi açısından üç büyük ilde toplanmış olması, bu hizmeti alabilecek ekonomik imkanları olan diğer iller açısından bir olumsuzluk teşkil etmektedir.

Şehrin genel ekonomik sorunlarının çözümü,sosyal,kültürel ve demografik yapısının korunması yolunda sürekli arayış içinde bulunan aşağıda imzası bulunan sivil kitle örgütleri;diğer bir dizi önlemin yanı sıra Erzurum'un bir "eğitim merkezi" haline getirilmesine çok özel bir önem vermektedir.

Bu alanda yaptığımız ortak çalışmada,Erzurum'da mevcut bir devlet Üniversitesi yanında bir Vakıf Üniversitesi kampusuna ihtiyaç duyulduğu ve bunun da şehrin erozyona uğrayan nüfus yapısını, kültürel ve sosyal dokusunu dengeleyici bir unsur olacağı sonucuna varılmıştır.

Yaptığımız inceleme ve temaslarda,eğitim faaliyetlerine başlandığı günden beri Atatürk ilkeleri doğrultusunda çağdaş eğitim veren,fiziki imkanları ve eğitim kadrosuyla üniversite gençliği arasında haklı bir şöhrete ulaşan ÇANKAYA üniversitesinin şehrimize bir kampus açması için girişimlerde bulunulmasına karar verilmiş,Çankaya Üniversitesiyle yapılan görüşmelerde,gerekli iznin alınması halinde böyle bir hizmetin imkan dahilinde olduğu izlenimine varılmıştır.

Konu,yerel basın tarafından da ayrıntılı olarak ele alındığından büyük bir kamuoyu oluşmuş,aşağıda imzaları bulunan kuruluşların yanı sıra bütün yerel yönetimler böyle bir girişim için

bütün imkanlarını seferber edeceklerine dair taahhütte bulunmuşlardır.

Çankaya Üniversitesinin bugün verdiği EğitimÖğretim hizmetleri ve sahip olduğu akademik kadro ve mali imkanlar, Erzurum Doğu Anadolu kampusunun faaliyete geçirebilecek düzeyde olmakla beraber böyle bir kampusun kurulması Erzurum Valiliği, yerel yönetimler, meslek kuruluşları, sivil kitle örgütleri ve vatandaşlar tarafından da maddi ve manevi olarak hararetle desteklenmektedir.

Üniversiteler verdikleri eğitim ögretim araştırma hizmetleri yanında bulundukları bölgelerin ekonomik ve sosyal açılardan gelişmesine önemli ölçüde katkı sağlamakta o bölge insanına aynı zamanda önderlik etmektedir. Atatürk Üniversitemiz bu bakımdan önemli bir misyonu yüklenmiş olan göz bebeği bir üniversitemizdir. Bu üniversitemizin elli yıllık geçmişi ve o sayede şehrin kazandığı" üniversite şehri misyonunu" da, özel bir üniversite oluşumu için bir avantaj ve şans olarak değerlendiriyoruz.

Bütün bu hususları göz önünde bulundurarak, Çankaya Üniversitesi tarafından Erzurum'a bir kampus açılması yönünde yapılacak başvurunun başkanlığınızca değerlendirilmeye alınmasını talep ediyor,böyle bir gelişme halinde tarafımızdan da her türlü desteğin verileceğini bilgilerinize saygılarımızla arz ediyoruz.

Muammer CİNDİLLİ TİCARET VE SANAYİ ODASI BAŞKANI	Hakkı HINISLIOĞLU BORSA BAŞKANI	Rasim FIRAT ESNAF BİRLİKLERİ BAŞKANI
Eyüp GÖZGEÇ ERVAK BAŞKANI	Veysel Karani AKSUNGUR ESAV BAŞKANI	Feridun Fazıl ÖZSOY DAGC BAŞKANI
Vahdet Nafiz AKSU ESAV YÖNETİM KURULU ÜYESİ		Mehmet ŞENER DAGC 2. BAŞKANI

Erzurum Muhtemel Bir Depreme Hazır mı?

Bingöl ilimizde arka arkaya meydana gelen iki küçük depremde Allah'a şükürler olsun ki can kaybı olmadı. O çetin iklim şartlarında karşılaştıkları bu afet karşısında fakir fukaranın korku ve endişe dolu çırpınışlarını haber bültenlerinde görünce içim sızladı.

Karla kaplı bahçesine korkuyla fırlamış bir annemizin can havliyle kelimei şahadet getirişi , "sallallahu aleyhi Muhammet'' diyerek peygamber şefkatine sığınışı saatlerce gözümün önünden gitmedi. "Yarabbi, en dar vaktinde sana ve resulüne iltica eden bu ümmeti Muhammedi taşa toprağa karıştırma'' diye bir yandan dualar ederken, bir yandan da Erzurum'umuzu düşündüm.

3,8 lik depremle dahi beşik gibi sallanan, konutlarının duvarları çatlayan , ev ve ahırları çöken bu bölgede tedbir namına ne var merak ediyorum .

İstanbul'umuz da büyük tehdit altında… Ama hiç değilse bu ilimiz kamuoyunun sürekli gözü önünde , devamlı gündemde.

Erzurum ve civarı da çok hareketli bir fay hattında olmasına rağmen, ne yetkililerimizin ne de halkın deprem diye bir gündemi yok. Üstelik daha geçtiğimiz yıl Aşkale'mizi vurmuştu deprem.

Köyler yıkıldı, Devletimiz, hükümetimiz imdada yetişti, yeniden pırıl pırıl konutlar dikildi. Binlerce teşekkürler..

Ama iş sadece yıkılanı yapmak mı olmalı… Allah esirgesin ya daha büyük çapta depremler, yıkımlar olursa halkın hali nice olur…

Daha kalıcı ve kökten tedbirler gerekmiyor mu?

İTÜ Ögretim Üyesi Prof. Dr. Okan TÜYSÜZ bir yaman gerçeği gözlerimizin önüne seriyor. Diyor ki, "kuzey'de Erzurum, güneyde

Bingöl her an kırılmaya hazır aktif bir fay hattı üzerinde… Bingöl'deki iki küçük ölçekli deprem büyük gerilim yarattı. 7 civarındaki bir depremin öncüsü bu küçük depremler…"

Vallahi hop oturdum, hop kalktım… Evet, halkı paniğe sürüklememek lazım… Amma Vilayet, Üniversite, Belediye'ler sürekli alarm halinde olmalılar bu bilimsel uyarılar karşısında…

Bir anlık gaflet lüksümüz bile yok.

Sayın Vali, Büyükşehir Başkanı…

Ciddi bir iyileştirme ve yeniden inşa programı başlatılmasının zamanı artık.

Öyle bürokratik yavaşlıkla, komisyona havaleyle falan değil... Özel ekipler oluşturarak, aklı başında ve yeterli, yetenekli kişilerin koordinatörlüğünde hızlı, kapsamlı, yeterli çalışmalar gerekiyor.

Altı-yedilik bir sallantının altında kalmadan sabi sübyan… Lütfen… Deve kazığa bağlanmayı bekliyor, ne boynunda ip var, ne ortada kazık…

Ta geçtiğimiz yıl gruplara bu konuda bir yazı atmıştım… Öylece kaynadı gitti.

İzin verirseniz , özetleyerek tekrar yayınlamak istiyorum. Çünkü bu konu sürekli gündemde tutulması gereken bir konu.

Evet, bütün bilim adamlarının ittifak ettikleri bir gerçek var.

Erzurum, birinci derece deprem kuşağında. Bahardan beri beşik gibi sallanıp duran şehrimizde meydana gelen yıkım, yaralanma ve ölümler ileriye yönelik köklü çalışmalara vesile olmuş mu acaba?

Hepimizin merakı şu: Bazı basın açıklamaları ve beyanatların dışında bilimsel hazırlıklar tamamlanıp bir eylem planı haline getirilmiş mi ? Sözgelimi, Vilayet ve Büyükşehir Belediyesinin

muhtemel afetlere karşı koruyucu tedbir programları ne gibi çalışmaları içeriyor ?

Ya Allah korusun, bir afet vuku bulursa yapılacaklar kamilen planlanmış mıdır ? Şimdi işin ilgilileri "bu ne biçim soru'' diyeceklerdir… Hiç böyle büyük afetlere ilgili kuruluşlar bigane kalabilir mi ?

Ne yazık ki, merkezi ve yerel yönetimlerin Körfez depremindeki sergiledikleri acz ve şaşkınlık hala gözlerimizin önünde. Bütün büyük depremlerden sonra ;

Deprem öncesinde gerekli plânlama ve hazırlık çalışmalarının yapılmadığı,

Bu konudaki mevzuata uyulmadığı,

Deprem sonrasında yapılan arama, kurtarma, acil yardım, geçicici ve sürekli iskan yer seçimi çalışmalarında kamu kurum ve kuruluşları ile bilimsel kuruluşlar arasında koordinasyon sağlanamadığı açık bir şekilde görülmüştür.

Bu nedenle, Vilayet ve Belediyenin bu konuda çok köklü hazırlık çalışmalarına hemen girişmeleri, bu tür çalışmalar varsa daha kapsamlı ve süratli hale getirmeleri gerekiyor. Yerel yöneticiler için en öncelikli konu, vatandaşın can güvenliği olmalıdır.

YENİ BİR ANLAYIŞ VE TEŞKİLATLANMAYA İHTİYAÇ VAR

Şehrimizin muhtemel bir depremden en az zararla kurtulabilmesi Vilayet ve Belediyemizin bilimsel bir temelde çalışmasına bağlı. Bilimsel yaklaşım öncelikle iyi bir planlama ve teşkilatlanmayı zaruri kılıyor.

Yerel yönetimlerimiz bir yandan kendi kadrolarını bu alanlarda uzman şahıslarla zenginleştirirken, diğer yandan özel kuruluşlarla da sürekli koordinasyon ve işbirliği içinde çalışmalıdır. Peki, Yerel

yönetimlerimiz etkili bir afet hazırlığını ve yeterli bir deprem politikasını oluştururken nelere dikkat edecekler:

-Yerel yönetimlerimiz, aktif fayların, muhtemel yüzey kırıkları ile yüzey jeolojisinin, heyelan, çığ, kaya düşmesi vb. gibi diğer doğal afet tehlikelerinin belirlenmesi için jeoloji mühendisleri istihdam etmeli, özel sektördeki jeoloji mühendisleriyle işbirliği sağlamalı.

-Şehirdeki yerel depremsellik ve azalım ilişkilerinin belirlenmesi için sismologlardan yararlanılmalı.

-Yerel zeminlerin mekanik özelliklerinin belirlenmesi için zemin mekanikçilerine ihtiyaç var.

-Zeminlerdeki büyütme, sıvılaşma, farklı oturma, zeminlerin dinamik özellikleri ve davranış spektrumlarının belirlenmesi için de Jeofizik mühendislerine ihtiyaç var.

Bu nedenle, özellikle Büyükşehir Belediyesi plânlama kararları alırken; şehir plâncıları ve yukarıda sayılan meslek mensuplarıyla sürekli işbirliği içinde olmalı.

TMMOB RAPORUNU HATIRLAYALIM…

Aşkale depreminden sonra TMMOB 2. Başkanı Oğuz Gündoğdu (Jeofizik M. O.), Sekreter Üye Ahmet Göksoy ve YK Üyesi Mehmet Şenol (İnşaat M. O.), Yıldırım Güngör (Jeoloji M. O.) deprem bölgesine giderek incelemelerde bulunmuşlardı.

Bu heyetin incelemeleri ; “Afet Bölgelerinde Yapılacak Yapılar Hakkında Yönetmelik” esaslarına uymayan binalarda büyük hasarların meydana geldiğini ortaya koymuştu. TMMOB ‘un o tarihte hazırladığı raporun sonuç ve öneriler bölümünü aşağıya alıyorum:

“ Şehrimizde, Deprem risk analiz çalışmaları başlatılmalıdır.

Doğu Anadolu Fayı Araştırma Merkezi Kurulmalı ve bu hat üzerindeki mühendislik projelerinde (barajlar) sismik aktiviteleri ölçen aletler yerleştirilmelidir.

Doğu Anadolu Fayı hattı üzerindeki belediyeler plan revizyonlarına ivedilikle başlanmalıdır.
7269 Sayılı Afetler Yasası, 3194 Sayılı İmar Yasası başta olmak üzere yerleşimleri doğal afetlere karşı güvenli kılacak çalışmalara hız verilmeli bu yasalar akıl, bilim, mühendislik normlarını temel olmak üzere ve meslek odalarının görüşleri alınarak düzenlenmelidir.

Anayasal suç olan ovaların, akarsu yataklarının deniz ve göl kıyılarının, tarım alanlarının ve ormanların yerleşime açılması şeklindeki yağma politikalarından, imar aflarından ve göz yummalardan vazgeçilmelidir.

Bölgede inşa edilecek yapıların detaylı zemin etüdünün yapılması gerektiği her depremde olduğu gibi bu depremde de anlaşılmıştır.
Yapı döküm çalışmaları yapılmalıdır.

Bu envanter çalışmalarına göre bina tip ve önemleri sınıflandırılmalıdır.

Yeni yerleşim yerleri tespitleri yapılarak arsa üretimi yapılmalıdır.
Depreme dayanıklı projeler ve malzemelerin geliştirilmesi sağlanmalıdır.

Yapılacak bilimsel ve mühendislik çalışmaları sonucu, gerekmesi durumunda depremler olmadan depreme karşı güçlendirme imalatları yapılmalıdır.

Afet yönetim çalışmaları konusunda belediyeler, valilikler, meslek odaları gibi kurumları bir araya getiren düzenlemeler yapılmalıdır.
"Afet Bölgelerinde Yapılacak Yapılar Hakkında Yönetmelik" geliştirilmeli ve yönetmenliğin uygulanması takip edilmelidir.

Denetim uygulamalarının geliştirilmesi için yetkin mühendislik

yasası çıkartılarak hemen uygulamaya konulmalıdır.
Deprem bilimi başta olmak üzere meslek içi eğitim çalışmaları başlatılmalıdır.

Deprem konusu sürekli gündemde tutulmalı ve yurttaşlarımızın bilinçlendirilmelidir. Özellikle köylerde anlaşılır ve kolay eğitimler düzenlenmelidir. “

BAŞKA SÖZE NE HACET

TMMOB’ un bu değerli raporu bile meseleyi yeterince ortaya koyuyor.

Çözüm önerilerini gayet açık bir şekilde dile getiriyor. Yerel yöneticilerimiz şüphesiz bu raporu dikkate almışlardır. İmkânlar ölçüsünde gereğini yerine getireceklerdir.

Bizim önemle üzerinde durduğumuz husus, bu çalışmalara hız verilmesi.

Her gün televizyonlarda muhtemel bir İstanbul depremine karşı programlar yapılıyor, bilim adamları konuşuyor. Bunları dinledikçe “İstanbul’da oturanlar da canımız, ciğerimiz… Burunları kanasa içimiz kan ağlar… Lakin onlar can da Erzurumlu can değil mi’’ diye aklıma hüzünlü sorular takılıyor.

Temennimiz Erzurum’da uzun yıllar büyük depremler olmaması. Ama bize düşen yarın olacakmış gibi tedbirimizi almak… Gelin deveyi sağlam bir kazığa bağlayalım da sonra “ görelim Mevla neyler “

Erzurum Kırsal Kalkınmanın Neresinde?

Bölgeler arası kalkınmışlık farkının asgariye indirilmesi çağdaş dünyanın önem verdiği bir konu. Peki, bölgeler arasındaki kalkınmışlık farkının asgariye indirilmesi, kalkınma nimetlerinden bütün toplum kesimlerinin eşit şekilde yararlanmasını sağlayabilir mi? Kuşkusuz ki hayır!

Diyelim ki, uygun politikalarla bölgesel kalkınmada belli bir aşama kaydedildi. Eğer bölgenin bütün kesimlerine adil ve eşit bir yatırım seferberliği gerçekleştirilememiş ve kişi başına düşen gelir eşitlenememişse sorun devam ediyor demektir. Kalkınma ve refahın hakça paylaşımındaki en son halka ise "KIRSAL KESİM" dir.

1520 yıldan beri "kırsal kalkınma" kavramı bütün dünyada ve özellikle gelişmiş ülkelerde sıkça gündeme gelen bir konu. Son yıllarda "tüm insanların mutlu ve refah içinde yaşadığı bir ortam dileği ve stratejisi ile, kırsal alanlarda yaşayanlara yönelik kalkınma arayışları hızlanmıştır."

Birleşmiş Milletler, Dünya Bankası, Avrupa Birliği üye yada ilgili ülkelere kırsal kalkınma konusunda duyarlı olmalarını sürekli telkin ediyorlar. AB, şu anda tüm üye olmuş ülkelere, tam üyelik müzakeresi aşamasında "bölgeler arası kalkınmışlık farkının'' giderilmesi ve kırsal kalkınmanın sağlanması konusunda çok titiz davranmış ve sorunun çözümü için ciddi miktarlarda kaynak aktarmıştır. Ülkemizle yapılacak müzakerelerde bu amaçla yeterli kaynağın aktarılmayacağı yolunda bir kanaat uyanmışsa da, "kırsal kalkınma'' hedefinden AB'nin vazgeçmeyeceğini söyleyebiliriz.

Nitekim, " Ortak Tarım Politikalarının (OTP) bir parçası olarak tarım sektörünün yapısal sorunları ile ilgilenen bir politikadan, mal ve hizmet üretiminin yanında tarımın topluluk üzerindeki çok yönlü etkisini ve kırsal alanların karşı karşıya kaldığı sorunları dikkate alan bir politikaya dönüşmüştür. OTP'nda ve yapısal fonlarda AB tarımının rekabet edebilirliğinin artırılması, çevreyle

ilgili konuların entegre edilmesi, genişlemeye hazırlıklı olunması ve kırsal kalkınma politikasının daha kolay uygulanabilir ve entegre hale getirilmesi amacıyla, 1996 Cork Kırsal Kalkınma Konferansı bildirgesi de dikkate alınarak, Gündem 2000 reform anlaşması kabul edilmiştir. "

DPT tarafından hazırlanan ''Ön Ulusal Kalkınma Planında" da konuya özel bir önem verildiği görülüyor. (DPT 2005) Söz konusu planda "Bölgelerin Ekonomik Gücünün Artırılması, Bölgeler Arasındaki Gelişmişlik Farklarının Azaltılması ve Kırsal Kalkınmanın Hızlandırılmasına" vurgu yapılıyor.

Kırsal kalkınmaya özel bir önem verilen Ön ulusal kalkınma planı çok isabetli olarak şu hayati tespitte de bulunuyor : "

·Kırsal alanda;İstihdam alanlarının artırılması ve gelir yaratacak faaliyetlerin desteklenmesi,
·Tarımsal arazilerin daha etkin kullanılması için kapasitenin geliştirilmesi,
·Modern tarımsal tekniklerin kullanılması yoluyla kırsal kesimdeki nüfusun yaşam kalitesinin artırılması,
·Turizm, tekstil, dokumacılık ve el sanatları gibi tarım dışı sektör istihdamının
sağlanması
·Dezavantajlı alanlarda tarım dışı gelir getirici faaliyetlerin yaygınlaştırılmasıyla kırsal kalkınmanın gerçekleştirilmesi …

ERZURUM AÇISINDAN TABLO

"1982 yılında Erzurum da "kırsal kalkınma" konulu bir proje başlatılmış ve dış borçlanma suretiyle yüklüce bir meblağ ayrıldığını'' çok değerli bilim adamı Prof. Dr. M. Sıtkı ARAS'ın Palandöken Gazetemizde yayınlanan makalesinden öğreniyoruz.

Saygıdeğer hocamızın yazdıklarına bir göz atalım : "Yabancı olan proje liderine giderek bu paranın sadece onda birinin kültür balıkçılığına ayrılması halinde binlerce kişiye iş sahası açılabileceğini, yöre çiftçisine her yıl milyonlarca dolar ek gelir

sağlanacağını ve daha önemlisi yöre halkına alabalık eti gibi üstün bir gıdanın sunulabileceğini söyleyecek olmuştum. Muhatabım "Ben balığı ancak oltada tanırım" diyerek meseleyi kesip atmışlardı.

O zaman demiştim ki " Ben hem Erzurumlu hem de ziraat mühendisiyim. Dolayısıyla çevre tarımını çok iyi bilirim. Topraklarımız hayvancılık için yaratılmıştır. Bunun için ağırlık bu yöne kaydırılmalı, yem bitkileri devreye sokulmalı, hayvanlar ve barınakları ıslah edilmeli, modern et kombinaları ve süt işleme tesisleri kurulmalıdır. "Sinirlenen yetkili "Yayınsız hiç bir şey olamaz, biz ağırlığı buraya vereceğiz" diyerek konuyu kapatmışlardı. Dört yıl süren projede bu maksat için ithal edilen bir çok makine çürümeye terk edilmiş, havanda su dövercesine yayım taklitleri yapılmış ve maalesef sularımız dipsiz kuyulara bağlanmış veya mermilerimiz karavanaya atılmış, barutlarımız heba edilmiştir. “

Muhterem Hocamızın “Topraklarımız hayvancılık için yaratılmıştır. Bunun için ağırlık bu yöne kaydırılmalı, yem bitkileri devreye sokulmalı, hayvanlar ve barınakları ıslah edilmeli, modern et kombinaları ve süt işleme tesisleri kurulmalıdır...” tespiti bu gün için de geçerliliğini koruyor.

Şu an adını hatırlayamıyorum, geçen gün bir konferansta konuşan uluslararası üne sahip bir strateji uzmanına gençler “ geleceğe nasıl bir yatırım yapmalıyız “ diye sormuşlardı da şu cevabı almışlardı : “ tarım sektörüne yönelin, yirmi otuz yıl sonrasının Bill Cates’leri tarım ve gıda alanından çıkacak… “

Bizce de, gittikçe kalabalıklaşan dünya nüfusunun doyurulması geleceğin en önemli faaliyet alanı olacak, Erzurum’da tarım ve hayvancılık diğer sektörlerin lokomotifi haline gelecek.

O halde şimdiden bu potansiyele yönelik çabalara ağırlık vermemiz gerekiyor. Kırsal Kalkınmaya yönelik proje ve çalışmalara, dünyanın bu gün geldiği noktadan bakmalıyız. Kırsal Kalkınmaya ayrılacak kaynakları dağa taşa atılmış değerler olarak

görmemeliyiz.Bu alanda uzmanların yönlendirmesine ihtiyacımız var. Öyle sanıyorum ki, bu konu Üniversitemizin değerli bilim adamlarının gündemindedir ve DPT'nin çizdiği genel çerçeve içinde gerekli çalışmalar yapılmaktadır.

Erzurum'dan Aşkale ve İspir'e gidenler, hemen yol kenarında yapılan afet konutlarını görmüşlerdir. Bu villayı andıran güzel konutları gördüğümde hem devletimizin gücünü ve şefkatini takdir etmiş, hem de bütün köylerin bu güzel dönüşümü daha afet gelmeden yaşamasını düşlemiştim. Şehirler için düşünülen "KENTSEL DÖNÜŞÜM'' projeleri aklıma gelmişti ve şöyle fikretmiştim : acaba şu Nuh nebiden, Hitit ve Asur devrinden kalan köy konutları için kırsal kalkınma projeleri çerçevesinde "KÖYSEL DÖNÜŞÜM'' projeleri uygulanabilir mi?

Köylerimizi yaşanabilir modern merkezler haline getirmeden şehirleri yaşanabilir hale getiremeyiz.

Türkiye'nin çağdaşlaşması "KIRSAL KALKINMA'' seferberliğinden geçiyor…

Palandöken Belediyesinin Önemli Başarısı

Yediden yetmişe hepimiz Erzurum'u nasıl daha iyi bir noktaya getiririz diye kafa yorup duruyoruz. Yeteneğimiz ölçüsünde ortaya fikirler atıyoruz, projeler üretiyoruz. Bunlar gerekli ve güzel şeyler. Âleme öğüt vermek kolay iş. Yol göstermekte öyle… Güzel olan şu ki, sözler havada kalmasın, vaatler laftan ibaret olmasın… Başarı sürekli eylem halinde olanların, hayal ve düşünceyle aksiyonu birleştirenlerin harcıdır çünkü. Her kişi ve kuruluş kendi görevini iyi yapar ve kendi iş sahasında başarıyı yakalarsa, top yekûn muvaffakiyet mümkün hale gelir.

Bu nedenle kulak kabartmış, dört bir yandan başarı haberlerini işitme hasretiyle yanıp tutuşuyoruz. Bir yavru dadaşımız her hangi bir bilim olimpiyatında derece alsa, bir Erzurum evladı spor alanında madalya elde etse, bir sanayicimiz güzel bir tesis kursa, bir siyasetçimiz önemli projelerin önderliğini yapsa gönlümüz tasviri mümkün olmayan bayram sevinçlerine gark oluyor.

İşte böylesine önemli bir başarı sevincini PALANDÖKEN belediyemiz yaşattı bize…

Açıklamayı okuyunca nasıl gururlandığımı anlatamam. Bu öyle bir hemşeri derneğinin, yada rast gele bir kuruluşun "körler sağırlar, birbirini ağırlar" kabilinden verdiği birincilik değil. İçişleri Bakanlığı Mahalli İdareler Genel Müdürlüğü'nce BEPER (Belediyelerde Performans Ölçümü Projesi) kapsamında Palandöken Belediyesi yaklaşık 300 alt belediye arasında "Hizmet Kalitesi" dalında birinci oldu.

Değerlendirmeyi yapan ciddi bir kamu kuruluşu. 300 Belediye arasından ipi göğüslemek gerçekten çok önemli bir performans… Zaten birinci gelinen proje de Performans Ölçümü projesi. Performans Ölçümü deyip geçmeyin…

Performans yönetimi son 2025 yılda tüm dünyada kamu yönetiminin temel unsurlarından birisi haline geldi. Buna paralel

olarak da Türkiye'de performansa dayalı yönetim anlayışı; kalkınma planlarına, hükümet programlarına, acil eylem planına ve daha sonra da, 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununa, 5393 sayılı Belediye Kanununa, 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanununa girdi. Bu çerçevede, İçişleri Bakanlığı Mahalli İdareler Genel Müdürlüğü 2002 yılından itibaren Belediyelerde Performans Ölçümü Projesini başlattı.

BEPER tarafından yürütülen Proje kapsamında, belediye hizmetlerini kapsayan 300'ün üzerinde soruya cevap alınarak performans kriterleri tespit ediliyor ve belediyelerin performans başarıları değerlendiriliyor.

Performans 3 temel gösterge grubu itibariyle ölçülüyor: Hizmet Göstergeleri, Altyapı Göstergeleri, Mali Göstergeler… Ayrıca proje kapsamında belediyelerin sunulan hizmetin büyüklüğü, hizmet maliyetleri, sunulan hizmetin kalitesi, yönetsel etkinlik, çevre Koruma konularındaki başarıları değerlendiriliyor. Proje kapsamında bulunan belediyelerin performansı değerlendirilirken şu hususlara da dikkat ediliyor: bir belediyenin, belediye tipine ve Türkiye ortalamasına göre başarı durumu, aynı tipteki iki belediyenin performanslarının karşılaştırılması, her belediyenin, kendi tipine göre performans sıralamasındaki yeri, bir belediyenin, yıllar itibarı ile performansının karşılaştırması, belediye hizmetlerinin, hizmet birimine göre başarı durumu, belediyelerin performansının, büyüklük, coğrafi bölge, sosyoekonomik gelişmişlik gibi kriterlere göre detaylı sorgulanması…

İşte Palandöken Belediyesi böylesine zorlu bir yarıştan birinci çıkmayı başarmış bulunuyor. Bütün Belediye Personelini ve Sayın Başkan Cenap BİRDAL beyi yürekten kutluyorum. Başarılarının devamını diliyorum. Hiçbir başarı tesadüfî değildir. Bu başarı da büyük emeklerin ve yönetsel becerinin bir sonucudur.

Yerel yönetim kuruluşlarımızın kurumsal kapasitelerini arttıran ve bu yolla şehrimizin kalkınma davasına sağlam harçlar koyan Belediye Başkanlarımızın başarılarını yürekten alkışlamak boynumuzun borcu… O halde takdirde cimri olmayalım, PALANDÖKEN belediyesinin bu önemli başarısını birlikte alkışlayalım!

Şehrin Atılım Potansiyeli

Geçen Hafta Palandöken Gazetesi, ekonomik olarak geri kalmış illerde yatırımı artırmak amacıyla çıkarılan teşvik yasasının Doğu Anadolu'da amacına ulaşmadığını belirtiyor ve bununla ilgili haberi "Teşvik Tutmadı" başlığı ile birinci sayfadan okuyucuya duyuruyordu.

Harbeden öğreniyoruz ki; Erzurum'a yapılan 40 başvurudan sadece üçüne arsa tahsisi yapılmış, kırk başvuru sahibinden 39'u şehirli yatırımcı imiş. Dışardan sadece bir kişi başvuruda bulunmuş.

Gece gündüz demeden şehrin kalkınması için kafa patlatıp emek sarf eden ETSO'NUN DEĞERLİ BAŞKANI Muammer CİNDİLLİ, bir hususun altını önemle çiziyor. Diyor ki " Yapılan teşvikler mutlaka bölgesel olmalı ve Erzurum için Hayvancılık, turizm gibi alanlarda ciddi teşvik uygulamalarına gidilmeli…" Evet, değerli başkan büyük bir vukufiyetle meselenin bam teline parmak basıyor. Gerçekten çıkarılan teşviklerin genel oluşu ve her defasında siyasi baskılarla kapsamının genişletilmesi işi sulandıran bir faktör. Kalkınmada öncelikli iller uygulamasında da açıkça görülmüştü. Diyelim ki birinci yada ikinci derece kalkınmada öncelikli iller listesi belli kıstaslara göre belirleniyor. Sonra bir bakıyorsunuz bütün iller bu kapsama girivermiş. "Sathı teşvik yok, hattı teşvik var " ve bu hatta bütün vatan! Doğal olarak bu iyi niyetli çabalar hiç bir olumlu sonuç verememiştir.

Bu, işin tabii ki önemli bir cephesi. Ancak mühim bir faktör daha var ki, dikkatimizi pek fazla çekmiyor. Devlet Planlama teşkilatının Doğu Anadolu'nun kalkınmasıyla ilgili raporlarda vurguladığı "dışsal kaynak olmadan bu illerin kalkınması mümkün değil" tespitini çok önemli buluyorum ve sık sıkta buna vurgu yapıyorum. Erzurum için de cuk oturan bir tespit. Şöyle bir gözümüzün önüne getirelim. Şehrin kişi başına düşen tasarruf mevduatı miktarı nedir? Hadi fakir kesimi ayrı tutup, iş adamı ve küçük sanayici tüccar diyebileceğimiz kesimin kişi başına düşen

tasarruf mevduatı miktarına göz atalım. İşte “neden olmuyor” un cevabını bu tabloda bir nebze bulabiliriz kanaatindeyim.

İş adamı profiline girebilecek yerel yatırımcının tasarruf edebildiği miktar çok cüzi ise, onu yatırıma kanalize etmenin zorluğu da kendiliğinden ortaya çıkar. Doğal olarak tasarruf edilebilen miktardan bir nevi “ihtiyaç akçesini” de bir kenara koyacağız. Tarihi boyunca birçok acı, yokluk, kıtlık yaşamış bölge insanının “sosyolojik genetiğinde” birikimlerini yatırıma sevk etme hususunda aşırı bir ihtiyat hali var. Buna “yatırım çekingenliği” de diyebiliriz. Elimdeki avucumdakini hepten elden çıkarmamayım ihtiyatkârlığı, diğer birçok faktörle birlikte “yatırım çekingenliği sendromunu” ve “ortak iş yapmama şirketleşmeme” tablosunu karşımıza çıkarıyor.

Yatırım ve işletme büyütme tecrübesi olmayan orta kuşak Erzurumlu tüccarın, parasını batırmama içgüdüsü biliyoruz ki “sermayeye ilahi kalkanlar arama” davranışlarının gelişmesine neden oluyor. Faizsiz bankalar ve benzer organizasyonlarda birkaç fabrika kurulabilecek paranın batması işte bunun bir sonucu. Herkesçe malum ve hep konuşula gelen bu gerçekleri göz ardı ederek Erzurum’un kalkınma davası üzerinde fikir yürütmek bizi doğru hükümlere götürmez. İşin doğrusu bu verileri önümüze koyup yol haritasını çizmek olmalı. Şimdi geliyoruz bir şehrin kalkınma davası tartışılırken hep gözetilmesi lazım olan en temel noktaya. Kalkınma davasını konuştuğumuz şehrin “ atılım potansiyeli “ tam kıvamında mıdır?

Atılım diyorum, çünkü yıllarca az gelişmiş, kalkınamamış iller kategorisinde bir nevi sosyolojik eziklik içinde kıvranıp durmuş, kişilik ve kimlik sahibi bir kentin bu durumdan çıkma çabasını bu kelime çok iyi izah ediyor. Ufak bir silkinişle, normal bir çabayla bu karamsar tabloyu dağıtmanın imkânı gerçekten yoktur. Köklü ve top yekûn ayağa kalkışlara ihtiyaç var. Ama bu hamasi silkiniş gösterileriyle de olacak iş değil. Öyleyse nedir yapılacak iş? Atılım potansiyelini ortaya çıkarmak. Müteşebbislerin önünü duygusal, ruhsal ve ekonomik olarak açmak. Yani küçük şehir psikolojisini yenip, hemşerilik enerjisini heba etmeden doğru yerlerde

kullanmak…

Peki, var mı Erzurum'un atılım potansiyeli? Evet, insan kaynakları,coğrafi ve stratejik konum itibarıyla Erzurum "atılım potansiyeline" sahip bir şehir. Ve bu çok önemli bir faktör.

Şimdi iş gelip dayanıyor bu potansiyeli harekete geçirecek güce… Öyle çok söylendiği gibi bu potansiyeli harekete geçirecek güç sivil kitle örgütleri, esnaf ve iş adamlarının dernek ve teşekkülleri değil. Bir şehrin atılım yapabilmesi için elbette şehir elitinin işbirliği şart. Ama şehir eliti, sivil kitle örgütleri ve sermaye sahiplerinin yaratacakları ortak gücü doğru yönlere yöneltecek ve bu gücü harekete geçirip idare edecek olan gemi kaptanı "siyasi heyettir". Her ne kadar AB'NİN de zorlamasıyla kamu kesimi ekonomik faaliyetlerden elini eteğini çekme sinyalleri veriyorsa da, Türkiye'de hala ekonomik dümen tamamı ile siyasi iradededir ve onun sihirli değneğinin değmediği hiçbir ekonomik faaliyetin başarıya ulaşma şansı yoktur. Erzurum için de durum farklı değil. ÜST SİYASİ İRADENİN dikkatini Erzurum'a çekmeden ve kamu önderliği ve garantisiyle bazı ana yatırımları başlatmadan, mesela hayvancılık ve bağlı sanayi konusunda yahut kış turizmi alanında "Erzurum'u "PİLOT Bölge'' ilan etmeden atılım potansiyelini harekete geçirmenin imkânı yoktur. Mali potansiyel ve birikmiş sermaye bakımından yeterli düzeye erişmemiş kentlerin bir elinden kamu tutmayacaksa, o kentin engebeli kalkınma yollarında atılım yapması bir yana, yürümesi bile müşkül iştir. "İçsel kaynakları'' şehri dönüştürecek yatırımlar için kâfi gelmeyen Erzurum gibi geri kalmış illerde mutlaka gerekli olan "dışsal" kaynağı doğrudan ve dolaylı aktaracak olan merci, özel sektörden ziyade kamudur.

Teşvikler konusundan başlayıp sözü buraya getirmekle karamsar bir tablo çizme amacında değilim. Şehrin insan kaynaklarına, hemşerilik enerjisine inanan ve her an bir ekonomik şahlanış bekleyen biri olarak "atılım potansiyelimizin'' artık kıvamına geldiğini biliyorum. Bu potansiyeli harekete geçirmeye yönelik bütün çabaları hararetle alkışlıyorum.

23 Temmuz Ekonomi Kongresi Teklifi

Erzurum sivil toplum teşkilatları, söz konusu Erzurum'a hizmet oldu mu öyle bir yoğun heyecana kapıyor, öyle insanüstü bir çaba gösteriyorlar ki, anlatamam. Palandöken gazetesinde, Erzurum Kongresinin yıldönümü olan 23 Temmuz günü, kongre salonunda bir Ekonomi Kongresi toplanmasını ve bunun geleneksel hale getirilmesini önermiştim.

Yazının yayınlanmasından hemen bir gün sonra ESAV, ETSO, Esnaf Sanatkârlar Birliği, Ervak, Ergiad bir biri peşine açıklamalar yaptılar ve üstlerine düşeni yapacaklarını ilan ettiler. Dönemin Valisi Mustafa MALAY ve Büyükşehir Belediye Başkanımız Sayın KÜÇÜKLER de böyle bir organizasyonu hararetle desteklediler ve her türlü desteğe hazır olduklarını bildirdiler.

Ancak, 2003 yılının 23 Temmuz gününe kısa bir süre vardı ve bazı başka nedenlerle bu teşebbüsü gerçekleştiremedik. Hala içimde uktedir. Geleneksel olarak böyle bir kongrenin yapılmasında hala yarar görüyorum. O tarihte, bir iki sivil toplum kuruluşu ile de paylaştığım kongre programını özet olarak bu kitapçığa da alıyorum:

BİRİNCİ EKONOMİ KONGRESİNİN TEMEL AMACI, ERZURUM'UN KALKINMA STRATEJİSİNİ TESPİT...

23 Temmuz Birinci Erzurum Ekonomi Kongresinin temel amacı, Erzurum'un 2004–2006 yılları arasındaki kalkınma stratejisinin tespitidir. Bölgesel gelişme ekseninin bölgesel kalkınmaya AB yaklaşımı çerçevesinde yerel kuruluşlara küçük ölçekli hibe programlarını hazırlama e yürütme konularında ana strateji ve çerçevenin belirlenmesi...

Yapılacak toplantıda sektör temsilcilerinin öncelikleri de dikkate alınarak, kısa ve uzun vadede temel amaçlar ve öncelikler tespit edilmelidir. Türkiye'nin AB ye katılımı ile ilgili 2004 sonbaharı veya 2005 yılının ilk döneminde adaylık müzakereleri başlatılırsa, "TÜRKİYE İÇİN KATILIM ÖNCESI MALİ YARDIM" tahsisi

gündeme gelecektir. Sınırlı da olsa bu tahsisin hangi sektörlere öncelikle tahsis edileceği bilinmektedir. Erzurum'un kısa vadeli kalkınma stratejisi belirlenirken bu tahsislerden yararlanabilecek projelerin şimdiden hazırlanması ve bu tür girişimlerde bulunacak ekiplerin görevlendirilmesi gerekmektedir. Türkiye için katılım öncesi mali yardım kapsamında yer alan program ve projelere uygulanmakta olan merkezi olmayan uygulama sistemi (DİS) ilke ve kurallarına tabi olacaktır.

2005 Yılında belli esaslara göre tahsis edilecek kaynaklardan yararlanabilecek projelerin hazırlanması için genel çerçevenin belirlenmesi bu kongrenin öncelikli konuları arasında yer alacaktır. Ekonomik verilerden de anlaşılacağı gibi Erzurum, istihdama ağırlığı tarım olan bir İldir. Ancak, tarımsal verim son derece düşüktür ve bu sektörde yaygın bir gizli işsizlik mevcuttur. Bu nedenle tarımsal alt yapının hızla modernize edilmesi ve kırsal kesimde alternatif istihdam imkânlarının araştırılması kongrede tartışılması gereken bir husustur.

- Erzurum'un kalkınma stratejisi tartışılırken, insan kaynakları niteliğinin düşük oluşu, bu nedenle kendi işini kurma, işini geliştirme ve kamu desteksiz iş yeri oluşturma, kooperatifleşme ve örgütlenme konularında yetersiz kalacağı gözden ırak tutulmamalıdır. Bu alanlarda ortak girişim sağlanabilmesi içir kamu öncülüğünün yolları araştırılmalıdır.
- AB Finansman desteği ile sağlanacak bölgesel desteklerden Erzurum'un azami derecede yaralanabilmesini sağlayıcı ön çalışmalar kongrede ele alınmalıdır.
- Tarımsal ve mesleki amaçlı kredi desteklerinin hızlandırılması ve uygulamada görülen bürokratik engellerin ortadan kaldırılması kongrede görüşülmelidir.
- Küçük ölçekli sanayi kuruluşlarının Erzurum'da desteklenmesinin yolları araştırılmalıdır.
- Yatırım Teşviklerinin İlin şartlarına göre uyarlanmasının sağlanması için gerekli çalışmaların başlatılması ve takibi,
- Kobilerin desteklenmesi,
- Küçük ölçekli alt yapı yatırımlarının geliştirilmesi
- Yerel kalkınma inisiyatiflerinin desteklenmesi

Erzurum ’un Kalkınma Süreci ve 9. Kalkınma Planı

1960’lı yıllarda başlatılan planlı kalkınma sürecinde, ülkenin genel kalkınmasının yanı sıra bölge ve illerin kalkınmasında da “ kalkınma planları”,kalkınma davasının bir nevi “yol haritası” olagelmiştir. Bundan sonra da hiç kuşkusuz kalkınma planları, gelişmenin ana güzergâhını çizecek ve ana plana girmeyen hususların ara çabalarla tahakkuku mümkün olamayacaktır.

Biliyorsunuz şu anda 8.plan yürürlükte. Türkiye’nin 9.Kalkınma planı 2007–2013 dönemini içine alacak. Bu dönemdeki bütün ana kalkınma stratejileri, sektörel ve bölgesel önceliklerin yol göstericisi bu plan olacak. Şimdi diyeceksiniz ki, 2007 yılında başlayacak 9.kalkınma planından şu anda bahsetmenin ne alemi var?

Neden bu konuya şimdiden dikkat çekme çabasında olduğumu izaha çalışayım. Başbakan Tayyib ERDOĞAN imzasıyla, Temmuz 2005 tarih ve: 25866 sayılı resmi gazetede bir genelge yayınlandı. Söz konusu genelgeden 9.Kalkınma planı hazırlık çalışmalarının başladığını öğreniyoruz. Genelgede belirtildiğine göre, 9.planın hazırlık aşamasında da özel ihtisas komisyonlarının önem taşıyacak. Kalkınma Planlarının hazırlık sürecinde 29 Eylül 1961 tarihli ve 1722 sayılı Bakanlar Kurulu kararıyla yürürlüğe konulmuş olan "Devlet Planlama Teşkilatı Özel İhtisas Komisyonlarıyla Koordinasyon Komisyonlarının Kuruluş ve Çalışmaları Hakkında Tüzük" çerçevesinde Özel İhtisas Komisyonları (ÖIK) oluşturulacak. Komisyonlar, gerekli görürlerse kendi bünyelerinde çalışma gurupları oluşturacaklar.

İşte Türkiye’nin 2007–2013 yılları arasındaki “kalkınma anayasasını” bu komisyon ve kurullar tayin edecek. Sonraki aşamalarda DPT plana son şeklini verecek, plan TBMM ‘den geçecek ve siyasi irade bu çerçevede oluşacak politikaları icra edecek.

Bakın, ihtisas komisyonlarından, bu komisyonların gerekli göreceği çalışma guruplarından bahsediliyor. Eğer sesiz sedasız şekilde çok önemli konularda çalışmalar yapacak bu komisyon ve kurullara daha şimdiden meselelerimizi taşımaz, söyleyecek sözümüz varsa söylemezsek, plan şekillendikten sonra Ne kadar başımızı taştan taşa vursak boşuna… Devlet üst bürokrasisi her şeye rağmen ciddi ve belli ilkelere göre çalışıyor. Ana yol haritası çizildikten sonra bu çerçeve genel olarak belirleyici oluyor ve yan etkilerle plan ve programlar kolay kolay tadil edilemiyor… Önceliklerin tespitinde, bütçelerin oluşmasında, kamu kaynaklarının tevziinde kalkınma planlarının belirleyiciliğini her halde kimse inkâr edemez.

Zaten konunun önemini genelgede Sayın Başbakan da çok olarak belirtiyor. İsterseniz genelgeden birkaç alıntı yapalım:

"Başlangıcından itibaren kamu kesimi için emredici, özel kesim için yönlendirici olan Planlarda, giderek geniş kapsamlı ve ayrıntılı bir modelden, devletin ekonomideki rolünün yeniden tanımlanmasının da bir sonucu olarak, makro çerçeve oluşturan, öngörülebilirliği artıran, sistemin daha etkin işleyişine imkan verecek biçimde kurumsal ve yapısal düzenlemeleri öne çıkaran ve temel amaç ve önceliklere daha fazla yoğunlaşan bir stratejik yaklaşım modeline geçiş söz konusudur.

Stratejik amaç ve öncelikleri netleştiren ve finansman boyutunu da içerecek somut eylem programları ile hayata geçirilecek olan bu yeni yaklaşım, geçmişte tam olarak kurulamayan plan-program bütçe bağlantısını güçlendirecek ve etkili bir izleme ve değerlendirme mekanizması ile desteklenerek, hesap verebilirliğe zemin oluşturacaktır.

Bu yeni anlayış temelinde, bütün kurum ve kuruluşlarca ve toplumun çeşitli kesimlerince 9. Kalkınma Planı hazırlıklarına ve uygulamasına geniş bir katılımın sağlanması, Planın sahiplenilmesi ve ortaya konulacak hedeflere ulaşılması bakımından büyük önem taşımaktadır. Planın hazırlanmasında, Türkiye için hem yeni fırsatlar, hem de bazı riskler ortaya çıkaran dünyadaki önemli

gelişme ve yönelimler ile Türkiye'nin sahip olduğu potansiyelin ve en kısa zamanda giderilmesi gereken eksikliklerin dikkate alınmasında yarar bulunmaktadır.

Kalkınma Planı için kurulacak Komisyonların yapacakları çalışmalar, ülkenin gelişme potansiyelinin belirlenmesine, yönlendirilmesine, AB ile bütünleşme sürecinin kararlılıkla sürdürülerek tamamlanmasına, AB müzakere sürecinin olası sorunlarına ilişkin çözüm önerileri getirilmesine ve Plana ilişkin ilke ve politikaların tespit edilmesine yardımcı olacaktır. Ayrıca, Komisyon raporlarının başka çalışmalara kaynak oluşturan temel doküman niteliği taşıdıkları da unutulmamalıdır. Bu bakımdan, Komisyon çalışmalarında toplanacak rakamsal veriler, ortaya konacak durum analizleri ile politika ve proje önerileri büyük önem taşımaktadır.

Sürdürülebilir gelişme ve AB ile bütünleşme sürecinde temel bir yapı taşı niteliğindeki 9. Kalkınma Planı çalışmalarında görev alacak tüm kamu kurum ve kuruluşları ile katkıda bulunacak diğer katılımcıların çalışmaları, Ülkemizin geleceği açısından büyük önem taşımaktadır.

Sayın Başbakan " 9. Kalkınma Planı çalışmalarında görev alacak tüm kamu kurum ve kuruluşları ile katkıda bulunacak diğer katılımcıların çalışmaları, Ülkemizin geleceği açısından büyük önem taşımaktadır…" diyor ki, çok doğru…

Biz de , " 9.Planın hazırlık aşamalarında görev alacak olan çalışma grupları, kurul ve komisyonlara Erzurum'la ilgili bilgi ve veri akışının şehrimizin geleceği açısından büyük önem taşıdığını" çok önemle ve ısrarla vurguluyoruz. DPT, DAP planını büyük bir hizmet eseriymiş gibi takdim etmeye devam ediyor. Ancak DAP planında yer alan hususların hiç biri acil eylem planlarına ve yıllık planlara taşınamıyor. 9.Ana plana bu plan revize edilerek ve daha gerçekçi unsurlar eklenerek taşınmalıdır diye düşünüyoruz.

Ayrıca, Başbakanlık genelgesiyle kuruluşu gerçekleştirilen, çalışmaları da takip edilen 54 özel ihtisas komisyonu içinde yer

almakta olan;

Devlet Yardımları

Sanayi Politikaları (Girişimcilik, Yenilik, Teknoloji, Kalite ve Verimlilik dâhil)

KOBİ

Bölgesel Gelişme

- Kırsal Kalkınma
- Yerleşme ve Şehirleşme
- Gıda Güvenliği, Bitki ve Hayvan Sağlığı
- Gıda Sanayi
- Hayvancılık
- Turizm

Komisyonlarına şehrimizle ilgili doküman ve planların ve her türlü bilgi akışının hızla sağlanması gerekiyor. Bunun için yerel bürokrasiye ve Üniversitemize büyük bir görev ve sorumluluk düştüğünü sanıyorum.

Komisyonlar Eylül itibarıyla göreve başladı ve EylülEkim ayı boyunca yoğun toplantılar yaptılar. Şu anda da hem çalışma komisyonları hem de ihtisas komisyonları çalışmalarını sıkı bir şekilde sürdürüyorlar. Ben eminim ki, haberi olması gerekenlerin haberi olmuştur ve Erzurum adına gerekli bilgi belge akışı sağlanmıştır. Olur ya, haberdar olmayanlar varsa onları da biz haberdar etmiş olduk…

Erzurum Ormancılık Projesi

Toprakları geniş ve açık alana sahip yerleşim merkezleri ormancılık projelerinin uygulanmasına müsait yerlerdir. Bu açıdan Erzurum ormancılık alanında yürütülecek projelere uygun bir il gibi geliyor bana.Tabi şehrin ekonomik geleceğine katkıda bulunacak dış kaynak destekli, geniş kapsamlı bir projeden bahsediyorum, yoksa her yıl usulen dikilen birkaç bin ağaçtan değil. Ben de farkındayım, yıllardır ağaçlandırma törenleri yapılıp durur Erzurum'da.

Abdurrahmangazi Türbesi civarına binlerce ağaç dikilmiştir mesela. Belediyelerimizin de bu yönde iyi niyetli çabalarını hatırlıyorum.

Orman teşkilatları da her yıl merkez ve ilçelerde bu anlamda bir şeyler yapmaya çalışıyorlar. Teraslama, erozyona karşı tedbirler geliştirme gayreti içindeler sürekli olarak. Ancak profesyonel anlamda ve dünya standartlarında bir ormancılık çalışmasından bahsedecek durumda mıyız? Hayır !. Ne ağaçlama esnasında, ne ağaçlandırılan bölgelerin korunması, sulanması ve geliştirilmesi noktasında başarılıyız. "Diktim bayıra, Mevlam kayıra" mantığıyla böyle ciddi bir meselede başarılı olabilmek ne mümkün?

Erzurum'un geniş ve ağaçlandırmaya uygun alanlarını "ormanlaştırma" aynı zamanda ülke ekonomisi için de hayati önem taşıyor. Çünkü ormansızlaşma, ülkemizin en büyük felaketidir.

Türkiye'de orman sayılan alanlar 20,2 milyon hektar. Fakat bu alanların %56'sı bozuk ve verimsiz.Nüfus başına düşen ormanın dünya ortalaması 12 dönüm iken, ülkemizde bu sadece 3,2 dönüm civarında. On dönümlük orman alanında yıllık hammadde odun oluşumu, Almanya'da 5,6m^3, Romanya'da 4,6m^3 iken bizde 1,4m^3'tür. Türkiye, ormanlarının hem nitelik hem de niceliği bakımından son derece fakir bir ülke maalesef.

Öyleyse, sadece devlet değil özel sektörde bu alana yatırım yapmak zorunda. Başarılı ormancılık projeleri aynı zamanda çok karlı ve istihdama katkı sağlayacak projelerdir. İşin teknik tarafını bu alanda uzman kuruluşların ciddiyetle incelemesi gerekiyor.

TEMA vakfının Ankara, Eskişehir ve İzmir illerinde model Ağaçlandırma Projeleri yürüttüğünü biliyorum. Acaba bu modeller yerelleştirilerek Erzurum'da da devreye sokulabilir mi ?
Bir de valiliğin acilen şu hususları bir araştırmasında ben çok yarar görüyorum:

- Erzurum'a, Sanayi Ticaret Odası başta olmak üzere sivil toplum örgütlerini işin içine katarak yabancı yatırımcıları çekebilecek bir proje geliştirilebilir mi?
- Bu alanda Dünya Bankası ve AB Kalkınma bankalarının da kredi yardımları ile bir proje başlatmak mümkün müdür ?
- Böyle bir projede TEMA yer alabilir mi, kaynak sağlayabilir mi?
- İskandinav ülkelerinde bu alanda başarılı projeler yürüten Orman Şirketlerinin ilgisi böyle bir konuya çekilebilir mi? Çekilebilir ise hangi yol izlenmeli?
- Türkiye'de bu kapsamda dış kaynaklı bir proje yürütüldü mü?
- Dünya'da Ormancılığa hibe veya Kredi verebilecek birçok kurum var. Bunlarla ilgili olarak yerel teşkilatlarda ayrıntılı bilgi mevcut mudur, AB kaynaklı kredilerin kullandırılma koşulları konusunda bir ön çalışma yapılmış mıdır?

Bildiğim kadarı ile AB ülkeleri erozyonla mücadele, doğal kaynakların korunması ve ağaçlandırma konularında çok duyarlı ve bu tür ciddi projeleri mali anlamda da destekliyor. Altyapı desteği ve arazisi verilmiş bir alanda yabancı kuruluşların ormancılık yatırımı yapması ve yabancı yatırımcıların bu konuya ilgisini çekmenin yollarını aramalıyız. Geniş arazilerin dış kredi imkanlarıyla ağaçlandırılmasının yanı sıra,daha kısa dönemde kara geçmeyi amaçlayan projeler de Erzurum Ormancılık projesinin alt bölümlerini oluşturmalıdır. Şehir ormancılığı yada fidanlık

hizmetleri, yol ağaçları, ibreliler ve çalı gruplarının üretimi ve satışını yapan bazı şirketler bu işin kârlılığından bahsediyorlar. Hatta Hollanda ve Türk Cumhuriyetlerine bu tür orman ürünlerini ihraç eden büyük özel şirketler var.

Bu tür özel projelere iklim koşullarımız ne kadar uygun, yada Erzurum şartlarında yetişebilecek ağaç türleri konusunda teknik bir çalışmaya ihtiyaç var. Ağır kış şartlarının hüküm sürdüğü bazı ülkelerde bu tür projelerin yürütüldüğü söyleniyor.

Ormancılık projeleri için Erzurum arazi ve kullanılabilir alan bakımından uygun şartları taşıyor.

Tabi konuya kamunun her yıl yapa geldiği "diktim bayıra, Mevla'm kayıra'' mantığıyla değil de, istihdam yaratacak,belli bir zaman diliminde kara geçecek profesyonel bir proje olarak yaklaşmalıyız.

Kavakçılık ve bazı ilçeler için meyve ağaççılığı gibi daha kısa sürede verim alınacak projeler başta olmak üzere, genel anlamda ormancılık projesinin tartışılmasından yanayım.

Bu alanda yürütülecek ciddi çalışmaların başarılı sonuçlar vereceğini sanıyorum.

Erzurum Yine Destan Yazdı

İmralı davasının mahkeme Başkanı Turgut OKYAY, gazeteci Saygı ÖZTÜRK ile yaptığı bir söyleşide şöyle demişti :

“Abdullah ÖCALAN da Türklerin ve Kürtlerin ayrılamayacağını anlamıştı. İstediği kadar dış güçler uğraşsınlar bu halk birbirinden ayrılmaz. Bu kanaate vardığı için savunmasını o doğrultuda yaptığı kanaatindeyim. Gerçekten pişman olduğun sanmıyorum.’’

Evet, işin temel noktası bu. Devletimizin terör örgütü karşısındaki kesin zaferi, silahlı güçlerimizin üstün kahramanlığı sayesinde gerçekleşmiştir. Bu gün taptaze vücutları toprak olan ve çooktaaan unutulan şehitlerimize binlerce rahmet olsun… Gazilerimize minnet ve şükran… Bunlara ilaveten Kürt kardeşlerimizin bölünmeye meydan vermeyen tutumlarını da her fırsatta ön plana çıkarmalı; ikide bir bayrak yakan , Apoya özgürlük diye haykıran hain sürüleriyle bu çilekeş halkı aynı kefeye koymamalıyız.

Abdullah ÖCALAN’IN İmralı’daki savunmasını satır aralarına dikkat ederek okursanız, bu günkü gelişmelerin onun arzu ettiği doğrultuda cereyan ettiğini görürsünüz.

ÖCALAN, Turgut OKYAY ‘IN haklı tespitiyle, Kürt halkının da bölünmeye razı olmadığını görünce hemen yeni bir politika geliştirdi.

“Devlete yardıma hazırım “ önsözüyle başlayan bu yeni politika, siyasallaşma ekseninde sürüp gitti.

AB’nin her zaman Kürtçülüğü kaşıyan yaklaşımının estirdiği rüzgâr da hep bu yeni politikayı besleyen bir dış patentli mama oldu. AB’nin elit takımı hep Ermeni ve Kürt davasını aynı başlık altında Türkiye’ye karşı kullanıp duruyorlar.

Bizim alık aydınlar da öyle… Sözgelimi Orhan PAMUK bile Ermeni soykırımından bahsetmek istiyor, hızını alamayarak Kürt meselesini de işin içine katıyor... “Ülkenin geçmişindeki kötü

olayları yavaş yavaş konuşabilmemiz gerekiyor… Burada 30 bin Kür'dü öldürdüler. Ve bir milyon Ermeni." Diyor…

İşte bütün Batı dünyası bu klişe cümleye yürekten iman etmiştir, hiç kuşkunuz olmasın…

Hatırlayınız, Fransa Ulusal Meclisinde Komünist Parti Milletvekili Roger Mei ne demişti :

Türkiye Avrupa Birliğine Kürt sorununu çözdükten ve Ermeni Soykırımını tanıdıktan sonra girebilecektir.

Bu gün birlik ve beraberlik bayramı Nevruzu ayrımcılık şöleni haline getirip sokaklarda bayrak yakanların da , Abdullah Öcalan'ı yeniden yargılama işgüzarlığına talip olanların da , Ermeni avukatı kesilenlerin de ipi bu odakların elinde …24 Nisan'da Ermeni soykırımını tanıma kampanyası da aynı çevrelerin kucağımıza koyacağı bir gayrimeşru bebek olacak…

İşte tam bu ahval ve şeraitte yine Aslan'ın kükreme sesi o mübarek şehirden yedi kat göğe yükseliverdi…

Erzurum, kanıyla renk verdiği bayrağı atıldığı ilgisizlik çukurundan hançer barı çevikliği ile çekip çıkarıverdi… Kuranı kerimi öper gibi bir hürmetle öptü başına koydu.

Böyle bir sese ihtiyaç vardı… Dadaş verdi bu sesi… Bu ses sonra bütün yurt sathında ikiz kardeşler buldu, büyüdü gök gürültüsü haline geldi. Hainlerin kulak zarlarını patlatıverdi. Tıpkı 12 Marttaki gibi, tıpkı 3 Temmuz, 23 Temmuz'daki gibi…

Bu faaliyeti düzenleyenlere, katılanlarla, destekleyenlere yürek dolusu teşekkürlerimizi sunalım. Onları baş tacı edelim.

Güzel bir bildiri yayınlayarak yüreklerimize su serpen ETSO başkanı ve yönetim kurulunu da ayrıca kutlayalım.
Helal olsun sana Erzurum… Yine birincisin, yine lidersin Vatana, Bayrağa sahabetlikte…

Kalkınma sıralamasında 60. Olsan bile!

Erzurum ’un Önündeki Fırsatlar

Bir şehir için en tehlikeli gelişme “hemşerilik enerjisinin’’ kullanılmadan toprağa verilmesidir…

Hemşerilik enerjimizi tüketirsek sosyal bir felçle karşı karşıya kalır, ümidimizi yitirir, karamsarlığın her çeşidini hayatımıza hâkim kılarız.

Erzurum toplumunda çok uzun süredir bir yılgınlık, bir bıkkınlık, bir başaramama psikozu mevcut… Nice sıkıntılı zamanlarda, nice büyük işlere imza atmış bu şehrin zafer ruhuna ne oldu? …

Toplumu ve toplum önderlerini yılgınlığa mahkûm eden , “ arkadaş bu şehirde bir şey olmaz, Erzurumlu`dan dan bir hayır çıkmaz " kanaati öldürücü bir hastalık gibi gittikçe yayılıyor, farkında mısınız? Tam da bir hamleyle oyunu kazanacakken gereksiz bir ürkeklikle "pes" feryadını atıveriyoruz, çöküyoruz, ümitlerimizi çabucak yitiriyor, karamsarlığın dehlizlerinde kaybolup gidiyoruz...

Sağlam bir geçmişe sahip, tarihinde şanlı başarılar bulunan, sosyal rüştünü birçok çetin meselede ispat etmiş toplum ve şehre yakışan " kendinden emin olma " hissini bir değerli hazine gibi korumak olmalıdır.

Erzurum`un fikir ve kanaat önderlerine düşen birinci görev, ortaya sağlam bir kurtuluş ve kalkınma iradesi koymak ," başarıya " iman derecesinde inanmak olmalı...

Yıllarca boş vaatlerle uyutulmuş, hemşerilik enerjisi nemelazımcılık kablolarıyla toprağa boşaltılmış Erzurum insanın önüne düşecek kadrolar tarihi bir imtihanla karşı karşıyalar...

Önce şu uyuyan güzel uyandırılacak... Kırılan sosyal gönül, zedelenen dadaşlık ruhu bir güzel tamir edilecek... Gerekirse hamur yeniden yoğrulacak...

Bu şehrin en önemli manevi sosyolojik dinamiği... Zor günlerde hep ayağa kalkmamızı sağlayan, toplumu güçlü ve kudretli kılan ruh zindeliğinin adı DADAŞLIK...

Fukaralık, ilgisizlik, özensizcilik, hainine bir umursamazlığın sersemlettiği dadaşlık ruhunu tekrar ayaklandırmak öyle kolay ki...

Hemşerilik Enerjisini zorlukların yenilmesi seferberliğine kılavuz yapmak o kadar mümkün ki...

ŞEHRİN ZİHNİYET OLARAK YENİDEN YAPILANMASINDA SİVİL ÖRGÜTLERIN ROLÜ...

- Evet, şehir, zihniyet olarak bir yeniden yapılanmaya muhtaç.
- Yukarıda işaret ettiğim cevherin yeniden keşfi, geliştirilmesi.
- Dadaşlık ruhunun zaman ve zemine göre yeniden yoğrulması...
- Hemşerilik enerjisinin azami istifadeyle kalkınma davasında kullanılması...

Bütün bunların gerçekleştirilmesinde sivil kanaat önderlerinin çabasına çok ihtiyacımız var. Mesleki kuruluşlara bu konuda büyük sorumluluk düşüyor...

İşte tam bu noktada bizi yeni umutlara sevmeden gelişmeler yaşıyoruz. Şehrimizin önemli mesleki kuruluşlarında nöbet değişiklikleri yaşanıyor. Mesleki kuruluşlar içinde ETSO önemli bir yere ve misyona sahip. O kuruluşun başında geçen dönemlerde başarıyla görev yapan bütün hemşerilere ve bu arada Lütfü YÜCELİK`e teşekkür ediyoruz. Yeni Başkan Muammer CİNDİLLİ`yi tebrik ediyor, başarılar diliyoruz. Seçildiği makama son derece yakıştı... Şehre vereceği çok şey var. Bilgi, birikim ve temsil yeteneği ile ETSO ya yeni ufuklar kazandıracaktır...

ERVAK ta yeni bir yönetimle hizmet karavanındaki yerini aldı... Benim de yönetiminde bulunduğum ESAV Ankara`da ciddi çabalar sarf ediyor. Siyaseti, bürokrasisi ve sivil kitle teşkilatlarıyla Erzurum mesut ve müreffeh bir geleceğe doğru emin adımlarla yürüyor. Bu yolda ayaklarımıza değen taşlara takılıp düşmeyeceğiz... Azığımız, suyumuz tükenecek, yılmayacağız... Engeller ve güçlükler amaçlarımız kadar büyük değil... Yolculuğumuz, şehrin kızıl elmasını ısırıncaya kadar sürecek...

O Nerede mi? Ufukta gözlerinizi kamaştıran ışığı görmüyor musunuz?

Ümitvar Olmak Gerek!

Son 15–20 senedir Erzurum halkı, çöküş ve mütareke yıllarının Anadolu ahalisine benzedi. Kime bir selam verseniz, aleykümselâm yerine “ ah u vah “ ile figana başlıyor, bir usta âşık edasıyla sıkıntılarını destanlaştırıyor, çaresizliğini sanatkârane üslupla şiirleştiriyor... Gamını, tasasını, kederini zehirli bir ok haline getirip yüreğinizin tam orta yerine nişanlayıveriyor. Üç beş tabureli çay ocaklarından kahvehanelere; okey salonlarından demlenme mekânlarına; otobüs kuyruklarından cami avlularına kadar aklınıza gelebilecek her “ toplanma mahallinde “bir ölü evi kasveti hüküm sürüyor... Halk yöneticiden, hizmetsizlikten, gelir dağılımındaki adaletsizlikten, yoğun işsizlikten şikâyet ediyor; iş adamı iş azlığından, kredi alamamaktan yakınıyor... Din adamı “din elden gitti’’ diye kürsüleri yumrukluyor; deruni görevliler “din Devleti mi geliyor acep’’ diye kuşkulanıyor, sendikacı “emeği sattılar, işçiyi bunalttılar’’ diye avazı çıktığı kadar bağırıyor; sermayedar “paramız pul oldu’’ diye inliyor... En ağır belalara, en çetin zulümlere, hatta düşman istilalarına dayanmış sabırlı, mütevekkil dadaş yüzlerini, birer karamsarlık tablosuna çeviren ağır ekonomik şartlara lanetler okuyorum... Serzenişler haklı belki... Lakin çare koro halinde çaresizlik beyanından ibaret değil ki... Toplumsal bunalım halinden çıkışın ilk şartı kaos halini aşma iradesini gösterebilmektir. Çare müesseseleri bile, çaresizlik marşları terennüm ederlerse nasıl çıkarız işini içinden?

Karamsarlıkların ümit çiçeklerinin kökünü kuruttuğu, eleştirilerin yıkmayı becerip, inşaya pirim vermediği ortamlar, krize davetiye çıkaran kargaşa bataklarıdır. Bunalım; yeis ve çaresizlikten gıdalaşıp büyüyen canavarın adıdır, toplumsal depresyon hali… Evet, sorunlarımız çok, ama sıkıntıları aşma iradesi yerine toplumsal depresyonu iyice koyulaştırmak niye? Bunun kime ne faydası var. Haklılık payı büyük olsa da, bu şikâyet orkestrasının çaldığı müziği ruhum hazzetmiyor, sevmiyor, benimsemiyor... Bu kasvetli uzun havanın ardından bir neşeli “ telle gider, yan gider “ türküsü dinlemek istiyor gönlüm!
Bir kulağımız hep umutta, bir gözümüz hep mutluluk tablolarında

olsun istiyorum... Görelim, bilelim aksaklıkları, yamuklukları; lakin bunların altında yamulup kalmayalım diyorum.

Mısırlı Mustafa Fazıl Paşa, yaşadığı karışık günlerin ahvali hakkında keskin eleştirilerde bulunarak meşhur Fuat Paşanın icraatını yerden yere vurur, girip çıktığı ortamlarda... Bu haklı ama sert eleştiriler Sultan Azizin kulağına gider, çağırır Fuat Paşayı şöyle der:

- Mustafa Fazıl Paşa ahvalin iyi gitmediğini söylüyor, buna ne dersiniz?

- Efendim der, Fuat Paşa : "Allah insana iki göz nasip etmiştir. Biri iyilikleri, öteki de kötülükleri görür. Malum u şahaneleri Fazıl Paşa Kulunuzun bir gözü kördür. Kör olan da iyilikleri gören gözüdür. Bu sebepten o sadece kötülükleri görür ve onları söyler size''

O günlerde ve günümüzde... Tek gözümüzle idare etmiyor muyuz? Ya iyilik gözümüzde arıza var, ya da kötülük gözümüzde... Ya iflah olmaz muhalifleriz, yada en bayağı cinsinden yalaka... Dalkavuklukla, kadirbilmezlik arasında sıkışıp kalmışız vallahi... Ya, parmakla gösterilebilecek kadar az sayıdaki iyilikleri görürüz sadece ve onları vıcık yağ kokan bir soytarı üslubuyla methediriz... Yada gözümüz Paşanın gözü gibi sadece kötülüklere takılıp kalıverir.

Fransız Filozof SUARES'in meşhur sözüdür : "doğuda tenkit yoktur, kaside yada hiciv vardır''. Evet öyledir... Ya ana avrat söver, yada hesapsız över şark aydını... Ya göklere çıkarır, ya yerin dibine sokar... Bu yüzden soğukkanlı bir tahlil geleneği yeşerememiştir bu topraklarda... Hemşerimiz Nefsinin ruhuna binlerce rahmet olsun... Onun için, işine gelmeyenler vezir de olsalar "a köpek'' hitabına layıktırlar, sevdikleri ise göklerin bile kendisinden ders aldıkları ululardır:

"Asuman himmet umar kevkebei tabımdan
Aklı kül ders okur endişei idrakimden''

Söz uzadı gitti yine... Yazarı çizeri de böyledir bu yurdun... Sarılır virgüle, noktayı hatırlamaz bir türlü...

Erzurum'dan... İki hastalık bulaşmış dimağlara ki, sormayın gitsin... Biri hudutsuz yalakalık, dalkavukluk... Diğeri bedbinlik, nikbinlik, sınırsız karamsarlık... Ve bunun doğal sonucu olarak ta hiçbir şeyi beğenmeme... Koro halinde ağlaşan insanlar ve sorunları analitik bir kafayla ortaya koyup çare üretemeyen ishal beyinler... Kabız hafızalar... Erzurum'un özellikle önder kişilerine, basınına, eğitim kadrolarına, kanaat önderlerine çok önemli görevler düşüyor... Yeni nesilleri kendilerinden emin, geleceğe umutla bakan, zorlukları yenme iradesine sahip kişiler olarak yetiştirmeliyiz... Koro halinde ağlaşmakla; birer maç fanatiği edasıyla sorumlu tuttuğumuz kişilere sövmekle; yada sahte kurtarıcılar, kifayetsiz kahramanlar yaratıp onlara tapınmakla yerine getiremeyiz bu kutsal vazifeyi... Hele de bal tutan parmakları, kamusal gücü tevzi eden elleri öperek...

Methetmekte "mersiye üslubunu'', "Türkiye seninle gurur duyuyor'' şakşakçılığını; zemmetmekte "Fazıl Paşa'' körlüğünü derhal terk etmeliyiz... Analitik, objektif, soğukkanlı bir edayla, "ayak kabını ayağa'' , "külahı başa'' giydirme aklıselimiyle olaylara bakmalı, kişileri değerlendirmelidir Dadaş...

Evet, "bu memlekette yaşanmaz " hükmünü her cümlenin peşine nokta niyetine koymamız için birçok haklı gerekçe vardır belki. Ama bir gerçek daha var ki asla aklımızdan çıkarmamalıyız: " Bu memleketi yaşanmaz hale getirenler, bu memlekette yaşanmaz diyenlerdir! "

Kalkınma Yolundaki Erzurum ’dan Bir Kaç Kesit

Erzurum’un ekonomik problemlerini çözmekte kararlıysak, işe “Erzurum’un Makro Kalkınma Stratejisini “ oluşturmaktan başlamamız gerekiyor...

Şehrin kalkınma stratejisini belirlemeye çalışırken gözden kaçırmamamız gereken bir husus var. Bölgeler arası gelişmişlik farklarını ortadan kaldırmaya yönelik politikalar AB tarafından benimsenmiş bulunuyor. Tam üyelik müzakerelerinin başlamasıyla birlikte AB tarafından bu amaca yönelik projelere mali destek sağlanacak. Hükümetimiz bu konu üzerinde ciddiyetle duruyor. İlgili bürokratik kademeler de yoğun bir şekilde hazırlık çalışmalarını sürdürüyorlar. İşte bu aşamada Erzurum için üretilecek ciddi projelerin h ayata geçirilme ihtimali her zamankinden daha kuvvetli görünüyor. Hiç vakit kaybetmeden mali destek alabileceğimiz kriterlerde rasyonel projeler üretebilirsek sonuç almamamız için hiçbir neden yok.

ÖNCE ŞEHRİN EKONOMİK FOTOĞRAFINA GÖZ ATALIM

Mademki önümüzde gelişmişlik farklarını ortadan kaldırmaya yönelik fırsatlar mevcut... Bu tarihi fırsatları değerlendirmek için öncelikle zihnî planda bir atılıma ihtiyaç var. Bu alanda ciddi çalışmalar yürütebilmemiz için şehrin mevcut durumunu iyi değerlendirmemiz gerekiyor.

Devlet Planlama Teşkilatı, şehirlerin ekonomik ve sosyal performanslarını ölçerken, bazı uluslar arası kriterlere göre değerlendirme yapıyor. Mesela, şehir nüfusunun Üniversite Bitirme Oranına bakıyor. Bebek Ölüm Oranını irdeliyor. On bin Kişiye Düşen Hekim Sayısı, On bin Kişiye Düşen Diş Hekimi Sayısı, Küçük Sanayi İşyeri Sayısı, İmalat Sanayi Yıllık Çalışan Sayısı, İmalat Sanayi Kurulu Güç Kapasitesi, Kırsal Nüfus Başına Tarımsal Üretim Değeri, Fert Başına Gayri Safi Yurtiçi Hâsıla gibi

verileri göz önünde bulunduruyor.
Ekonomik performans ölçümünde Kırsal Nüfus Başına kullanılan Tarımsal Kredi Miktarı, Fert Başına Sınaî Ticari ve Turizm Kredileri, Fert Başına Teşvik Belgeli Yatırım Tutarı, Yeşil Kartlı Kişi Oranı, Şehirleşme Oranı, Fert Başına Kamu Yatırım Miktarı da temel kriterler arasında. Bu açıdan Erzurum'a baktığımızda, önümüze çok iyi bir tablonun çıktığını söyleyemiyoruz.

TÜRKİYE ÖLÇEĞİNDE PERFORMANSIMIZ ÇOK İYİ DEĞİL VE YILLARIN BİRİKTİRDİĞİ BİR SORUN

Devlet Planlama Teşkilatının, 2003 verilerine dayanarak 81 il içinde yaptığı SosyoEkonomik Gelişmişlik Sıralamasında Erzurum 60. sırada yer alıyor. Demek ki SosyoEkonomik bakımından 21 ilden daha iyi bir noktadayız, ama 59 ilden de daha kötü bir durumdayız.

Sıralamaya baktığımızda Hakkâri, Ağrı, Muş, Adıyaman, Şirnak, Bingöl, Bitlis, Bayburt, Iğdır gibi illerden daha iyi performansa sahip olduğumuzu görüyoruz. (Bakınız, tablo 2)

Erzurum deyince, mukayese edebileceğimiz ölçekte iller içinde ise durumumuz hiçte iç açıcı değil. Bu illerin bazılarına göz atalım: Sivas (53.), Elazığ (36.), Erzincan (58.), Konya (26.), Gaziantep (20.), Malatya(41.), Trabzon (38), Rize (37.), Samsun (32.) (Bakınız Tablo 1)

DOĞUDAKİ EMSAL İLLERE GÖRE DURUMUMUZ

Ekonomik, sosyal performans bakımından daha iyi bir durumda olduğumuz sınır illerimizin hemen hepsi nüfus, yüz ölçümü, tarihi ve kültürel birikim, stratejik ve coğrafi konum itibarıyla Erzurum'a emsal olamayacak yerleşim merkezleri.

Bu bakımdan, Erzurum'un ekonomik ve sosyal fotoğrafını çekerken, bölgesinde bulunan ve " aynı ligde " diyebileceğimiz illerle mukayese yapmak daha doğru bir yaklaşım olur.

Bu çaptaki illerle, kalkınmışlık ve gelişmişlik için temel teşkil eden karşılaştırmalara bir göz atalım.

ERZURUM VE BAZI DOĞU İLLERİNDE BEBEK ÖLÜM ORANLARI

Bebek ölüm oranının azlığı ile şehirlerin gelişmişliği doğru orantılı. Erzurum bu bakımdan neredeyse Afrika ülkelerinden bile kötü durumda. Bırakalım doğudaki emsal illeri, Türkiye'de bin kişiye düşen çocuk ölüm oranı bakımından Erzurum ikinci sırada yer alıyor.(2000 yılı rakamlarına göre)

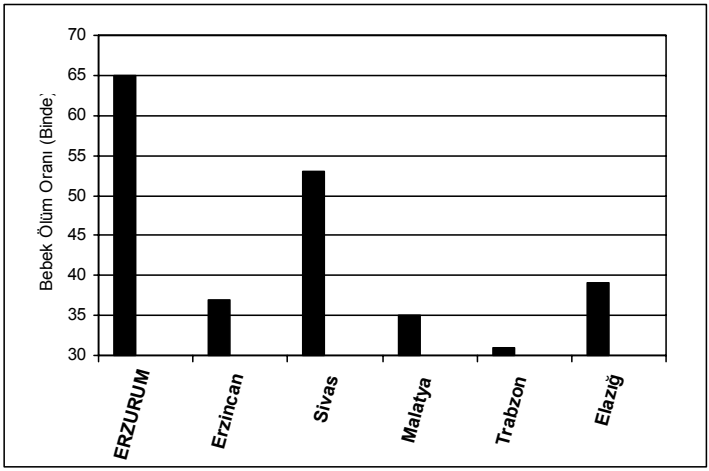

Şekil Erzurum ve bazı doğu illerinde bebek ölüm oranları

KIRSAL KESİMDE KULLANILAN NÜFUS BAŞINA TARIMSAL KREDİ

Erzurum Ekonomisi büyük ölçüde tarım ve hayvancılığa dayalı bir ekonomi. Buna rağmen, grafikte de göreceğiniz gibi Erzurum kırsal nüfus başına kullanılan tarımsal kredi bakımından Erzincan, Sivas, Malatya ve Elazığ'ın gerisinde…

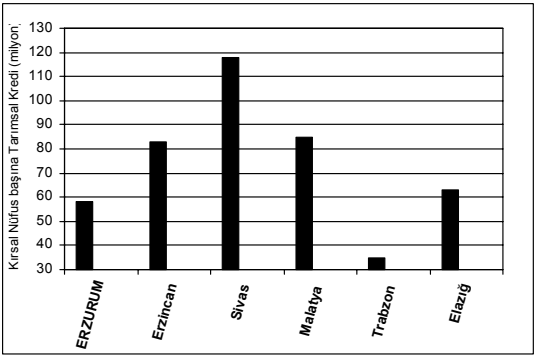

Şekil Kırsal Nüfus başına tarımsal kredi (2000 yılı rakamlarına göre)

FERT BAŞINA TEŞVİK BELGELİ YATIRIM YUTARI (1995–2000), FERT BAŞINA SINAÎ, TİCARİ VE TURİZM KREDİLERİ (1995–2000),

FERT BAŞINA SINAÎ, TİCARİ VE TURİZM KREDİLERİ

Geri kalmış illerin kalkınmasında teşvik belgeli yatırımlar büyük rol oynar. Erzurum, hiçbir zaman bu bakımdan şanslı bir il olmadı… Tablodan da görüleceği gibi 1995–2000 Yılları arasında fert başına teşvik belgeli yatırım ve Fert başına sınaî, ticari ve turizm kredileri, Fert başına sınaî, ticari ve turizm kredileri bakımından Erzurum yeterli bir noktada değil.

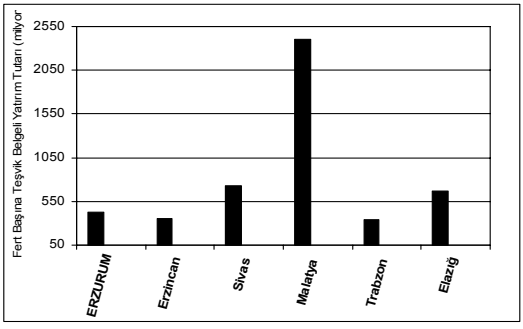

Şekil Fert başına teşvik belgeli yatırım yutarı (1995–2000)

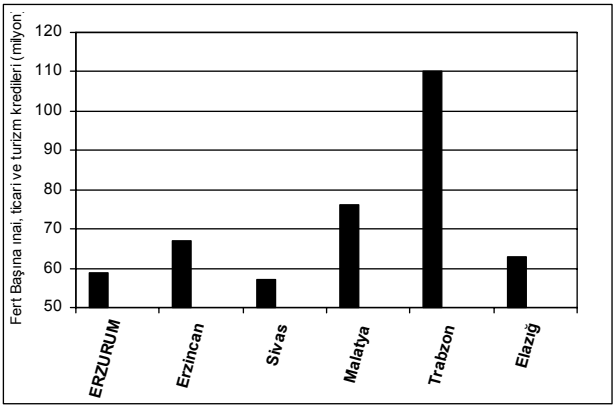

Şekil Fert başına sınaî, ticari ve turizm kredileri (1995–2000)

FERT BAŞINA KAMU YATIRIM MİKTARI (1995–2000)

Tablodan da görüleceği üzere bölge illeri, 1995–2000 yılları arasında fert başına kamu yatırımlarından yeterli payı almış değil. Erzincan rakamları deprem sonrası yapılan kamu yatırımları nedeniyle yüksek görünüyor. Bölgede aslan payını Sivas almış. Erzurum'un boynu yine bükük.

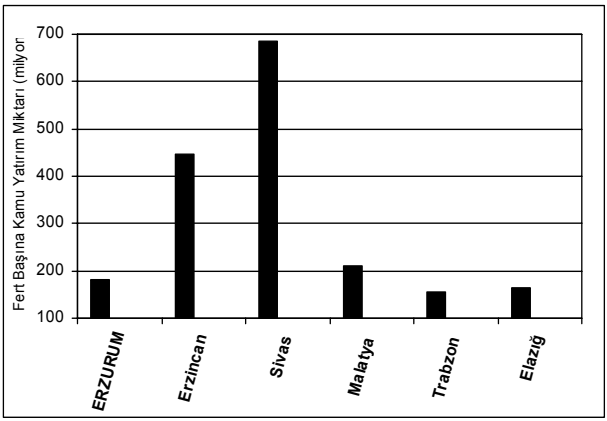

Şekil Fert başına kamu yatırım miktarı (1995–2000)

ERZURUM VE BAZI DOĞU İLLERİ ARASINDAKİ GELİŞMİŞLİK SIRALAMASI (2003)

81.İl arasında gelişmişlik bakımından 60. sırada yer alan Erzurum, mukayese edilebileceği doğu illeri arasında alt sıralarda yer alabiliyor.

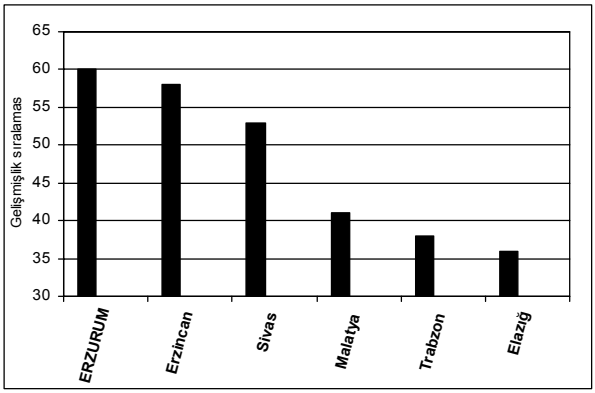

Şekil Erzurum ve bazı doğu illeri arasındaki gelişmişlik sıralaması

SONUÇ:

Bu yazımızda şehrimizin ekonomik tomografisini çekmeye çalıştık. Erzurum'un rakamlarla ortaya koyduğumuz "ekonomik ve sosyal sefaleti ", mukayese yapılan yıllardan da görülebileceği gibi bu günün sorunu değil. Yılların birikimiyle meydana gelen bu tabloya siyasi bir anlam yüklüyor ve kimseyi itham ediyor da değiliz. Tablo işte budur. Yapılacaklar, yapılması düşünülenler bu tablodan hareketle yapılacaktır. Ve şehrin ilerleme ve atılım potansiyeli bu tabloyu olumluya çevirmeye müsaittir.

Bölgeler arası gelişmişlik farklılıklarını azaltıcı politikalara yönelmiş bulunan hükümet bu konuda hem kendi imkânlarını hem de AB kaynaklarını kullanmayı amaçlıyor.

Erzurum'un kalkınması üzerinde kafa yoran, proje üreten siyasi ve bürokratik kademeler, bölgesel potansiyeli azami şekilde

kullanmayı planlarken bir gerçeği göz ardı etmemeliler.

Eğer Erzurum'un kalkındırılmasını önümüze bir hedef olarak koymuşsak, bunun kamu öncülüğündeki çabalarla üstesinden gelinebilecek bir seferberlik olduğunu kabul etmemiz gerekiyor. Kamu, bütün dünyada kabul gören yeni ekonomik anlayışın bir gereği olarak altyapı dışındaki yatırımlardan çekilme eğiliminde. Ancak, Erzurum gibi şehirleşme ve ekonomik aktivite bakımından olgunlaşma sürecini tamamlamamış illerde "Geçiş dönemi ekonomi anlayışına'' ihtiyaç var. AB uygulamaları da, kamunun gelişmişlik farklarını aza indirgemekte aktif rol almasını ön görüyor.

Siyasi iradenin, AB üyeliğini vazgeçilmez bir proje olarak benimsemesi Erzurum'un ekonomik kurtuluşuna vesile olabilir. AB, siyasi kriterlerden daha çok ekonomik kriterleri önemseyecektir, önümüzdeki süreçte… Bölgeler arası kalkınmışlık farkının giderilmesini mutlaka sağlayacaktır. İşte böyle bir zorunluluktan yararlanması gereken illerin başında Erzurum geliyor. Eğer AB, Türkiye'yi gerçekten üyeliğe kabul edecekse, 2000 yılının rakamlarıyla, bebek ölümü oranı başta olmak üzere birçok medeni gösterge bakımından Afrika ülkelerinin verilerine taş çıkardan Erzurum'un bu perişanlığına seyirci kalmayacaktır. Tabii bu yola baş koymuş bulunan Hükümetimiz de…

Bu süreçte Erzurum'un sivil kitle örgütlerine, iş adamlarına, siyasi kadroya, bürokrasi ve kamuoyuna büyük görevler düşüyor. Peşine düşülmesi halinde yakalanabilecek imkânların ıskalanması tarihi bir vebal olacaktır.

Tablo 1. Erzurum ve Bazı Doğu İllerinin Gelişmişlik Performanslarının Karşılaştırılması (2003)

	ERZURUM		**ERZİNCAN**		**SİVAS**		**MALATYA**		**TRABZON**		**ELAZIĞ**	
	Birim	**İller Arasındaki Sıralaması**	Birim	İller Arasındaki Sıralaması	Birim	İller Arasındaki Sıralaması	Birim	İller Arasındaki Sıralaması	Birim	İller Arasındaki Sıralaması	Birim	İller Arasındaki Sıralaması
Üniversite Bitirme Oranı (%)	**6,89**	**25**	6,74	28	6,06	37	7,96	12	8,24	10	7,57	16
Bebek Ölüm Oranı (Binde)	**65**	**2**	37	62	53	12	35	71	31	81	39	53
Onbin Kişiye Düşen Hekim Sayısı	**12**	**12**	7	57	11	20	11	22	11	18	14	8
Onbin Kişiye Düşen Diş Hekimi Sayısı	**1**	**60**	1	56	0,3	73	1	35	1	29	1	41
Küçük Sanayi İşyeri Sayısı (Adet)	**1064**	**30**	223	66	1586	15	1437	19	854	39	1049	31
İmalat Sanayi Yıllık Çalışan Sayısı (Kişi)	**1812**	**52**	1503	58	4314	42	8101	24	5402	34	3818	44
İmalat Sanayi Kurulu Güç Kapasitesi (B. Gücü)	**16673**	**59**	16493	60	39716	48	61292	36	41676	45	50802	42
Kırsal Nufus Başına Tarımsal Üretim Değeri (Milyon)	**950**	**47**	1176	35	1137	23	912	50	500	76	1115	39
Fert Başına Gayri Safi Yurtiçi Hasıla (Milyon)	**914**	**62**	956	59	1098	53	1163	51	1208	48	1417	37
Kırsal Nüfus Başına Tarımsal Kredi Miktarı (milyon)	**58**	**51**	83	35	118	17	85	36	35	64	37	63
Fert Başına Sinai Ticari ve Turizm Kredileri (milyon) 1995-2000	**59**	**56**	67	51	57	57	76	45	110	28	63	55
Fert Başına Teşvik Belgeli Yatırım Tutarı (milyon) 1995-2000	**427**	**63**	353	68	724	52	2404	24	337	69	674	53
Yeşil Kartlı Kişi Oranı (%)	**27**	**21**	16	51	21	34	12	61	17	44	17	47
Şehirleşme Oranı (%)	**59,8**	**22**	54,35	43	55,86	39	58,54	26	49,12	56	63,95	15
Fert Başına Kamu Yatırım Miktarı (milyon) 1995-2000	**183**	**40**	447	10	682	4	212	31	154	51	163	48

Tablo 2. Erzurum ve Bazı Komşu İllerinin Gelişmişlik Performanslarının Karşılaştırılması (2003)

	ERZURUM		**KARS**		**BİNGÖL**		**AĞRI**		**ARTVİN**		**RİZE**	
	Birim	**İller Arasındaki Sıralaması**	Birim	İller Arasındaki Sıralaması	Birim	İller Arasındaki Sıralaması	Birim	İller Arasındaki Sıralaması	Birim	İller Arasındaki Sıralaması	Birim	İller Arasındaki Sıralaması
Üniversite Bitirme Oranı (%)	**6,89**	**25**	5,64	48	4,99	67	3,84	80	6,31	34	5,8	44
Bebek Ölüm Oranı (Binde)	**65**	**2**	65	3	60	6	58	7	43	34	32	80
Onbin Kişiye Düşen Hekim Sayısı	**12**	**12**	5	71	5	70	2	81	10	24	7	53
Onbin Kişiye Düşen Diş Hekimi Sayısı	**1**	**60**	1	52	0	67	0,3	76	0,9	60	1	31
Küçük Sanayi İşyeri Sayısı (Adet)	**1064**	**30**	54	73	281	62	412	54	0	76	336	58
İmalat Sanayi Yıllık Çalışan Sayısı (Kişi)	**1812**	**52**	968	64	0	76	826	65	1337	59	8890	21
İmalat Sanayi Kurulu Güç Kapasitesi (B. Gücü)	**16673**	**59**	23854	54	0	72	9870	64	6835	68	56708	38
Kırsal Nüfus Başına Tarımsal Üretim Değeri (Milyon)	**950**	**47**	853	58	775	62	855	57	856	56	883	53
Fert Başına Gayri Safi Yurtiçi Hasıla (Milyon)	**914**	**62**	719	72	673	76	515	80	1776	24	1531	30
Kırsal Nüfus Başına Tarımsal Kredi Miktarı (milyon)	**58**	**51**	185	8	11	76	14	74	153	13	87	34185
Fert Başına Sınai Ticari ve Turizm Kredileri (milyon) 1995-2000	**59**	**56**	75	47	28	76	16	81	79	43	127	22
Fert Başına Teşvik Belgeli Yatırım Tutarı (milyon) 1995-2000	**427**	**63**	466	62	196	76	129	77	4818	11	1007	45
Yeşil Kartlı Kişi Oranı (%)	**27**	**21**	32	5	43	1	25	26	19	38	8	74
Şehirleşme Oranı (%)	**59,8**	**22**	43,73	72	48,66	58	47,72	62	43,87	71	56,09	38
Fert Başına Kamu Yatırım Miktarı (milyon) 1995-2000	**183**	**40**	174	43	1708	3	55	76	2340	1	163	47

Şehrin Kalkınmasında Orta Vadeli Politika Ve Hedefler

Bir şehrin kalkınma politikasından ne derece bahsedebiliriz? Şehir ölçeğinde çerçevesi çizilmiş, tanımlanmış, belirlenmiş böyle bir politika var mıdır? Olmalı mıdır?

Kalkınma önceliklerinin hâlâ merkezden belirlendiği, yerel hizmet planlamasına imkân vermeyen bir ekonomik sistemimiz var. Böyle bir durum, "merkez ne takdir ederse imkânın odur'', yahut "gökten ne yağarsa'' sonucuna götürüyor bizi. Bu gerçeğin altını peşinen çizdikten sonra, yine de şehirlerin kısa, orta ve uzun vadeli kalkınma plan ve programlarının ciddiyetle hazırlanması gereği üzerinde duruyoruz. Burada yerel bürokrasi temel aktör haline geliyor ve yerel bürokrasinin yeterliliği ile şehrin geleceği birebir örtüşüyor. Evet, biliyoruz ki yerelde hazırlanacak plan ve programlar bu günkü ekonomik uygulamalar çerçevesinde tam olarak belirleyici olamayacak, merkezin kabulü ve onayı gerekecek. Ama en azından merkezi hükümete sunulacak olan tekliflerin bölgesel gerçeklere, önceliklere ve ihtiyaçlara uygun olması icap ediyor.

Kuşkusuz şehrin ilgili bürokratik birimlerinin raflarında, yerel kalkınmayla ilgili bilgiler vardır. ''Erzurum'un kalkınması Sağlık, Turizm, Eğitim Merkezi olmasından geçer. Tarım, öncelikli sektördür'' yollu raporlar her zaman, şehre gelen üst düzey zatlara hemen ulaştırılabilecek mesafededir. Belirtmekte bir sakınca görmüyorum ve bunu bir eleştiri olarak ta söylemiyorum, meraklı araştırıcılar son on yılda Devlet ve Hükümet büyüklerine sunulan "brifing dosyalarını" bir incelesinler. Sorun tespitlerinde ve çözüm önerilerinde bir farklılık tespit edebilirler mi, bilmiyorum.

Başta DPT olmak üzere, ekonominin bütün kurmay kuruluşları, bölgesel kalkınma konusunda "etkinlik, verimlilik ve sürdürülebilirlik ilkelerini" temel esas olarak kabul ediyorlar.

Önceliklerin isabetli tespiti ise "ana esas'' olarak karşımıza çıkıyor.
Önceliklerin isabetli tespitinden sonra, şehrin kalkındırılmasının hızlandırılmasında hayati bir aşama daha var: yereldeki potansiyeli harekete geçirici politikalara ağırlık verilmesi. Yereldeki potansiyelin harekete geçirilmesindeki moral değere biz "hemşerilik enerjisinin ortaya çıkarılması'' diyoruz.

Bu genel çerçeveyi çizdikten sonra, Erzurum'un kalkınmasında kısa ve orta vadede üzerinde çalışılması gereken konulara şöyle bir dokunmak istiyoruz. Tabi bu konu özel ihtisas isteyen bir konudur ve bizim yapmaya çalıştığımız, mevzuu gündemde tutmak ve tartışma zeminine çekmekten ibarettir. Şehrin kalkınma davası, her zeminde bol bol konuşulan bir konudur ve bu konunun sloganik zeminden, bilimsel ve analitik bir mecraya çekilmesinde sayısız yarar vardır, döne döne bu konuyu yine okuyuşumuzu buna bağlayın!

SÜREKLİ KANAYAN YARA: İŞSİZLİK

Şehrin kalkınma davasında ilk olarak ele alınması gereken konu, ''BÜYÜME VE İSTİHDAM'' dır. Erzurum, resmi verilere göre kendi kategorisindeki şehirlere ulaşabilmek için, onlardan birkaç kez daha hızlı büyümek zorundadır. Yürürlükteki İMF kontrollü ekonomik program ekonomik büyüme ve istihdam artışının özel sektör kanalıyla gerçekleştirilmesini esas alıyor. Kamu kesimine, "gerek düzenlemeler gerekse de alt yapı harcamaları kanalıyla özel sektör için elverişli ortamı oluşturma'' rolü düşüyor. Ancak bu prensibe bağlı kalarak Erzurum'un büyüme hızını artırmak ve istihdam sorununu çözmek mümkün görünmüyor. Devletin teşvik ve istisnai tedbirlerle "kalkınmada öncelik" fonksiyonunu geliştirmesi gerekiyor.

Erzurum'un asayiş ve kültürel yozlaşma gibi sosyal sorunlarının çözümü ile, büyüme ve istihdam sorunu arasında doğrudan bir ilişki bulunuyor ve bu sorunun çözümü tartışılmaz bir biçimde öncelik arz ediyor. Öncelikli hedefler alındığından ve üzerinde yeterince çalışıldığından kuşkuluyum.

GÖÇ ALAN ŞEHİR OLMANIN DAYANILMAZ AĞIRLIĞI

Şehrin büyüme hızını kesen ve işsizliği artıran önemli bir unsur da sürekli ve niteliksiz göç almamızdır. Çevreden merkeze nüfus hareketliliği normal bir olgu. Ancak şehrin fiziki ve kültürel altyapısı bu yoğun nüfus dalgalarına mukavemetten yoksun olduğu için büyük ve kalıcı sorunlar ortaya çıkıyor.
Erzurum'un yoğun göç alan bölgesel nitelikli bir şehir olması, hemen acil tedbirlerin alınmasını gerektiriyor. Yoğun göç dalgalarının şehirleşmeyi olumsuz etkilememesi ve şehrimizin nüfus, kültür ve sosyal yapı dengelerini tahrip etmemesi için Belediyelerimizin ek kaynaklarla takviyesi mutlaka sağlanmalı diye düşünüyoruz.

KENTSEL ALT YAPI EKSİKLİĞİNİN GİDERİLMESİ

İki saatlik yağmur, kentsel altyapı eksiliğimizi acı bir biçimde ortaya çıkardı. Bunu acelecilikle mevcut Belediyelere fatura etmek insafla bağdaşmıyor. Yıllardan beri Belediyecilik hizmeti bir "makyajlama'' olarak algılandı, uygulandı. Yakın bir zamana kadar şehrin altyapı haritaları yoktu. Şimdi var mı bilmiyorum. Şehrin altyapı faaliyetlerine özel bir plan çerçevesinde ağırlık verilmesinin lüzumu ortadadır. Bu büyük işin belediyelerimizin kıt kaynaklarıyla halledilmesi mümkün değil. Merkezi hükümetin proje ve kaynak desteğine ihtiyaç var.

ŞEHRİN EKONOMİK CAN DAMARI:TARIM VE HAYVANCILIK

Erzurum ekonomisini sırf tarım ve hayvancılığa dayalı bir ekonomi olarak tanımlamak, kalkınma hedeflerini bu eksene oturtmak doğru bir yaklaşım değil. Ancak, sektörel öncelikleri nasıl bir sıralamaya tabi tutarsak tutalım, tarım ve hayvancılık bu sıralamada yer alacaktır, almalıdır. Tarım ve ona bağlı sanayinin gelişmesi, organik tarım imkânlarından şehrin azami derecede yararlandırılması, "örgütlü ve rekabet gücü yüksek bir tarımsal yapının oluşturulması'' şehir kalkınması açısından temel amaçlardan biri olmalıdır. Önümüzdeki iki yıllık program hedeflerinde, somut teşvik ve kaynak, ürün desteği ve doğrudan destek projeleri geliştirilmelidir.

KIŞ TURİZMİNE ÇEKİDÜZEN

Kış Turizmi, şehir ekonomisini düzeltecek bir sihirli değnek olarak algılanıyor. Palandöken kayak merkezinin popüler hale geldiği günden bu yana kadar şehir ekonomisindeki canlılığı rakamlandıracak bilgiye sahip değilim. Kış turizmi faaliyetlerinin istihdama ve şehir esnafına sağladığı katkı beklenen düzeyde midir? Bilemiyorum. Ancak, kış turizminin şehrin tanıtılması açısından bu güne kadar yararlı olduğunu gözlemleyebiliyoruz.

Orta vadede Kış Turizmi yatırımlarının çeşitlendirilmesi, teşviklerle desteklenmesi, diğer projelerin de devreye sokulması gerekiyor. Turizm bir bütündür. Şehrin tamamına yararı varsa bir kıymet ifade eder. Palandökendeki işletmelerinin, bir ekonomik sur arkasında faaliyet göstermeleri ekonomimize yeterli katkıyı sağlamıyor. Kış turizminde, şehrin bütününü ekonomik olarak kapsayıcı bir anlayışın hâkim kılınması lazımdır. DPT, "Turizmin yoğun olarak geliştiği yörelerin yakınlarında yer alan kentlerin alt yapı eksikliklerinin öncelikle giderilmesi " gereğine işaret ediyor. Dünyadaki hakim görüşte, turizm merkezlerine yakın şehirlerin altyapı ve ekonomik olarak desteklenmesi istikametindedir. Bu gerekçeden yararlanılarak elde edilecek kaynaklarla şehrin altyapısının geliştirilmesi yolları aranmalıdır.

Erzurum'un bir sağlık ve eğitim merkezi olması da çoğu zaman hayallerimizi süslüyor. Bir önceki yazımda " Erzurum'un bir sağlık şehri olması hayal değil "Demiştim. Evet, şehrin altyapısı ve potansiyeli uygun buna… Biraz daha gayretle varılabilecek bir hedef… Eğitim için da aynı şeyleri söyleyebiliyoruz. Biliyorsunuz, bir özel üniversite projesi üzerinde yoğun ve ciddi olarak çok çaba sarf ettik. Konuyu YÖK'e kadar taşıdık. Sonucu bekliyoruz.

Erzurum mutlaka kefeni yırtacak. Bunu bir deyim diye kullandım. Yoksa sekiz ay karın altında kalıyor olmasına gönderme yaparak ve de gerçekten kefen içinde olduğu için değil. Evet, büyük sorunları var şehrimizin. Büyük başın derdi büyük olur. Ama hiç birisi aşılamaz sorunlar değil bunların. Enerjimizi ortaya çıkaralım, ümit var olalım… Planımız, programımız, hedeflerimiz olsun… El yordamıyla işleri karıştırmayalım, yapbozla vakit öldürmeyelim. Ve en önemlisi de " Kalenin içini " sağlam tutalım…

Dadaşlık Etnik Kimlik Midir?

Yeni Çağ ve Zaman gazetelerindeki "Yörük ve Dadaş'a etnik kimlik " başlıklı haberi okuyunca vallahi kanım dondu. Haberden öğrendiğimize göre Türkiye Ekonomik ve Sosyal Etütler Vakfı (TESEV), sonradan kitaplaştırdığı bir çalışmasında, "Yörükler, Dadaşlar, Avşarlar ve Muhacirler" Türklükten ayrı etnik bir grup olarak takdim ediliyor. Kitapta, ayrıca devlet sonsuz maddi güç sahibi gaddar aile reisi; vatandaş ise kendisinden hizmet bekleyen güçsüz varlık olanak tanımlanıyor.

Kitabın adı : "Amacımız Devletin Bekası"… Hacettepe Üniversitesi öğretim üyesi Suavi Aydın, çeşitli illerde 63 kişiyle yaptığı görüşmede, vatandaşlara sorular sormuş, cevapları tasnif ederek bu kitabı yazmış… Aydın, kitabın son bölümüne konuşmacıları tanıtan bir liste eklemiş. Listede görüştüğü kişilerin ili, ilçesi, köyü, etnik aidiyetleri gibi bilgiler var. İşte burada görüştüğü kişilerin etnik aidiyetini belirten bir bölüm eklemiş. Konuşmacıların bazılarının etnik özellik bölümüne de DADAŞ, MUHACİR, YÖRÜK gibi sıfatlar koymuş. Demek ki yazar "Yörük, Dadaş ve Muhacir'' sıfatları etnik ad olarak vasıflandırıyor, bu unvanlarla anılan yurttaşları ayrı bir etnik kimlik olarak kabul ediyor. Ciddi bir bilim adamına eğer hataysa böyle bir hatayı; böyle öğrenmişse, böyle biliyorsa böyle bir cehaleti yakıştıramıyoruz. Hele de şu hassas günlerde…

Türkiye'yi etnik bir bölünmenin eşiğine getirmek isteyen güçler hamle üstüne hamle yapıyorlar. Hıyanet yolculuklarında dur durak bilmiyorlar. Bunun için de her yolu meşru sayıyorlar. Söz konusu Türk ve Türkiye oldu mu, bölmeden başka işlem bilmiyorlar… Biz

de içimizde toplanmayı, toparlanmayı beceremiyoruz. Her türlü bölücülüğe, dini ve milli misyonerlik faaliyetlerine bağrımızı açıyoruz. İnançlarımızın birleştirici iklimini bırakıp, emperyalizmin bölparçalayut oyunlarına dümen kırıyoruz… Milli savunma reflekslerimizden kompleks duyar hale gelmişiz, kültürel ve dinî savunma mekanizmalarının eşsiz koruyuculuğunu gönüllü bir şekilde terk etmişiz.

Elin oğlu parayı bastırıp kalemle rapor yazdırıyor, silahla bağrımızdan hançerliyor… Öz kardeşlerimizin eline veriyor sakalımızı… Bütün bunlar yetmiyormuş gibi şimdi de "mikro cerrahiye" başladılar… Kürt, Türk, Çerkez kâfi gelmedi, Dadaş, Yörük, Muhacir diye yeni bölmeparçalama formülleri üzerinde çalışıyorlar… Sadece insafı, izanı değil, bilimi katlediyorlar… Muhacire, göçmene etnik kimlik sıfatını vermek ne ahmakça bir kara cahilliktir, söyler misiniz?

Eğer hayır, bunu cehaletimizden değil, böyle inandığımız için söylüyoruz deniliyorsa, bunun adı kestirmeden hıyanettir… Gaflet hiç değil, dalalet kelimesinin gücü bu şeni fiili tarife yetmez o zaman. Aslında belki muhatap bile alınmaması gereken bir düzeysizlik bu çalışma. SOROS beslemesi "taşoran yazıcıların" her lafını ciddiye almamak belki de en iyisi. Ama korkuyorum sükûtumuzu ikrar sayarlar… O nedenle bu iftiraya ve bölücülük hamlesine karşı kararlılıkla durmamız lazım.

Palandöken Gazetesi bu yolda ilk adımı atıyor. Konuya tepkisini ortaya koyuyor. Şimdi şehrin fikir ve kalem erbabı, siyasi şahsiyetleri; sivil kitle örgütleri teenniyi elden bırakmadan ölçülü tepkilerini en üst perdeden dile getirmeli… Milletvekilleri ortak

bir açıklamayla bu hıyanet projesine ağır bir sille indirmeli… Erzurum dışındaki vakıf ve dernekler ortak bir açıklama yaparak bu bilimsel paçavrayı hazırlayanların yüzüne çarpmalı…

Kitabın TESEV tarafından yayınlattırıldığını söylemiştik. Bilenler bilir, bilmeyenler için TESEV kimdir, neyin nesidir bir hatırlayalım. Bakın internet sitesinde kendini nasıl tanımlıyor;

TESEV: "TESEV bilimsel araştırmalara dayalı bulgular ile politika kararları arasında bağ kurulması için araştırmalar yürütmek, özgür düşünce ve bilgi birikiminin en geniş anlamda yayılmasına yönelik konferans, açık oturum, yuvarlak masa toplantıları düzenlemek amacıyla kurulmuş bir düşünce üretim merkezidir." Şimdi de bir başka cepheden bakalım bu meşhur sivil kitle örgütüne: "şifre çözücü: Project democracy" SİVİL ÖRÜMCEĞİN AĞINDA adlı kitapta TESEV hakkında şu görüşlere yer veriliyor :

Türkiye "sivil" hareketinde hangi taşı kaldırsanız altından TEVES çıkıyor… TESEV'DE hangi proje yada yönetim kademesi olduğuna baksanız, içinden eski devlet görevlileri, eski solcular, eski ve yeni sosyal demokratlar, eski ve yeni işadamları, türlü boydan vakıfçılar, dolarlı akademik projelerin başında yer alan ABD eğitimli profesörler çıkıyor…
"Bu kişiler sizi partilere, şirketlere, paralı parasız üniversitelere, vakıflara, hareketlere bağlıyor…TESEV faaliyet raporlarının hangisinin kapağını açsanız ülkede son on yılda kotarılan yasal değişiklik tasarılarının teorik temellerini…… göreceksiniz…"

İşte kitabı hazırlatan, işte kitap… Başka söze ne hacet?

Püsküllü Pamuk Olayı,
Yahut Erzurum Kürdistan mı?

Bakıyorsunuz dost bellediğiniz bir devletin önemli bir kuruluşunun yayınladığı haritada, Türkiye'nin önemli bir bölümü kürdistan olarak gösterilmiş. Türkiye Dışişlerinin eğer iyi bir vaktine denk gelir de, güçlü bir tepki gösterilirse mazeret hazır : " Efendim bir yanlışlık olmuş " … Sonra, bıkmadan usanmadan yine aynı tavırlar.

Bize komplo teorisi gibi geliyor ama, üyesi olmaya çabaladığımız AB ve Dostluğu için ne cilveler yaptığımız ABD dahil, bütün batı alemi Türkiye'yi planlı bir şekilde etnik bölünmeye doğru sürükleme çabasında. Batı âleminin sadece siyasi kadroları değil, entelektüel çevreleri ve uluslararası şirketleri de aynı tutum içinde. Demek ki DERİN BATI bu şekilde düşünüyor ve bunu açık olarak empoze ediyor.

Hadi batı batılılığını yapacak. Ne diyelim? İyi de ya bizim ruhunu batıya ebediyen satmış, gönlünü karşılıksız rehin vermiş ve aklını-fikrini pekte ucuza kiralamış olan entel takımına ne demeli? Soros-moros parasıyla boynuna altın tasmalar takılan, yeşil dolarları çep ellezi edip milletine karşı hırlatılan alçaklar ordusuna binlerce yuh olsun!

Türkiye'de aydın ihaneti genetik bir olaydır. Bunların ulu dedeleri ve ağa babaları da böyleydi. Düveli muazzama'nın daha d sini duyar duymaz secdeye kapanır, avrupanın a sını işitince amuda kalkarlardı… Kendi milletinin öz değerleri söz konusu olunca da utanmaz bir refleksle kıçlarını dönerlerdi.

Meşrutiyetin ilk günlerinde Avrupa'dan İstanbul'a gelen İngiliz büyükelçisine büyük bir karşılama yapılmış, bizim aydın takımının önderliğinde bir kısım halk atlarını çözüp elçinin arabasını kendileri çekmişti. Şimdi torunları da, ne zaman bir yabancı teftiş heyeti zuhur etse, ellerinden gelse makam araçlarına teker olacaklar!

Osmanlı dağılıp gitti, bu büyük millet büyük bir kurtuluş destanı yazdı. Ama hüzünle görüyoruz ki, aydın takımının kafası hala işgal altında. Düşman yurttan atılmış, bunların zihninde taht kurmuş. Millet istiklalini kazanmış, bunların ruhu hala esaret altında. Ayaklarında emperyalist prangalar efendilerine zombice uşaklık etmekteler.

İşte en büyük romancımızın vaziyeti.

Dünya çapında şöhret olmak, Nobel ve benzeri ödülleri almak uğruna bu zavallının düştüğü rezil haller artık arşı alaya çıktı. Bu yeni bir şey de değil, bununla sınırlı bir keyfiyette değil. Bunun tuttuğu yolda yürüyüp çil çil emperyalist altınlarıyla beslenen, ün, servet, unvan kazanan nicelerini biliyorsunuz.

Yazar şöhret mi olmak istiyor? Cilt cilt dünya çapında edebi değer taşıyan eserlere imzaya gerek yok. Daha ilk satırında inancına, örfüne tarihine saldıracak. Vatan ve milletinin çıkarını gözeten namus ve edep ehli yazarlar ya uluslara arası şöhret olmak gibi bir amacı gütmeyecekler; ya da işte şu çamur suratlı meslektaşları gibi ucundan kulağından ihanete bulaşacaklar...

Memleketi etnik bir bölünmenin eşiğine getirmiş bulunan dış güçlere bile adi şöhret hırsları yüzünden uşaklık mertebesine düşen sözde aydın kesimine yazıklar olsun.Şöhret ve hırsları yüzünden vatan düşmanlarının uzaktan kumandalı kalemi haline gelenlere… Ses tellerini asla ulaşamayacakları ödüllere rehin verenlere… Bu milletin sarf ettiği imkânlar, verdiği emekler zehri zukkum olsun.

İşi bakınız ki, vatanını satmayan, milletinin değerlerini pazara çıkarmayan gerçek aydınlar, yazarlar, sanatçılar öz yurdumuzda garip hale geldiler. Bırakın şöhreti, ekmek parası bulamaz vaziyete düştüler.

Bir bu bizim zavallılara bakın, bir de batının büyük ödüller almış gerçek sanatçılarına. Evet, muhalif olmuşlardır, ama iktidarlarına, devletlerine değil… Kararlı duruşları olmuştur, ama düzenin bozukluklarına ve aksaklıklara, milletlerinin değerlerine değil…

Hiç bir gerçek dünya edibi kendi ulusuyla kavgalı olmamıştır. Kendi tarihiyle savaşmamıştır. Ecdadına iftira atmamıştır. Geçmişini sorgulamıştır ama iftira etmemiştir. Bütün Nobel almış sanatçılar halklarını, milletlerini yüce görmüşlerdir, kopmamışlardır kendi kültürlerinden… O sayede evrensel olmayı başarmışlardır… Nobel ödüllü birçok büyük yazar, öncelikle mensup oldukları milletin sadık ve sade bir evladıdır.

Mısır'ın bir yazarı Necip Mahfuz'da bir tarihte Nobel edebiyat ödülünü almıştı. Bunun için tarihine sövmeye tenezzül etmemişti. Ödül töreninde şöyle demişti: " Mısırlıları kutlarım, onların küçük bir adamı büyük bir ödül kazandı." Bizimkiler, küçük bir milletin büyük adamı olma iddiasındalar ve o yüzdende hiç bir şey olamıyorlar!

Dün, yargılanması dolaylısıyla dünyayı başımıza döken bizim PAMUK, sırf efendilerinin gözüne girip bir ödül koparmak için olmadık kepazelikler ediyor. Sanki bağımsız yargı durduk yere dava açmış, edebi etkinliklerinden ötürü hesaba çekiyor büyük yazarımızı…

Dava konusu sözlerini bir hatırlayalım: "Ülkenin geçmişindeki kötü olayları yavaş yavaş konuşabilmemiz gerekiyor… Burada 30 bin Kürd'ü öldürdüler. Ve bir milyon Ermeni. Ve neredeyse hiç kimse bunu dile getirmeye cesaret edemiyor."

Böyle bir sözü hangi ülkede kim söyler de, hesabı kitabı sorulmaz… Teftiş heyeti gibi üstümüze çullanan batılı parlamenterlerin kendi ülkelerinde, böyle iftiralara kendi yasaları, toplumları ve sivil örgütleri seyirci kalabilir mi?

İÇERDEN VE DIŞARDAN AYNI NOKTAYA ATIŞ…

Orhan Efendi, uluslar arası camiaya kendi tarihini ve devletini jurnallerken, batının entelektüel kesimi de aynı borazanı üflüyor. Bir yanda kimlik tartışmaları, etnik bölünme talimleri, diğer yandan Pamuk bahanesiyle batılıların adliye teftişleri...

Dün bir internet grubunda, bir vatandaşımızın heyecan dolu bir maili vardı. Genç dostumuz MSN 'NİN yeni bir hizmetini okuyucular müjdeliyor, "Encarta ansiklopedisini en güncel haliyle MSN ninizde görebilirsiniz." Diyordu.
Encarta önemli bir ansiklopedi. MSN de uluslar arası şöhrete sahip bir büyük şirket. Bu ansiklopedinin soru kısmına " where is Kürdistan " diye yazmış, arkadaşımız, "Encarta® Instant Answers" hemen aşağıdaki haritayı görüntüleyivermiş!
(Erzurum'da muhayyel Kürdistan dâhil, iyi mi ?)

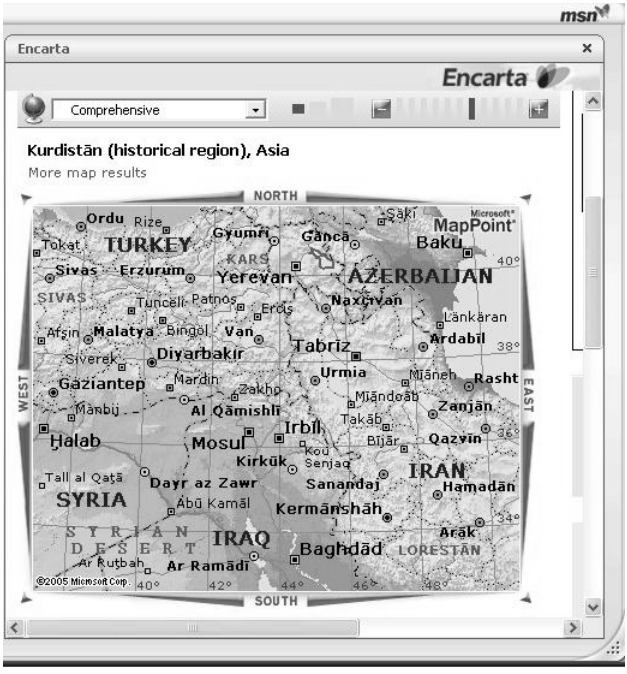

Pamuğun öldürüldüğünü söylediği 30 bin Kürt'ü dağlara sevk eden PKK terör örgütünün varmak istediği hedef bu idi işte. İçerdeki ve dışarıdaki cümle düşman aynı hedefe kilitlenmiş…

İçerdeki ve dışarıdaki dostlar da, hala aynı tatlı gaflet uykusundalar… Tatlı rüyalar efendim!

"Anlarınızı Tazeleyin"
Eski Apaydın Yeni Yüzüyle(Enerji Otel) Hizmetinizde
Enerji
...OTEL ankara
Enerji
OTEL
Toplantı Salonlarımız,
Restaurant ve Fast Food Ünitelerimiz
ve Dev Ekran da Lig TV ile
Hizmetinizdeyiz...
Bayındır 1 Sokak No:8 Kızılay Tel: 435 49 50